

187

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168728

ΕΠΙΜΟΛΟΓΕΣ

ΣΤ'Ν ΘΕΩ ΑΓΓΩ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗ'Ν ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Εν ᾧ προσετέθησαν, ἢ αἱ ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ
ἅγιοι Σύνοδοι, ἢ τὰ Συνοδικία.

Ἐτι δὲ τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἢ τὰ
ἑπτὰ χαρίσματα τῶ Ἁγίου Πνεύματος. Αἱ
τέσσαρες Γενικαὶ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, ἢ
τῆ σώματος. Καὶ τὰ ἑπτὰ θανά-
σιμα ἁμαρτήματα ἐν εἶδει
δένδρου μὲ τῆς Ἑρμη-
νεύας αὐτῆς.

Γὰ πάντα μετ' ἐπιμελείας τυπωθέντα.

ΕΝ ΕΤΓΗ, ΣΙ. 1742.

Παρά Νικολάου Γλυκεῖ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων.

Con licenza de' Superiori.

Ε' ΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
 ἐν τῇδε τῇ Βίβλῳ.

Οἱ εἶρημοὶ ἅπαντες τῷ ὀκτῷ ἡχῶν κατὰ τὰ ξιν.	φυλ. 1
Μεγαλωάερα φαλλόμυρα εἰς τὰς ἑορτὰς τῷ ἁ- γίῳ πρὸς τὴν τιμιωτέραν.	158
Μεγαλωάερα φαλλόμυρα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορ- τὰς εἰς τὴν ἐννάτῳ ᾠδῷ.	170
Καταβασίαι φαλλόμυρα ἐν ὄλῳ τῷ χρόνῳ.	176
Ἐρμηνεία τῆς χειρὸς τῆς ἱερέως τίς δηλοῖ, ὅταν δὶλογεῖ.	178
Αἱ ἑπτὰ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι σωποπτικῶτατοι.	180
Τὰ σωοικέσια δὶπολωτάτα νὰ τὰ δρεῖση ὁ καθ' εἷας	182
Τὰ ἑπτὰ ἀμαρτήματα θανάσιμα, καὶ αἱ ἑπτὰ ἀρεταὶ ὅπως τὰ καταβάλλουσι, ἐν εἰδει δει- δρε.	203
Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τῆς ἁγίας Πνεύματος.	218
Τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.	218
Αἱ τέσσαρες θρησκευτικαὶ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς.	219
Αἱ τέσσαρες θρησκευτικαὶ ἀρεταὶ τῆς σώματος.	219
Καὶ μέρος ὑπὸ τὸν Φυσιολόγον.	221

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΝ ΑΓΙΟΝ

ΣΤ' Ν Θ Ε Ω Α Γ Γ Ι Ω,

Περιέχον πάντας τὰς εἰρμὲς τῆς Ὀκτωήχου τῶν τε
 Δεσποτικῶν, καὶ τῶν Θεομητορικῶν
 ἑορτῶν, καὶ ὅλα τὰ Ἐνιαυτῶν.

Ἀρχὴ τῶν εἰρμῶν τῆς Πρώτης ἤχου.

Ὁ Δ Η, Α' Η Χ Ο Σ, Α'.

Ὁὐ ἡ Ἰσοπαῖχος δεξιά, Θεοπροεπάως
 ἐν ἰσχυρί δεδύξασαι. αὕτη γὰρ ἀθά-
 νατε, ὡς πανδοκνῆς ὑπεναντίους ἔ-
 θραυσε. τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν
 βυθῶν καινεργήσασα.

Τῆ κυριακῇ τῶν Χειρῶν ἡμνήσεως,
 Καταβασία.

Χειρὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφεργεῖται. τὴν
 ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος καινεργῶν φύσιν, προθύ-
 μως δεῦτε γηγενεῖς, τῆ καρδίᾳ ἄσμα μελωδῶν
 ἄσωμεν τῆ δεσπότη, εἰς αἰῶνας ἐνδόξως ᾄ-
 δέξασαι.

Εἰς τὴν Χεῖρ ἔγιναν.

Χεῖρὸς γεννᾶται δοξάσατε, Χεῖρὸς ἐξ ἔραν ἄπαντήσατε. Χεῖρὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν ἀφροσύνῃ αὐμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδοξασαι.

Ἐ΄σασε λαὸν, θαυματουργῶν δεσπότης.

Υἱὸν θαλάσσης κῆμα χερσώσας πάλαι.

Ἐκὼν δὲ τεχθεῖς, ἐκ κόρης ξίβον βατῆν,

Πόλε τίθεισιν ἡμῖν, ὃν κατ' ἐσίαν,

Ἰσον τῷ Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάσωμεν.

Εἰς τὴν προσκυύησιν τῆ τιμῆς Σταυροῦ.

Ὁ Θεότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ δεξιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ σαυροῦ σε τὴν ὑψαὶ τῆ ῥάβδῳ τεμῶν, ᾧδῶ σοι ἐξόδιον ἀγαμέλτων Χεῖρὸς ὁ Θεός.

Εἰς τὸ ἅγιον Πάχα.

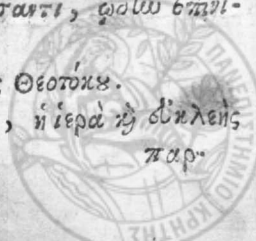
Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπαρυθῶμεν λαοὶ. Πάχα Κυρίῳ Πάχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς ἔραν Χεῖρὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπιτίκτιον ἄδοντας.

Τῇ Κυριακῇ τῆ Θωμᾶ.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δελείας Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχῳ ὀδηγήσαντι, ᾧδῶ ὀπιπίκτιον, ὅτι δεδοξασαι.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς παρ.

5
παρθένε μνήμη σου, πάντα σιωπάγετο, πρὸς
διφροσυλίῳ τὰς πύλας, ἐξαρχέστῃς Μαριάμ, μῆτι
Χορῶν ἐ Τυμπάνων, τῷ σῶ ἀδόντας μονογενεῖ,
ἐνδόξως ὅτι δεδόξασαι.

Τῆς Οὐκωήχῃ.

Ὡδὴ ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιή-
σαντι θαυμασὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ
σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· τίλῳ γὰρ ἄ-
βάτον γεώσας ἐρυθρᾶν, πεζοπορεῖν ἐποίησε τὰς
ἕως Ἰσραὴλ, καὶ τὰς ἐναντίας ἐχθρὰς ἐκάλυψε
θάλασσα.

Ἄπειρον ὁ Θεὸς πῆς Μαυῦσῆς, τὸν Ἰσραὴλ πορο-
νακρέετο. ἄρχει Μαριάμ σοφῶντε γυναικῶν, ὁ
χορὸς ὠδὴ ἐπινίκιον τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν
πάντες ἄσωμεν.

Ὁ ἔχῃ σὺλτε πυρὸς καὶ νεφέλης, τὸν Ἰσραὴλ
ὀδηγήσας ὡς Θεὸς, τίλῳ θάλασσαν διέρρηξεν,
ἄρματι δὲ Φαραῶ ἐκάλυψεν, ἄσωμεν ὠδὴν ἐ-
πινίκιον, ὅτι μόνος δεδόξασαι.

Πικρὰς δαλείας ῥυθτεῖς Ἰσραὴλ, τίλῳ ἄβα-
τον διήλθεν ὡς ἡπειρον, ἐχθρὸν κερδοῶν που-
τέμενον, ἕμνον ὡς ἀεργετῆ ἀδει Θεῷ, πῆ
τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι δεδόξα-
σαι.

Ἄσωμεν ἄσμα καινόν τῷ Θεῷ, πῆ ἐκ δαλείας Φα-
ραῶ λυξωσαμείῳ τὰς ἕως Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ἐρήμῳ
τάπτε

τύπους θαυρέψαντι, ὅτι ἐνδόξως δεδοξασαι.

Τὸν Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ἐν τῇ Θαλάσῃ
Χειρὸς κατεπόντησε, Ἐ δὴγάγε λαὸν, ὑμῶν-
τα, καὶ λέγονται. ἄσωμην τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως ἡ
δεδοξασαι.

Υψώσασε ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου, ὅτι ἀνέστης ἐκ νε-
κρῶν, πατήσας τὸν θάνατον.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμην ἐπινίκιον ᾠδῶν, τῷ ἐν
ἐξόδῳ Ἰσραὴλ, ἐξ Αἰγύπτου ἐρυθρᾶς Θαλάσσης,
καὶ Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον πήξαντι μόνῳ, παραδό-
ξως τοῦ λαοῦ πεζοπορῶντος, καὶ μέσου αὐτῆς,
ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
σῆ, καὶ δι' αὐτῶν τὸν Φαραὼ πανσρατὶ βυθίσαντι,
ἐπινίκιον ᾠδῶν ἄσωμην, ὅτι δεδοξασαι.

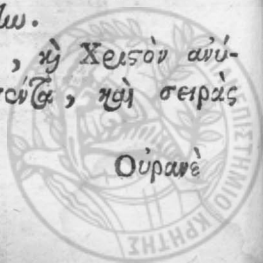
Ω Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, Α'.

Πρόσεχε ἔρανε, καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ λόγος τῶ
Πατρὸς, ἐκὼν καταβέβηκεν, ἐπὶ τῆς γῆς κλίνας
ἔρανε, καὶ γέγονεν ἀνθρώπος, ἵνα τὸν ἀνθρώ-
πον σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος.

Πρόχες τῇ φωνῇ μου ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς,
καὶ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ
θαυμαστὸν Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε ἔρανε καὶ ἄκουε γῆ, καὶ Χειρὸν αὐ-
μναι τὸν ἐν σαργαῖοις εἰλιθούτα, καὶ σειρὰς
τῶν πταισμάτων μου λύσαντα.

Οὐρανὲ

Οὐρανὲ πρόσεχε καὶ λαλήσω, καὶ ἀκέτω τὰ
ρήματα ἐκ σώματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε
ἐπεκαλεσάμην.

Καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ρήματά μου, ὅτι τὸ ὄ-
νομα Κυρίου ἐκάλεσα.

Πρόσεχε ἔρανέ ἐ λαλήσω, καὶ αὐμνήσω Χει-
ρὸν τὸν σωτήρα τῶ κόσμου, τὸν μόνον φιλάθροπον.

Πρόχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς
μου καὶ ὁ Θεός μου, ὡδινῶς σοι βοῶ. ὅτι πρὸς σέ
προσδέξομαι Κύριε καὶ σωσόν με.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δεκλωθεύσας
τὸν λαὸν τῆ Ἰσραὴλ, τῆ Μαυσιῆ δημαγωγῶν ἐν
ἐρήμῳ προσάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῆ ἐ-
ξουσία μου.

Πρόσεχε ἔρανέ ἐ λαλήσω, καὶ αὐμνήσω Χει-
ρὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν.

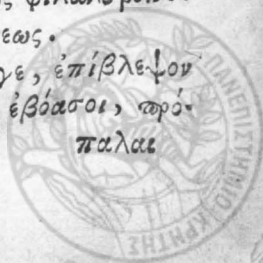
Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τῶ Κόσμου, τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ ὑὸς τῶ Θεοῦ.

Ω, Δ Η, Γ. Η Χ Ο Σ, Α'.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῆ βροτῆ, ἐσίας τὴν ἀ-
θύνειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, πε-
εἴζωσόν με ἐξ ὑψους δυνάμιν, τῆ βοῆν σοι ἅγιος ὁ
ναὸς ἐμφυχος, τῆς ἀφράσε σε δόξης φιλάθροπε.

Πρὸ τῆς Χειρὸς γεννήσεως.

Υψιμέδων ἀναρχε, δὴμις λόγε, ἐπίβλεψον
πρόχες μοι δακρυρροῶσα, ἐκτενῶς ἐβόασοι, πρὸ
παλαί

παλαι Άννα. ἀλλ' ὡς ἐκείνης ἤκιστας θρῆνωδύ-
σης, καὶ ἡμῶν σπρέωσον τὰς φρενάς ἀνάξ, τῷ
ἀξίως ὑμνεῖσθε τὰ γένηθλια.

Εἰς τὴν Χειρῶν γένναν.

Τῷ παρὸ τῆς αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρ-
ρήτως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐχάτων ἐκ παρθένου, σαρκω-
θέντι ἀσώρως, Χειρῶν τῆ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀ-
νυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Νεῦσον παρὸς ὕμνος οἰκετῆρ' δ'εργέτα, Ἐχθρῶν
ταπεινῶν τὴν ἐπιρμησίην ὄφρου. Φέρωντε παντε-
πόπτα τῆς ἀμαρτίας, Ἵπερθευ ἀκλόνητον ἐσηειγ-
μότης. Μάκαρ μελωδὸς τῆ βάσει τῆς πίστεως.

Τῷ Σταυρῷ.

Σπρέωσον δέσποτα Χειρῶν, τῷ σταυρῷ σε ἐν πέ-
ξαι με τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νῦν, ἐχ-
θρῶν προσβολαῖς τῶ δυσμενῶς. μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

Τῷ Πάσχα.

Δεῦτε πόμα πίωμα καινόν, ἐκ ἐκ πέξαι ἀγό-
νε τερατεργέμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῶν, ἐκ
πέξαι ἐμβρήσαντα Χειρῶν, ἐν ᾧ σπρέμεθα.

Τῷ Θωμᾷ.

Σπρέωσόν με Χειρῶν, ἐπὶ τὴν ἀσεισον πέξαι
τῷ ἐντολῶν σε, καὶ φωτίσόν με φωτὶ τῶ προσώπε
σε. ἐκ ἔσε γὰρ ἅγιος πλώσε φιλιάνθρωπε.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ σωεπτικὴ τῆς ἀπάντων, Θεῶ
σοφία καὶ δυνάμις, ἀκλινη ἀκράδαντον τὴν Ἐκ-
κλη-

πλησίον σήμερον Χεισέ. μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ
ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔπος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα
ἐν ἣ ἔσερέαστε Χεισὸς τῷ Ἐκκλησίαν αὐτῆ, ἡ
ὅς ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ὁ σερεώσας λόγῳ τῆς ἐρανῆς, καὶ τῷ γλῶσσοῦ
ἐδράσας Θεὸς, καὶ μετέσερέωσον βοῶντά σοι τὸν ὕ-
μνον, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγρόν Σαμμελ, ἀδισάκ-
τως τῷ Θεῷ καδυποχομῆν, ἱερομήτωρ Ἄννα
νυῦ γηθομῆν, ἄδει συλὴ μῖν, ἐσερώθη ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ καρδιά με.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλέτῳ καυχάσθω θνητὸς
τῷ αὐτῆ, ἀλλὰ τῇ πίσει τῷ Κυρίῳ, ὀρθοδόξως
κραυγάζων Χεισῶ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων αἰεὶ ἐπὶ
τῷ πέτρῳ τῆς σῶν ἐντολῶν, σήμερον με Δέασοτα.

Σερεώθητω ἡ καρδιά με, εἰς τὸ θέλημα σου
Χεισέ ὁ Θεὸς, ἐφ' ὑδάτων ἐρανὸν σερεώσας τὸ δό-
περον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι, τῷ γλῶσσοῦ παντο-
δύαμε.

Σερέωσον Κύριε τῷ Ἐκκλησίαν σε, ἡ ἐκτί-
σω τῇ δυνάμει τῆ σαυρῆ σε, ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθειάμ-
βδυσας, καὶ ἐφώτισας τῷ οἰκισμῶν.

Σερέωμά με γενεῶν, ὁ θεμελιώσας τῷ γλῶσσοῦ ἐπὶ
τῆς ὑδάτων, ἔτι καὶ ἐστὶν ἅγιος πλῆσσε Κύριε.

Ὁ 56

Ὁ σερείσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκονομίαν, ἥ τις ἐσαλεύθησεται, σερείωσον ἐν ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου δέωστα Κύριε.

Σπερωθήτω ἡ καρδία μου, τῇ ἐλπίδι Χεισὲ τῷ ἀγαθῶν σου, ἵνα ἀπαύσως μετ' ᾠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζωσι, ἐκ ἔστιν ἅγιος καὶ γὰρ, πλώσας φιλανθρώπων.

Ω, Δ Η, Δ. Η Χ Ο Σ, Α'.

Ὁρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκειον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακὺμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς. ἐκ σε ἐξελεύσεται, τῷ Ἰσραὴλ προσηφάνει τὸν ἅγιον, εἰς σωτείαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Πρὸ τῆς Χεισὲ γεννήσεως.

Ἀκηκῶς ὁ Προφήτης Χεισὲ τὴν ἀκούσας, ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ παρθένου προελθεῖν, καὶ ἐβόησε Ἰσραὴλ, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰς τὴν Χεισὲ γένων.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Γεσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χεισὲ, ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρας ὁ αἰνετὸς κατασκέα δασείως, ἠλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειραίνου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γούρας βροτείς, τὴν ἀνάπλασιν πάσαι, Ἀδωνι Προφήτης Ἀββακὺμ προμύθει, ἰδεῖν ἀφράσως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον. Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὅρας τῆς παρθένου. Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν λόγος.

Τε

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ.

Ἐπὶ σταυρῷ σε δωαπὲ, φωστὴρ ὁ μέγας κατι-
δῶν, ἔσθω ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας, σωίσειλιν
ἔκρυψε. πᾶσα δὲ κτίσις ὑμνησεν ἐν φόβῳ τὴν σὴν
μακροθυμίαν. καὶ ᾠδὴ ἐπλήθη ἡ γῆ τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῷ Πάχῃ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος Ἀββα-
κὲμ, σήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω φαισφόρον Ἀγ-
γελον, διαφυσίως λέγοντα, σήμερον σωτηρία τῷ
κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῷ Θαμᾷ.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστὸς οἰκονομίας. τῷ-
το γὰρ ἀνώθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββα-
κὲμ, ἐξῆλθες ἐβόασοι εἰς σωτηρίαν λαῷ σε φι-
λιανθρῶπε. Τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκω-
σιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ πάρθενου σε Χριστὸν, φέγ-
γος ἀστραπῆς σε, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεται.
καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνά-
μει σε δόξα φιλιανθρῶπε.

Τῆς Ὀκτώηχου.

Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφήτῃ Ἀββακὲμ,
τὴν λόγῳ σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν. ἐν τῷ ἐγ-
γίσειν τὰ ἐπὶ ἐπιγνωθεΐση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν
καιρὸν ἀναδειχθεΐση, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακὲμ, Χριστὸς ὁ θαυμά-
σιος, τὴν ἀκούει καὶ φόβῳ ἐκραύγαζεν. ὑπὸ Θαμᾷ
ὁ Θεός.

ὁ Θεὸς ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ὄρεσ ἐκ δασείως κατασκίε, τὸ
σῶσαι τὰς Χεῖρας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακὼμ τὴν εὐδοξίαν σου παρσίαν, αὐτίς τε
λόγε προιδῶν ἀνεβόα, Ἀκήκοα Κύριε, ὅτι ὄξ ὄρεσ
ἀγίε ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν, καὶ δέξς πλήρης
γεγονώς ἀναπράζει, ὡς μεγάλα τὰ ἔργα Χεῖρέμα
τῆς σῆς δόξης.

Τὴν ἀκοήν σου Κύριε εἰσακήκοα ἐ ἐφοβήθην, τὰ
ἔργα σου κατενόητα καὶ ὄξέσω, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰῶνων
ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθης γυνόμηνος ἀνθρώπου.

Σὺν τῷ θαυμασίῳ σὰς Ἀββακὼμ, ἐπὶ τῆς θείας
φυλακῆς σου Γρηγόριε, ἐ τὸν ἐπ' ὤμων Χερσβίμ κα-
τανοήσας, τὴ παγκοσμίαν γέγονας μυητῆς σωτηρίας,
αἰεὶ κραυγάζων, Κύριε δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἐ πύρθῃ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐ-
τῆς, ὑψώθης μακρόθυμε ἐπὶ τῷ ξύλῳ, καὶ ἐπιήσας
ἐν αὐτῷ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Τί βοᾶς ἐν πνύματι λέγε Προφήτα, ποροκατι-
δῶν ὄξέσηκας; Θεὸν κατενόησα ἐκ τῆς παρθένου,
σύνεμψόν μοι σαρκί, ὅθεν ὄξίσαμαι.

Ὅτι Θεὸς σαρκῆται, ἐ πάχων ἔσπῳ, ὁ θεσπέ-
σιος ὄξέτη ἀκηκῶς Ἀββακὼμ, καὶ τὴν εἰς θεογνω-
σίαν ὄξ εἰδωλομυίας κατανοήσας, τῷ πισῶν σω-
τηρίαν ἐκραύγαζε, Κύριε δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκούσιν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξα-
σά σου τὴν δυνάμιν.

Ἐλαμ-

Ἐλάμψον ἢ χάρις σε τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰδοσάτω
τὰ πέρατα τῷ δόξω σε, ὅτι ἔλα τὴν σαυρῆ σε τὸν
κόσμον ὅλον ἔσωσας.

Κατανόησα παντοδύναμη τῷ σὴν οἰκονομίαν,
καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σε καὶ ἐφοβήθην,
ὅτι ἔλα τὴν σαυρῆ σε τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ ἡμῖν
ἔδωρήσω τὴν σὴν ἀνάσασιν.

Τῷ ἀκοινοῦ Προφήτης τῆς δυναστείας σε, Ἀββα-
καὶ μάκτιθεις, ἐφοβήθην. τὰ ἔργα σε ὁ Θεὸς κατα-
νοήσας ἔξεση, καὶ ἐβοήτη δυνάμει σε Κύριε.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, Α'.

Ὁ φώτισας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χει-
σε, καὶ φαιδρῶσας τῷ σαυρῆ σε τὸν κόσμον τὰ πέρατα,
τῆς καρδίας φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας,
τῷ ὁρθοδόξῳ ὑμῶν ἔκλιπον σε.

Πρὸ τῆς Χεισεῦ γεννήσεως.

Ὡ παντεπόπτα, τῷ ἀνάκτων τὸ κλέος, τίς σε
τὸ φιλαίθραπον γηγενῶν ἐθαυμάσει; ἐν γῆ γὰρ
ἄφθης, μὴ λιπῶν τὰ πάξωα, σήμερον πᾶσαν
ἐγκαινίζων τῷ κτίσιν, Ἐ εἰρήνῳ ὡς μόνος, εἰ-
ρηνάρχης βραβδῶν.

Εἰ τῷ Χεισεῦ γένων.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βα-
λῆς σε τὸν Ἄγγελον, εἰρήνῳ παρεχόμενον ἀπέσει-
λας ἡμῖν. ὁ Θεὸς θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθεῖτες.

ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες, δοξολογᾶμένί σε φιλαίθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἔσκοτισμένης πλανῆς, ἰλασ-
μὸς ἡμῖν Χειρὲ τοῖς ἐξηγητόρας, Νυῦσοι τελευσιν
ὑμνον ὡς διεργέτη. Ἐλθοῖς ποεῖζων, δὺ χερῆ τε
τῷ τείβον. Καθ' ἡν ἀναξέχοντες εὐροίμω κλέος.

Τῆ τιμίε Σταυρῆ.

Ὁρθεῖζοντες σὲ ἀνυμνῶμεν σωτῆρ οἰκτίρμον,
εἰρῶν δὺράμφοι τῷ σταυρῶ σε. δι' ἧ ἀνεκαίνισας
τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων
ἡμᾶς.

Τῆ Πάχα.

Ὁρθεῖσωμεν ὄρθρα βαθέως, καὶ ἀντὶ μύρα τὸν
ὑμνον προσοίσωμεν τῷ δεσπότη, καὶ Χειρὸν ὀφώμε-
θα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῷ ἀρετῶν σου
Χειρὲ διηγῆσομαι. ἐξ αἰδία γὰρ δόξης σωαί-
διον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρ-
θερικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ σὺν εἰρῶν δὸς ἡμῖν ἡν τῷ Θεῷ. ἄλλον γὰρ
ἐκτός σε Θεὸν ἐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σε ὀνομά-
ζομεν. ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῷ νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ὅτι ἐκτός σε ἄλλον Θεὸν ἐ γινώσκομεν Χειρὲ,
καὶ τὸ σὸν ὄνομα ἐπικέκληται ἡμῖν, τῷ σὺν εἰρή-
νῳ παράχε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες ὑμνῶμένί σε Χειρὲ, τὸν τῷ
Πατρὶ

Πατέρι συννάρχον, καὶ σωτήρα τῆς ψυχῶν ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην τῆς κόσμῳ παράχε φιλανθρωπε.

Ἄνδραξ τῆς πυρός τῆς Ἡσαΐε Σεραφίμ, θήσασθε
 χειλῶν ποτέ. ὄν τῆ λαβίδι ἀφελόμεσος, δι-
 καιοσύνῳ μάθετε πᾶσιν ἐκήρυττε.

Τὸ φῶς σε Κύριε καὶ τὴν ἀλήθειά σε ἐξαπό-
 σειλον, ὁδηγήσαι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ προσάγματα σε,
 καὶ δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σε φιλανθρωπε.

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον φῶς τὸ αἰθιον,
 τοῖς ὀρθοῦσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς ἐντολῶν σε,
 διάποτα φιλανθρωπε, Χεῖσέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῦσιν, σοὶ δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν σὴν εἰρήνην
 δὸς ἡμῖν, ὅτι ἐκτός σε Θεὸν ἄλλον ἐκ οἴδαμεν.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νῦν ὁ Θεός, τῆ φωτὶ
 τῆς ἐντολῶν σου, καὶ τῆ αἴγλη τῆς χάριτός σε,
 δαρέμενος ἡμῖν ἀγαθὲ τὰ σὰ ἐλέη. διότι φῶς
 καὶ εἰρήνη τὰ προσάγματα σε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῦσιν αὐμνεμόσε Χεῖσέ
 ὁ Θεός, τὸν δι ἡμᾶς πτωχόσυντα, καὶ σαυρὸν
 καὶ θάνατον ἐν σαρκὶ ὑπομείναντα.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας παιδριῶν τὰ πέρατα,
 φώτισόν με τῆ ὀρθῶ τῆς φιλανθρωπίας σου
 Κύριε.

Ὡς φωτισμὸς ἡμῶν ὑπάρχων Χεῖσέ, φώτισ-
 σον ἡμᾶς, ὁ ὑπαρτιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, φῶς
 λαξον ἡμᾶς τὰς πεποιθότας εἰς σέ.

ΩΔΗ΄

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος, ἐκ ἔσιν ὁ
 φύμιμος, ἐλογίωθμεν ὡς κρόβατα σφαγῆς, σῶ-
 σον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰχθὺς τῆς ἀ-
 θουούτων καὶ ἐπαύορθωσις.

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χειρῆ γεννήσεως.

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἡ ταλαίπωρος φύσις,
 Χειρὲ μὲ σῶτερ κατανήσασα πάλαι, ἔκειτο, φεῦ
 μοι σκοτεινοῖς ἐν κλυθμῶσιν. ἐπεὶ τῇ σῇ θεικῇ
 δυναστείᾳ πρὸς ἔρανον ἀνέβη, τὰ τερπνώτατα κάλ-
 λη, θύσωσοι σῶτερ βοᾶ, θυσίαν ἀνέσεως.

Εἰς τὴν Χειρῆ γένναν.

Σπλάγχχνων Ἰωανῶ, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
 λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο. τῇ παρθένῳ δὲ, ἐνοική-
 σασ ὁ λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελύθητε φυ-
 λάξας ἀδιάφθορον. ἥς γὰρ ἐχ ὑπέστη ρύσεως,
 πὴν τεκεῖσαν κατέχευ ἀπήμαντον.

Ναίων Ἰωανῶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, Ἐλθεῖν
 εἶδετο Ἐζάλω ἀπαρκέσαι. Νυγεῖς ἐγὼ δὲ τῶ τυ-
 ραννῆτος βέλει, Χειρῶ προσωδῶ τῷ κακῶν αἰαι-
 ρίῃ. Θάττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Τῆ τιμίᾳ Σταυρῆ.

Τὸν τύπον τῆ θείᾳ Σταυρῆ, ὁ Ἰωανῶς ἐν κοι-
 λία τῆ κήτης, τεταμνίαις παλάμαις προδιεχάρα-
 ξε, καὶ ἀνέθωρε, σεσωσμένος τῆ θηρός, τῇ δυνά-
 μει σου λόγε.

Τῆ Πάχα.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ σιωπέ-
 ξιφας μοχλὰς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένους
 Χειρῶν, καὶ ἡμέρας ὡς ἐκ κήτης Γωνᾶς, ὄξανέ-
 σης τῆ πέφου.

Τὸν Προφήτῳ δέεσσας, ἐκ τῆ κήτης φιλανθρωπε,
 καὶ μετὰ βυθῶν τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἀλιοποντογῆρες κητῶν ἐν τοῦτον πῦρ, τῆς ἡι-
 μέρας ταφῆς σου τὸ ποροεικόνισμα, ἔ Γωνᾶς ὑποφή-
 τῆς ἀναδέδεικται. σεσωσμένος γὰρ, ὡς ποροπέπω-
 το, ἀσινῆς ἐβόα. θύσωτοι μετὰ φωνῆς αἰνίσεως
 Κύριε.

Τῆς Οὐκωήγας.

Τὸν Προφήτῳ Γωνᾶν, ἐκμιμέμερος βοῶν, τὴν
 ζωὴν με ἀγαθῶν, ἐλδιδέρασσον φθορᾶς, καὶ σω-
 σόν με, σωτήρ τῆ κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐν θλίψει ἐβόησον, ἀνάγαγε ἐκ φθο-
 ρᾶς τὴν ζωὴν με, ὁ Προφήτης Γωνᾶς, πρὸ σὲ τὸν
 φιλανθρωπον.

Ὁ ἄχαπόντιον ὑπομείνας συμφορᾶν, καὶ λαγότε
 συχεθεῖς ἀλίς θηρὸς, ἔ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα ὁ
 Γωνᾶς, πρὸς σὲ ἡ ζωὴν με ἀναβήτω.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, ἔ
 ἔσωσάς με σωτήρ δευλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν
 δεσμὸν τῶν ἀνομιῶν μου.

Ὡς Γωνᾶν τὸν Προφήτῳ, ἀνάγαγε Χειρῶν ὁ Θεός,

ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με βοῶσσι φιλαύθραυτε. ὅτι ζωὴ
παρὰ σοὶ ἐστίν, καὶ ἀφθαρσία Ἐδύαμις.

Συὺ τῷ Ἰωνᾷ βοῶμὲ σοὶ Κύριε, μὴ φωνῆς αἰνέ-
σεως δέομενοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὅτι εἰς βάθῃ θαλάσσης ἀπέρριμαι, καὶ ἐνεπάγην
εἰς ἰλωὺ βυθῶ ὑπογνώσεως, τῷ νοητῷ χειμῶνος, τῆς
ράθυμίας με Χεισὲ, ἐξελεῖ με ὡς Ἰωνῶν τῷ θιρός.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Χ Ο Σ, Α΄.

Σὲ νοητὴν θεοτόκῃ κάμινον, κατανοῶμεν οἱ πι-
σοί. ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε ἕξεις, ὁ ὑδροψέμενος,
κόσμον ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ γαστρίσῃ ὀλόκληρον, ὁ
αἰνετὸς τῷ πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερσίδοξος.

Προέρτιον τῆς Χεισὲ γεννήσεως.

Ὡς οἱ παῖδες πάλαι σοὶ κράζομεν λόγε, γενεῶ-
σων δέλων, σῶτερ φύλαξ καὶ σκέπη, καὶ σῶσον πάν-
τας προσβολῆς ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶντες σοῖς γε-
νεθλοῖς εἰς αἰῶνας λέγωμεν, δόλογητὸς εἶ.

Εἰς τὴν Χεισὲ γένναν.

Οἱ παῖδες δόσεβεία σιωφρανεῖς, δυαγεβοῦς
προσάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν ἐκ
ἐπτόθησαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐσῶτες ἔ-
φαλλον, ὁ τῷ πατέρων Θεὸς δόλογητὸς εἶ.

Τῷ παντῆρατος ἐξεφαύλισαν πόθῳ, Ἀπλιτα
θυμαίνοντος ἠγκισρωμένοι, Παῖδες τυραίνης δύθεον
γλωσσαλγίαν. Οἷς ἕκαστε πῦρ ἀσπετον τῷ Δεαπό-

πῆ, Λέγασιν εἰς αἰῶνας ἀλόγητός εἶ.

Τῆ τιμῆ Σταυρῆ.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθες ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν σταυρῶ προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδώρησω Χριστέ, ὁ μόνος ἀλόγητός τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερέδοξος.

Τῆ Πάχα.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἀνθρώπος, πάχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους πρὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει διωρέπειαν, ὁ μόνος ἀλόγητός τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερέδοξος.

Τοῦ Θεοῦ.

Εἰκόνι λαβῆ δειν Μωσικῆς συμφωνίας, συγκαλημμένης λαῖς, ἐκ τῶν ὁδῶν Σιών ἄδοντες, παρικῶς οἱ παῖδες Δαβὶδ, τυράννης ἔλυταν τὸ παλίμφημον δόγμα, ἐπὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀνάμέλποντες, ὁ ὑπερυψόμενος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητός εἶ.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰταμῶ θυμῶν τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρωσ ἀντίτασόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύσῃ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, Μωσικοῖς Ὀργανοῖς ἐν μέσῳ φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητός εἶ.

Τῆς Οὐκωήχης.

Τὲς ἐν καμίνῳ παῖδάς σε σωτήρ, ἐχ ἤφατο, ἐδὲ παρλωάχλισε τὸ πῦρ. τότε οἱ ἔβησαν ὡς ἐξ οὐνοῦ σώματος, ὕμνον καὶ δόλογον λέγοντες, δόλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς οὐκωήχης, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἀσεκτον, οἱ διδασκάλου ποτὲ, παῖδες ἅγιοι δειχθεῖσιν σαφῶς, καὶ συμφώνως αὐμνεῦντες ὕμνον ἐμελλον, ὁ τῆς πατέρων Θεὸς δόλογητὸς εἶ.

Ἀβραμιαῖοι παῖδες, ἐν καμίνῳ ξιάδα τυπώσαντες, τῆ πυρὸς τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλον, καὶ ὕμνευτες ἐβύων. δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

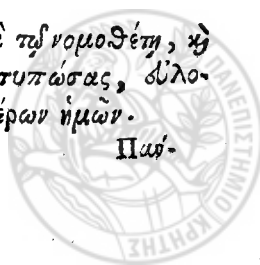
Οἱ μὴ φοβῆσθαι χανθίτες παῖδες, Βασιλικῆς βασιλείας, εἰς πῦρ χαίροντες ἐβησαν ποτὲ, καὶ ἐν φλογὶ πυρπολέμμοι ἐφαλλον. δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Ἡ κάμιнос σωτήρ ἐδροσίζετο, οἱ παῖδες δὲ χοροδόντες ἐφαλλον, ὁ τῆς πατέρων Θεὸς δόλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ βροντῶσῃ καμίνῳ, συγκατέβη ὁ Ἄγγελος τῆ Κυρίας, τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν παισὶ, καὶ ἐχ ἤφατο αὐτῆς τὸ καθόλου τὸ πῦρ. τότε οἱ ἔβησαν αὐμνεῦντες ἔλεγον. δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῶ νομοθέτη, καὶ τὸν τόκον τῆς παρθεῖας ἐν αὐτῇ ἑροτυπώσας, δόλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Παύ-

Πάντα τὰ ἔργα σε ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί-
σε, ὁ Θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐλέες σε φιλαύθρωπε, ποίη-
σον μεθ' ἡμῶν. ἵνα σοὶ πισῶς ἅπαντες, ἄδοντες
ψάλλωμεν, ὡσπερ οἱ παῖδες, δόλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς
ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Ω, Δ Η, Η'. Η' Χ Ο Σ, Α'.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐσ χωνδύπριον,
καὶ κάλλει τῆς ἀσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀ-
πέσιλβον λέγοντες, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
εῖς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψοφᾶτε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Προεόρτιον τῆς Χρυσῆς γεννήσεως.

Νεουργεῖ τῶν σύμπαντος κόσμου Ἐσῶσα, ὑμνεῖσε
πάντα μετ' Ἀγγέλων ἢ κτίσις, σκιρτᾶ χοροῦ καὶ
ἀγάλλεται ἔθω, δόλογεῖτε λέγεσα πάντα τὰ ἔρ-
γα, τὰ σεπτὰ γενέθλια τῶν λυξωτῶν, σωῖ ἐ-
μοὶ εἰς τὰς αἰῶνας, πόθῳ ὑπερυψῶντα.

Εἰς τὴν Χρυσῆ Γένναν.

Θαύματος ὑψοφῶν ἢ δροσοβόλος, εἰκόνισε
κάμιнос τύπον. ἔ ἔδ' ἐξ ἐδέξατο φλέγει νέες, ὡς
ἐδὲ πῦρ, τῆς θεότητος παρθένου καὶ ὑπέδου νηδῶ-
διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλωμεν, δόλογεῖτω ἢ κτίσις
πάντα τὸν Κύριον, καὶ ὑψοφᾶτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μηξω ἀφλέκτως, εἰκονίζεσι κόρης, Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολέμενοι νέοι, Ὑπερφυῶς κύσων ἐσφραγισμῶν, Ἀμφω δὲ δρῶσα θαυματουργία μιᾷ, Λαὸς πρὸς ὕμνον ἔξανίησι χάρις.

Τῆ Σταυρῶ.

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις σταυροειδῶς, ἐκπετάσας Δαυιδὸν ἀβλαβῆς, ἐκ τῆς τέτων καταβρώσεως σέσσωσαι, δόλογῶν Χειρῶν, τὸν Θεὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῆ Πάχα.

Αὕτη ἡ κλητὴ Ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς Ἑκυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρεῖς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ δόλογῶμεν Χειρῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῆ Οωμᾶ.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καιομένης καμίνου, ἔσφυλάξαντα παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάτα τέτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Φλόγα δροσίζουσαν ὀσείης, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἀγγελος Θεῶ ὁ πανδοκῆς, ἔδειξε παισὶ, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυσαύσαν τοῖς μέλεσι. τὸν δημιουργὸν μόιον ὑμνεῖμεν, οἱ λελυθῶμενοι, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆς

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὸν τὲς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ ἠξασάσαντα παῖδας, Ἐπὶν βροντοφλόγον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χειρὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντα τὲς αἰῶνας.

Ἦμνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων, ὡσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ. καὶ ὑμνεῖντες λέγομεν, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦμνωδὸς ἡ κάμιμος πάλαι, παῖδας δεξαμένη ἀφλέκτως διεφύλαξε, μέσον δὲ φλογὸς ἐσώτας, συμφώνως ᾠδὴν ἐδίδασκεν. δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, δεισεβῶς ἀνανηξάμενος, Ἐτὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρης ἀπερλήπτῃ τῆς θεαρχικῆς ἀπηώρισας τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλιώμενο.

Οἱ ἔρανοὶ τῶν ἔραων, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἔραων, δόλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὲς αἰῶνας.

Ὅν φείτῃσιν Ἀγγελοὶ, καὶ πᾶσαι στραταί, ὡς κτίστω καὶ Κύριον ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάζσατε παῖδες, δόλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψεῖτε εἰς πάντα τὲς αἰῶνας.

Ἦμνεσί σε στραταί τῶν Ἀγγέλων, δοξάζει σε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς καὶ δούλοι, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὡς κτίστω καὶ Κύριον τῷ παντός εἰς τὲς αἰῶνας.

Ἡ τείφωτος ἐσία, καὶ Ἡσίοιλος δόξα, συγκατέβη
 τοῖς παισὶν ἐν μέσῳ πυρός. τέττες ἀσινεῖς δεπ-
 ρῆσα, καὶ τὴν ἀνάσασιν ἡμῖν ποροκαταγγέλασα,
 Χεισῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν. ὄν ὑμνεῖσιν Ἀγγελοι, καὶ
 τὰ πλήθη, ὡς νικητὴν τῆ θανάτε εἰς τὲς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, καὶ νικητὴν τῆ θανάτε,
 Ἰησῦν τὸν Ναζωραῖον. αὐτὸν ὑμνεῖτε εἰς πᾶν-
 τας τὲς αἰῶνας.

Τῷ ὀδῶ Ἀνανίε, τῷ ἀιάρχῳ πάντοτε Πατεῖ,
 καὶ Θεῷ τὴν ὀχλῶ Ἀζαείε, τῷ σιωνιάρχῳ λόγῳ
 ἡμῶ τῆ Παξός. καὶ Μισαὴλ τὸν ὑμνον, τῷ θείῳ
 πνδμάτι, Ἐ σιωνιδίῳ. ὀρθοδόξῳ πίσει ποροσά-
 ξωμεν λαοί, εἰς σωτηρίαν.

Ω, Δ Η, Θ. Η Χ Ο Σ, Α.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σε, πυρπολεμική βίατος
 ἔδειξεν ἀφλεκτος. καὶ ἡμῶ κατ' ἡμῶν, τῷ πειρασμῶν
 ἀχραιοῦσαν, κατασβέσαι αἰτῶμεν τὴν κάμινον. ἵνα-
 σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλιῶμεν.

Προεορτιον τῷ Χεισῆ γενίων.

Χαίροις πάναγνε θεοδέγμων Μαεία. χαίροις ἀ-
 χρᾶτε τῷ πεπτωκότων βάσις. ἐν σοὶ τῷ ὀφθη σήμε-
 ρον ο δέσποτης. ὡ θαῦμα, καινεργῶν τῆς φθαρσίτας,
 Ἐ πορὸς φῶς ἐπανάγον τὸ ανέσπερον κέρη.

Τῶν Χεισῆ γενίων.

Μυσήριον ξείον, ὀρῶ καὶ παράδοξον. ἔρανον τὸ σπή-
 λαιον, θρόνον Χερεβικὸν τὴν παρθεῖον, τὴν φάτυλω

χω-

Χειρόν. ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χειρὸς ὁ
Θεός. ὃν αὐμυνᾶντες μεγαλυύομεν.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ. Ρᾶον σιω-
πῶν τῷ πόθῳ δὲ παρθένε. Ὑμνος ὑφαίνειν, σιω-
πῶνως τεθειμῶς. Ἐργῶδες εἶναι, ἀλλὰ ἔ μῆτερ
θείος. Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδε.

Τῆ Παχα.

Ὡ μῆτερ παρθένε καὶ Θεοτόκε ἀψώδης. ἡ τε-
κῆσα ἀσπόρως Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τὸν ἐν σαυ-
ρᾷ ὑψώθεντα σαρκί. σὲ οἱ πιστοὶ ἅπαντες ἀξίως.
σιῶν τῶν νῦν μεγαλυύομεν.

Τῆ Πάχα.

Φωτίζε, φωτίζε, ἡ νέα Γερουσαλήμ. ἡ ἡ δόξα Κυ-
εῖς, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρδου νῦν, καὶ ἀγάλλε σιών. σὺ
δέ ἀγνή, τέρπε Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τῶ τέκνου.

Τῆ Θωμᾶ.

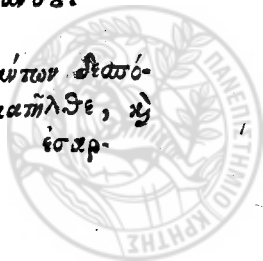
Σὲ πῖν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ μητέρα τῆ Θεῶ.
πῖν ἀείζηλον δόξαν, καὶ ἀνώτερον πάντων τῶ ποιη-
μάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλυύομεν.

Τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκε.

Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ παρθένε ἄ-
χαντε. παρθενὸν εἶναι τὸ τέκος, καὶ ζῶν ἄφρονησθετα
θαύματος. ἡ μὲν τέκον παρθένος, καὶ μὲν θαύματον ζῶ-
σα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε πῖν κληρονομίαν σου.

Τῆς Ὀκτωήχα.

Τῶ φωτοφόρον νεφέλλου, ἐν ἧ ὁ πάντων διαπό-
της, ὡς ὑπὸς ἐξ ἔραν, ἐπὶ τέκον κατῆλθε, καὶ
ἴσαρ-

ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, θρόμβος ἀΐθρωπος ὁ ἀναρ-
χος. μεγαλυόμην πάντες, ὡς Μητέρα τῆ Θεοῦ
ἡμῶν ἀγνύ.

Ἀπόρρητον τὸ τῆς παρθένου μυσήριον. ἔρανος ἦν
αὐτῆ καὶ Ορόνος Χερσβικός. καὶ φωσφόρος πασὰς ἀνε-
δείχθη Χειρῶ, τῆ Θεῆ καὶ παντοκράτορος. αὐτῶ
ἄλλαβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλυόμην.

Σὲ ὑπὲρ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον,
καὶ κλίμακα ἐμφυχον, ὑψὸς Ἰακώβ τεθέαται, καὶ
πύλῳ ἔρανιον, δι' ἧς διῆλθε Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν. ὕμνοις Μήτηρ ἀγνή μεγαλυόμην.

Χαῖρε Θεοτόκε παρθένε Μήτηρ ὀλογημένη. ἐκ
σῆ ἦν προῆλθε Θεὸς σεσαρκωμένος. τῶτον δοξάζ-
ζοντες Ἐ ἀνυμνεῖντες μεγαλυόμην.

Σὺ χωρίον ἀγνή, τῆς θείας ἀπερλιψίας. ὑπὸ
φύσιν ἐχρημάτισας ὡς Θεῶ τῶ σάρκα δανεισα-
μένη. καὶ σῆ παρθενικῶ, μὴ ἑρρήξασα μήτραν,
ἐν τῷ τίκτειν ἀσπύρας, σὲ μεγαλυόμην.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, καθεῖλε
ἦν δυνάσας ὑπὸ θρόνων. καὶ ὑψωσε ταπεινὸς ὁ
Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς, ἀνα-
πολὴ ἐξ ὑψους, καὶ κατόρθωσεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ παῶτον, καὶ ἀπάτορα τὸ δεύτερον.
ὡς Θεὸν Ἐ ἀΐθρωπον ἐν ὕμνοις μεγαλυόμην.

Τῶ ζωοδόχον πηγῶ τὴν ἄσυναον. τὴν φωτο-
φόρον λυχνίαν τῆς χάριτος. τὸν ναὸν τὸν ἐμφυ-
χον.

χον. τὴν σκλωλὴν τὴν ἄχραντον. τῆ ἔρανῃ, καὶ τῆς
 γῆς τὴν πλατυτέραν. τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ με-
 γαλιύομεν.

Σὲ τὴν ὄραθῆσαι πύλλω ὑπὸ Γεζεκιήλ τῆ Προ-
 φήτε. ἐν ἣ εἶδεις διήλθον, εἰμὴ Θεὸς μόνος. Θεο-
 τόκε παρθένε, ἐν ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας καύχημα. χαῖρε Μή-
 τηρ ἄχραντε. ὡς ἡ σύμπασα κτίσις, θείαις ἐν
 ῥῥαῖς μεγαλιύομεν.

Λειτουργὸς ἀσώματος, ἐπέση λέγων τῇ κεχαριτω-
 μένῃ, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὡς μεγαλιύομεν.

Σὲ τὴν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημέ-
 νῃ πεποικιλμένῃ Θεοτόκε. τὴν περιετρανὴν πε-
 ρειργυρωμένῃ, καὶ κεχρυσωμένῃ ἐν χλορόπτι
 χρυσίῳ, μεγαλιύομεν.

Σὲ τὸ ὄρος τῆ Θεῆ τὸ πτυρωμένον. ἐν ᾧ δι-
 δόκησε σαρκὶ ὁ Θεὸς κατοικῆσαι. Θεοτόκε Μαρία
 μεγαλιύομεν.

Σὲ τὴν ἔρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ ἐπὶ γῆς ἔρανόν,
 καὶ θρόνον θρομνῆν Μητέρα Θεῆ. πάσαι αἱ γε-
 νεαὶ μεγαλιύομεν.

Σεραφικῶς προσφωνῶντες βοᾷμένοι. Θεοτόκε
 οἱ πιστοὶ ἔλα σοῦ ἐμεγάλωσε Κύριος, τῆ ποιῆσαι
 μεθ' ἡμῶν. δίοσε ἀγνή, Ἐ τὸν ἐκ σοῦ ἀπειραν-
 δρως σαρκωθέντα, ὡς Θεὸν τῆ ἀπαύτων, ἐν ὑ-
 μνοῖς μεγαλιύομεν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΙΡΜΩΝ

Τῷ Δωτέρῳ Η΄χθ.

Ω, Δ Η, Α. Η Χ Ο Σ, Β.

ΕΝ βυθῷ κατέσρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα πανσρατιὰν, ἡ ὑπέροπλος δυνάμις· σαρκωθεὶς ὁ λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως ᾧ δεδοξασαι.

Τῶν ἀγίων Θεοφανείων.

Βυθῷ ἀνέκαλυψε πυθμύνα, καὶ ἐξήρας οἰκείας ἔλκει, ἐν αὐτῇ κατακαλύψας ἀντιπάλης, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδοξασαι.

Στίβει θαλάσσης κυματόμυρον Σάλον,
 Ἡπειρον αὐθις Ἰσραὴλ δεδευμύον,
 Μέλας δὲ πόντος τριτάτης Αἰγυπτίως,
 Ἐκρυψεν ἄρδῳ ὑδατόσρωτος τάφος.
 Ρώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τῆ Δεσπότης.

Τῆς Ὀκτωήχθ.

Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμην ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θαλάσσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδοξασαι.

Α΄ε-

Ἄφ' ἔπειτον ἀσωλήθη, ἀβρόχως θάλαττων ἀύ-
σας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ, πρὸς Κυρίῳ
ἄσωμην ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμην πρὸς Κυρίῳ, πρὸς ἐν θαλάσῃ πάλας
λαὸν καθοδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραὼ
πανσρατιὰ βυθήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον ὅτι δε-
δόξασαι.

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαιομένην θάλασσαν,
θεῖον αὐτοῦ προσάγματι ἀναξηραίνωσι, καὶ πε-
ζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδη-
γήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμην, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασαι.

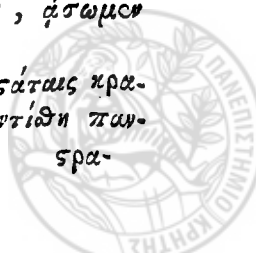
Συνοπάγη πρὸς ἑαυτὴν συσκαλεῖσα, ὑδάτων φύ-
σις ἡμέτερος. ἐρυθραῖον δὲ κῆτος Ἰσραὴλ ἀβρό-
χοις ἵχνεσι διεβιβάζετο, ἔπαινον πρὸς σωτῆρα, θεο-
γέροις προσάγων ἐν ἄσμασιν.

Ἄσωμην πρὸς Κυρίῳ ἄσμα καινὸν, ὅτι παρα-
δόξως τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσε, δαλείας λυξωσάμενος,
ἢ τυραννῆντας ἐχθρὸς ἐκάλυψε θάλασσα.

Τὴν Μωσείως ὡδὴν ἀναλαβῆσα βόησον ψυχή·
βοηθός, καὶ σκεπασῆς ἐγγυετόμοι εἰς σωτηρίαν·
ἐπὸς με Θεὸς ἐδόξασα αὐτόν.

Τῷ μετ' ἀσρέψωσι τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, καὶ
ἡγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσων αὐτῆς, ἄσωμεν
Χειρῶν πρὸς Θεῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἰψαυχοῖαν ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν τριτάταις κρα-
ταιαῖς, ὁ Φαραὼ ἐν ἐρυθρᾷ κατεποντίσθη παν-
σρα-

ερατί. ὁ δὲ Μωσῆς τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς
 ἔλαπερῶν θείῳ προσάγματι, ὑπέβαλλεν. ἄσω-
 μῳ τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Τῆς ἀβύσσου πάλαι τὸ ἀπειρον, ὁ Μωϋσῆς
 σαυροτύπως διέτεμε ἔξ τῆς ράβδου, καὶ τὸν Φαραὼ
 πανσρατιᾶ ἐν αὐτῇ κατεπόντισεν, οἱ δὲ Ἰσραη-
 λῖται τὸ τέρμα τῆς θαλάσσης διοδύλοντες, ὡδῶ
 ἀνέμελλον, ἄσωμῳ τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δε-
 δόξασαι.

Ἐπὶ τῷ ἀβυσσον μολῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις λαὸς
 ἀνέμελλε, τῷ ἐν χειρὶ κραταιᾷ δυνατῷ, σωφί-
 λαντι πολέμας, Φαραὼ τῷ τυράννῳ, ἄσωμῳ τῷ
 Κυρίῳ, ἐνδόξως ᾧ δεδοξασαι.

Νάματα πάλαι ἐρυθρᾶς διέρρηξας, τῇ ράβδῳ
 τῷ νομοθέτῃ, καὶ λαὸν περιέσιον ἀβρόχως διέσω-
 σας, ἐπινίκιον ἄδοντα ὡδῶ, τῇ Ἰσοπαύχῳ σου
 Χειρὲ δεξιᾶ.

Ἰχθεσιν ἀβρόχοις, Ἰσραηλῆτις διεβίβαζε τῇ
 πομῇ τῷ ὕδατι, ποροδήλα δὲ τὸν σαυρὸν τῇ εἰσό-
 δῳ, πὴν ταφῶ ἐξόδα πὴν σεπτὴν, καὶ θείῳ ἐξανά-
 σασιν, ἄδων ἐν αἰνέσει, τῷ Λυφῶτῃ ἐπινίκιον.

Ω, Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, Β.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ προσεχέτωσαν, καὶ Χειρὸν αὐ-
 μνείτωσαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν ἀναπλάσαστα
 σήμερον γένος, φθαρεὶ ἐκ παραβάσεως.

Οὐρανός μοι πρόσεχε, γῆ ἐνωτίζε τὰ ρήματά
 με, ὅτι ἐκ βάθρου τῆς καρδίας μου, ἐξεροξάμην
 Θεὸς μεγαλεργίαν, σήμερον τὴν μνήμην, τῆς σο-
 φῶν Ἀποστόλων αὐτῆ.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐν Θαλάσσῃ σώσας,
 καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτῳ λαόν, καὶ τὸ ὕ-
 δωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς, ἵνα τὸν πά-
 λαι πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτὸν,
 δι' ἄφατον ἔλεος.

Προσέχετε λαός μου τῶ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ ἔς
 ὑμῶν εἰς τὰ ρήματα τῆ σωματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά
 σε Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Προσέχετε λαοὶ τὰ τεράσια, τῆς ἔργων τῆς Θείας
 μου δυνατείας, καὶ ἐν τῆν ἐπιγνώσειδε, ὅτι μόνος
 ἐγώ εἰμι Θεὸς τῆ παντός.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτῆ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
 αὐτῆ κρίσεις.

Ω, Δ Η', Γ. Η' Χ Ο Σ, Β'.

Ἐξλώθησαν ἡ ἐρημος, ὡσεὶ κῆνον Κύριε, ἡ
 τῆς ἐθνῶν σερβύσσα Ἐκκλησία τῆ παρασίτῃσ,
 ἐν ἧ ἐσερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῶν φώτων.

Ἰαχυὸς ὁ διδῶς τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ
 ἡμέρας Χειρῶν αὐτῆ ὑψῶν, παρθένε ὑποτίκτεται.
 μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα. αὐτῆ πισοὶ βοή-
 σωμεν,

σωμων, ἐκ ἔσιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔ-
σι δίκαιος πλώσῃς Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν
λεόντων σωτεθλασμίων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν
καὶ πλατυῶμεν σῶμα, Λόγον πλέκοντες ἐκ
λόγων μελωδίας, Ὡς τῷ πρὸς ἡμᾶς ἡδέεται δω-
ρημάτων.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τόξον σινεξίβη δυνασῶν, τῷ κράτει σα Χει-
ρὲ, καὶ δυνάμιν ἀδυναεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Ἐν πέτρᾳ με πῆς πίστεως σερεύσας, ἐπλάτυνας
τὸ σῶμα με ἐπ' ἐχθρὸς με. ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνευ-
μά με ἐν τῷ ψάλλειν. ἐκ ἔσιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ ἐκ ἔσι δίκαιος πλῆν σα Κύριε.

Στερεύσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρά-
σας τίνω ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σα ἐμφύτλισον,
εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ ὑμνῶντων σε.

Στερωθούμε τὸν νῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀ-
νάδειξόν με, Γεωργὲ τῷ καλῶν, φυτεργὲ τῷ ἀγα-
θῶν, τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σα.

Στερεύσόν με Κύριε ὁ Θεός με, ἵνα μὴ καυχί-
σῃται ἐπ' ἐμὲ ὁ ἐχθρὸς με. σὺ γὰρ μου εἶ Κύριε
σερέωμα, Ἐ καταφυγὴ καὶ δυνάμις.

Φερρὸς ἀσφαλὴς, καὶ ἄσεισον ἔρεισμα, ὑπάρ-
χεις Χειρὲ τῷ ἐλπίζόντων εἰς σὲ, ἀκλονήτως ση-
εἴζων ἡμᾶς, βεβαίωσον ἐν τῇ σερρῶ σα κρηπίδε
πῆς ἐλπίδος, καὶ πίστεως.

Ἐσπερώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
κέρασμα ἐν Θεῷ μου. ὅτι ἐπέχθη ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἔσωσας τὸν πεπλανημένον.

Σὺ τῷ λόγῳ σε Κύριε, ἔρηνος ἐσπερώσας, σὺ
καὶ τῷ ἐμῷ ἐν τῇ πίσει καρδίαν σερέωσον.

Οὐρανὸν ἐκτείνας ὡσεὶ δέρριν, καὶ τῷ ξηρῷ ἐ-
δράσας ἐφ' ὑδάτων, τῷ θεῷ σου νόηματι Χεισὲ ὁ
Θεός, καὶ με σήριξον, ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίσει ἀνα-
κράζοντα, ἅγιος ἐκ ἑσι πλιώ σε.

Στερέωσόν με Κύριε, ὁ σερέωσας δυναμίαι τῆς
ἐρηνος, καὶ σήριξον τῷ καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον
σε, ἵνα τῆς Ἀννης τῷ ᾠδίῳ προσάξω σοι τῷ λό-
γῳ. ἐκ ἑσιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ὑψώσας τὸ
κέρας τῷ Χεισῶν αὐτῷ.

Οἱ ἐρανοὶ τῷ ἐρανοῶν, τῷ δόξαν σε σωτήρ διη-
γέμφοι, ἐπ' αἵνεσιν ἐγείρουσι τῷ Ἀγγέλων τὰ
πλήθη, καὶ βροτοὶ ἀναμέλπασιν. ἐκ ἑσι πλιώ σε
Θεός Ὁ Κύριος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρα-
γωγῶν τὰ σύμπαντα.

Ὁ καταρχὰς τῇ σοφίᾳ σου Χεισὲ, τῆς ἐρανοῦς
σερέωσας ἐν σωίσει, ἐδράσας δὲ γλῶ θεοπαρεπῶς,
ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων τῷ κράτει σου, σερέωσόν με
δέομαι, ἐν τῇ σερεῶ κρηπίδι τῆς πίσεως.

Ὁ σερέωσας καταρχὰς τῇ σοφίᾳ, Ὁ τῷ λό-
γῳ τῆς ἐρηνος σωίσει, καὶ γλῶ ἐδράσας ἐπὶ
ὑδάτων, ἀνάστηθε ἐκ τάφου, διδοὺς ἡμῖν κέρασ
σωτηρίας.

C

Ω, ΔΗ',

Ω, Δ Η, Δ. Η Χ Ο Σ, Β.

Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου, εἰς παρθένου ἐκ Ἀγγελοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σαρκαρκευμένος, καὶ ἔσωσας ἔλθον με τὸν ἀνθρώπον. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν φώτων.

Ἀκήκοα Κύριε, φωνῆς σου ὃν εἶπας, φωνῆ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, καὶ σὺ σὺ μαρτυρέμενος ἡμῶν, ὅλος γεγονώς τῆ παρέντις Πνεύματος δὲ ἐβόησες. σὺ εἶ Χειρὸς, Θεὸς σοφία καὶ δυνάμις.

Πυρσὼ καθαρθεὶς μουσικῆς θεωρίας,
Ἵμνων Προφήτης τῷ βροτῷ καινεργίαν,
Ρήγνυσι γῆραι Πνεύματι προσημύλω,
Σαρκασιν ἐμφάνεσαν ἀρρήτε λόγῳ,
Ὡ τῷ δυνασῶν τὰ κράτη σικετείβη.

Τῆς Οὐκωήχῃ.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν εὐδοξίαν σου οἰκονομίαν, καὶ εἶδοξασα φιλαίθραπε τὴν ἀκατάληπτόν σου δυνάμιν.

Ἵμνωσε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐξέσωσω, ἕως ἐμῆ ἡκεις γὰρ, ἐμὲ ζῆτων τὸν πλανηθεῖτα, διὸ τὴν πολλώσῃ συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυελεε.

Ἐξ ὀφθῆς λίθος ἀπὸ χειρὸς ἐτμήθης, Χειρὸς ἐκ πῆς παρθένου μητρὸς. ὅθεν ὁ Προφήτης, παροιδῶν

δὼν ἀνεβόα, εἰς σωτηρίαν λαῶν σου ἐλήλυθας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προβλεπτικῶς ὁ Προφήτης, μυσταγωγηθεὶς σὲ Χειρὲ τῷ ἔλθουσιν εἰσίσταται. Ἡ προαγορεύων ἐβόα, τῆς αἰνεσεώς σου πεπλήρωται ἡ γῆ. Θεοπρεπῶς γὰρ τῷ ἡμετέραν πτωχείαν ἐπαρείδες, ἀλλ' ἦλθες, καὶ ἔσωσας.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκούην τῆς θείας δυναστείας σου Χειρὲ, ὅτι ἀσπύρας ἐν γαστρὶ Παρθένου σιμηλήφθης, καὶ ἐβόησα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ ἐκ παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν, τῷ ἀκούσῃ ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην. ὅτι διὰ θαιμῶν, καὶ εἰς ὄρεα ἁγία, κατασκίε ἐπεδήμησας Χειρὲ.

Ἐν τῷ ἐγγιζειν τὰ ἔπι ἐπιγνωθῆση, ἔδει γὰρ ἀγάπησιν κραταιὰν ἰχθὺς σου Κύριε.

Τὸ ἄφρασον μυστήριον, τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου Χειρὲ ὁ Θεός, μυστικῶς προκατιδὼν ὁ Ἀββακὲμ ἀνεβόα, εἰσακήκοα τῷ ἀκούσῃ καὶ ἐφοβήθην, κατανύησα τὰ ἔργα σου, καὶ δοξάζω τῷ δυνάμει σου.

Θαῦμα φρικτὸν ἐνηχηθεὶς, ὁ θαυμάσιος Ἀββακὲμ, τῷ ἀπόρρητόν σου λόγε Θεῷ παρσίου, ὅτι κατασκίου δασείας, ἀναλλοίωτε σαρκέμβρος προῆλθες. καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει γεγονώς ἀνεκράνυγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπαδίῳ τὸ πλεῖν ὁ Ἀββακὲμ φωτιζόμενος

Κύριε, τὴν σὺν ἑνωθράπησιν, πορομυύων ἐβόα·
ἐξ ἀγίας Παρθένου ποροελθεῖν ἀναλλοίωτε, εἰς
ἀνάπλασιν τῆ παλαι Ἀδάμ.

Ἐκ παθόνος ἀλοχότως, ἐπέφλωας τῷ κόσμῳ
ὡς ἥλιος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν δόξαν καταυγά-
ζων ἡμῖν, πῶς ἐξ Ἀδάμ ἐν παραβάσει κατακει-
θεῖσι Κύριε. διὸ τῇ ὀπιπνοίᾳ τῆ Πνύματος, ὁ
Προφήτης Ἀββακὺμ ἀνεβόα. δόξα Χεισὲ τῇ δυ-
νάμει σου.

Δύο λησῶν ἐν μέσῳ, ἡ ζωὴ ἐπὶ ξύλου ἐκρέματο.
συνάψαι γὰρ τὰ πρὶν διεσῶτα τὰς παλάμας ἐξέ-
τεινε, τῇ ἰδίᾳ βελήσει, καὶ ἀνάσας τετήμερος,
συνανέστησε τὴν φύσιν τὴν βροτείαν, δοξάζουσαν
αὐτῷ τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, Β.

Μεσίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χεισὲ
ὁ Θεός. διὰ σὺ γὰρ δέασοτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρ-
χίφωτον πατέρα σου, ἐκ τυκτὸς ἀγνωσίας, πορο-
σαγωγὴν ἐχθήκαμ.

Τῶν φώτων.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἡ-
κει, Ἀδάμ τῆ πωροτοπλάσσει. καθαρσίων δὲ, ὡς
Θεός μὴ δέομνος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ἐπὶ ἔχουσαν
πάντα νῦν εἰρλίω χαρίζεται.

Ε.χ.

Ἐχθρὰ ζοφώδης ἢ βεβορβορωμένη,
 Ἴὸν καθάρσει πνέματος λελαμμένοι,
 Νέαν προσωμίδημῶ ἀπλοῦ ἔϊβον,
 Ἀγασσῶ ἀπόροιστον εἰς θυμυδίαν,
 Μόνοις ποροσιπὴν οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ τὸ φῶτος χορηγός, ἢ τῶν αἰώνων ποιητής Κύ-
 εἰος, ἐν τῷ φωτὶ τῷ σῶν ποροαγμάτων ὁδήγησον
 ἡμᾶς, ἐκτός σε ἢ ἄλλον Θεὸν ἔ γινώσκωμεν.

Τὴν ἀχλιὸν τῆς ψυχῆς με, σωτήρ με διασκεδά-
 σας, τῷ φωτὶ τῷ ἐντολῶν σε καταύγασόν με, ὡς
 μόνος Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Ὁ ἀνδραξ τῷ Ἡσαΐα ποροφθεῖς, ἥλιος παρθε-
 νικῆς ὑπὸ γασρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλα-
 νημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρέμενος.

Ὁ φωτισμὸς τῷ ἐν σκότει κειμένων, ἢ σω-
 τηρία τῷ ἀπεγνωσμένων Χειρὲ σωτήρ με, πορὸς
 σὲ ὀρθεῖζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῷ
 ἐπιλάμψαι σε. ἄλλον γὰρ ἐκτός σε Θεὸν ἔκ ἐπί-
 σμαι.

Ἐκ νυκτὸς ὑμνεμένη σε Χειρὲ ὁ Θεός, ὅτι δι-
 δοκία τῷ Πατρὸς ἑαυτὸν εἰς κένωσιν καθῆκας,
 διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Κτίσαι ἡμᾶς Κύριε, τὰς ἀιχμαλωτιθεύσας
 ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. καὶ φώτισον σωτήρ, εἰς τὸ ὑ-
 μνεῖν ἢ δοξάζειν σε τὸν μόνον λυτρωτὴν, ἢ φωτα-
 γωγὸν τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ζωὴ πεφυκῶς, καὶ φῶς ὑπάρχων Χεῖσέ ὁ Θεός,
 τῆς ζοφεράς ἀγνοίας διασκεδάσας τὴν ἀχλύν, φω-
 ταγώγησον ἡμῶν τὰς δαῖδας, τὰς νοεράς αἰδή-
 σεις τῷ ἀδύτῳ σε φέγγει τῆς γνώσεως.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἡγίκεν ἡ ἡμέρα, καὶ
 τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέφανε. Δεῦρ ἔτι ὑμνεῖσε, τὰ γ-
 ματα Ἀγγέλων, Ἐδοξολογεῖσε τὰ σύμπαντα.

Ὁ σικιόγραφον ἀχλύν, ἀνιγμάτων σκεδάσας,
 καὶ τῆς πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, δεῦρ τῆς θεό-
 παιδος καταυγάσας τὰς καρδίας, Ἐἡμᾶς τῷ φω-
 τίσῃ Χεῖσέ καθοδήγητον.

Τὸ ἀνέσπερον φῶσσε Χεῖσέ, λάμψον εἰς ἡμᾶς
 φωτόδοτα, καὶ τὸν ζόφον τῆς πταισμάτων ἡμῶν
 διασκεδάσον, τῆς εἰρήνης ὁ ἀνάξ.

Τὸ φῶς τῆς προσαγμάτων σε, καταύγασον Χεῖ-
 σέ τῆς καρδίας, ὅπως ἐν αἰνέσει τὴν σὴν ἀπαύτως
 δοξολογήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθούσας ἀγαθότητα.

Σὲ τὴν τῆς δόξης ἡλίον ἀδύτον Χεῖσέ, ἐκ καρ-
 δίας ἱκετεύω, φωτίσον με τῆς ψυχῆς τὰς πεπη-
 ρωμίας κόρας, ἐκ νυκτὸς ἀμαρτίας πρὸς ἐργα-
 σίαν τῆς ἐντολῶν σε.

Τῷ φωτισμῷ τῆς ἐντολῶν σε, μόνε οἰκτίρμον
 καταύγασον, τὴν ψυχὴν με δέομαι, νυῦν ἐκ βά-
 θους ὑπνε τῆς ραθυμίας, πρὸς ὀρθρον ἀνάστησον,
 σύστασιν χοῖκλῶν, ὅπως ὑμνήσω σε Χεῖσέ φῶς τὸ
 ἀνέσπερον.

Ὁρθρος φαινὸς ἀπέτειλεν ἐκ τάφου. τῆ γὰρ
 καθό-

καθόδω τῇ αὐτῆ, φωτὸς ἐπλήθη τὰ καταχθόνια,
δικαίων ψυχαὶ ἀνέστησαν ἐν δόξῃ δοξολογῆσαι,
τῷ φεικτῷ καὶ θεῖον ἐξανάσασιν. σὺ γὰρ μό-
νος Βασιλεὺς, καὶ κραταῖος καὶ δυνατὸς, καὶ τῆς
εἰρήνης χορηγός.

Ω, Δ Η, ε'. Η' Χ Ο Σ, Β'.

Εὐ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλέμενος, τῷ ἀνε-
ξιχνίασον τῆς διαπλαγχνίας σου, ἐπικαλεῖμαι ἄ-
βυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῶν φώτων.

Ἡ φωνὴ τῆ λόγου, ὁ λύχνος τῆ φωτὸς ὁ ἐω-
σφόρος, ὁ τῆ ἡλίου πορόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ με-
τανοεῖτε πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρε-
θε. ἰδὲ γὰρ πάρεσι Χειρὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν
κόσμον λυξέμενος.

Ἰμερτὸν ἐξεφίλει σὺ πανολβίω,

Ἡ' χῶ Πατῆρ, ὃν γασρὸς ἐξηρδύξατο,

Ναίφησιν' ἔτος συμφυῆς γόνος πέλων, ²

Φώταυγος ἐξόρασον ἀνθρώπων γένος,

Λόγοςτέμε ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Τῆς Οκτωήχης.

Ἡ' χης ρημάτων δεήσεως, ἐκ καταδυῖας δέσπο-
τε ψυχῆς, ἐπακίας τῆ δεινῶν με λύξωσαι.
μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας αἴτιος.

Εὐ βυθῷ ἀμαρτημάτων σωίχομαι σωτήρ, καὶ
ἐν πελάγει τῆ βίβη χειμάζομαι, ἀλλ' ὡπερ τὸν

Ἰωανῶν ἐκ τῶ θηρός, καὶ μετὰ τῶ παθῶν ἀνάγαγε,
καὶ ἔλασσωσόν με.

Πρὸν Κύριον ἐκ κήτης ὁ Ἰωανᾶς ἐβόησε, σύ με
ἀνάγαγε, ἐκ πυθμίνος ἄδης δέομαι. ἵνα ὡς λυ-
ξωτῆ, ἐν φωνῇ ἀνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι
ὑσώσῃσιν.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου,
καὶ ἀπέσειλε τὸν σωτήρα τῶ κόσμου, καὶ ἐρύσατο ἐκ
φθορᾶς τῶ ζώῃν μου.

Ἄβυσσός με πολλὴ ἁμαρτιμῶν κυκλοῖ, καὶ βοᾶ
σοι τὸν Προφήτῳ ἐκμιμέμενος, ἐκ φθορᾶς με Κύ-
ριε ἀνάγαγε.

Τὴν ἐκ βάθους καρδίας, μὴ παείδης δέησιν τῶ
οἰκετῶν σου Κύριε. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτῳ Ἰωανῶν,
τῶ κήτης ἐκ γαστρὸς ὑπέξήγαγες, καὶ ἡμᾶς τῶ νοσή-
θητός, ἐκ ψυχοφθορᾶς ἔλασσωσον.

Ἐκ τῶ βυθῶ με ἀνάγαγε, ὁ Ἰωανᾶς σοι ἐβόησε,
τύπος τῆς ταφῆς, καὶ ἀνάστασης ὑπάρχων. ἢ ἡ-
μῖν ἐδωρήσῃ παντοδύναμη Σωτήρ.

Ἄλλω θηρὶ περιπεσὼν ὁ Ἰωανᾶς, ἀσινὴς σέσω-
σαι. ἐγὼ δὲ συχεθεῖς ὑπὸ πολλῶν με δεινῶν, εἰς
χάος ἐρρίμαι. ἀλλὰ δέομαί σε Ἰησοῦ ὁ Θεός μου,
προφθάσας με οἰκτερον, καὶ ἐκ σκότους ἀνάγαγε
τῶ ζώῃν μου ἐκ φθορᾶς.

Τὸν εἰς βάθη καταπίσαντα τῆς θαλάσσης, καὶ
ξημερῶσαντα ἐν κητώσις σέρνοις, Ποντίῳ θηρός
πάλαι Ἰωανῶν, μιμέμενος κράζω σοι, σωτήρ μου
βοᾶν-

βοῶντα, ἀνάγαγέ με ἐξ ἄδου κατωτάτου, ὅπως θύσω σοι μὴ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἀπὸ γαστρὸς ἀβύσσου τῆς ὀφλημάτων με σωτήρ, ἐξάγαγε τὸ πνεῦμά μου, ὡς πάλαι τὸν Ἰωανῆ τῆς κηπίας γαστρὸς ὑπέξήγαγες, ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, τὴν σὴν αἰνέσω ἀγαθότιτα.

Ἰλιγγιάσας ξενῶ καταδύματι, ὁ Προφήτης Ἰωάννης πρὸς κῆτος βαίνων βύθιον, ὡς ἐκ τάφου ᾗ τὴν κροόδον εἰσδύς, αὐτὸς ἀνεβόησεν ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζώήν μου Κύριε δέομαι, καὶ σῶσόν με.

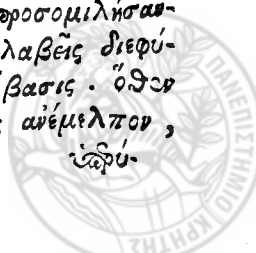
Προτυπῶν σε τὴν ταφῶν, σαυρὸν, καὶ τὸ πάθος ὁ Ἰωάννης, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτης, Σῶτερ ἔπιμερόσας, ἀέθωρον ἀνέκραγεν, ἀναβήτω ἡ ζωή μου, Ἐλθοι οἱ προσδύχήμες εἰς ναόν σου τὸν θεῖον, ὦ Κύριε τῶ ἐλέης.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Χ Ο Σ, Β.

Ἀντίθεον πρόσαγμα, παρανομῆντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀεὶ ῥίπισε, Χειρὸς δὲ ἐφύπλωσε θεοσεβέσι παισὶ, δρόσον τὴν τῶ πνύματός, ὁ ὢν δόλογημένος, καὶ ὑπερόδοξος.

Τῶν φώτων.

Νέες δισεβεῖς, καμίνες πυρὸς προσομιλήσαστας, θασουρίζον πνεῦμα δρόσος, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θεῖα Ἀγγέλια συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, δὴ χαείτως ἀνέμελλον, ὑπερόδοξος.

ἠδύμνητε, ὁ τῆδ' πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς δόλογιτος εἶ.

Ἐφλέξε ρείθρῳ τῆδ' δρακόντων τὰς κάρας,
 Ὅ πῃς καμίνα τὴν μετάρσιον φλόγα,
 Νέες φέρεσαν δίσεβεις κατένάσας,
 Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλυὶ ἔξ ἀμαρτίας.
 Ὄλλω πλυθεὶ δὲ, τῇ δρόσῳ τῆ πνεύματος.
 Τῆς Ὀκτώχης.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ λαβρομένης, οἱ βεῖς σε παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτης κροσάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβηθύτες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον, δόλογιτος εἶ ὁ Θεὸς ὁ πῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, παῖδες φιλοσοφώτατοι ποτὲ, ἐκ θεολήπτε ψυχῆς γὰρ θεολογῶντες χεῖλεσιν ἔμελλον, ὁ ὑπέρθεος πῶν πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς δόλογιτος εἶ.

Τὰ Χερσβίμ μιμῆμνοι παῖδες ἐν τῇ καμίνα, ἐχώρδον βοῶντες, δόλογιτος εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἔκλεισε ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα δὲ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ἠδύμνητος, καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνα τῆ πυρὸς, πῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβῶντα, ἔτιν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ἔτιν ἠδύμνητε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Γῆνα τὸν παράδοξόν σε τόκον Χεισέ, τὸν ἐκ τῆς
 παρ-

παρθένε προτυπώσης ἐμφανῶς, ἀκαταφλέκτες ἐν
καμίνῳ παῖδας διεφύλαξας, ἐν ὕμνοις μελωδῶν-
τάςσοι, ὁ πῶν Πατέρων Θεὸς δόλογητός εἶ.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κά-
μινος Χαλδαϊκῆ, σαφῶς προγράφει σε θεόνυμφε.
τὸ γὰρ θεῖον αὐλον, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀ-
φλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σὲ τεχθεῖσι ψάλλο-
μον, δόλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵπερκειμίνῳ θαύματι ἐν Βαβυλῶνι, παῖδες
τῆς παρθένου ἐμφανῶς, εὖραντο δόξης σωτηροῦσαν,
ἐν καμίνῳ πυρπολέμμοι, Ἐ δροσοβόλοις αὖραις
ἐνηδόμμοι, συμφώνως ἀνέμελλον, ὑπερύμνητε
Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν τεράδα τυπώ-
σαντες, Βασιλέα Κύριον ἐκήρυξαν, καὶ τὴν πλά-
νῳ τῶν εἰδώλων κατήργησαν βοῶντες, δόλογη-
τός εἶ ὁ Θεὸς, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅ τὴν κάμινον πάλαι, τὴν παμφλάζουσαν
σβέσας, καὶ τὰς παῖδας τῷ ὄμβρῳ τοῦ πνεύμα-
τος δροσίσας. δόλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τῆς τετραφαῶς τεράδος ἰσάριθμοι παῖδες,
οἱ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν Βαβυλῶνι, Βασιλέως ἀ-
σεβῆς κατεπάτησαν δόγμα, καὶ εἰς πῦρ ἐμβλη-
θεῖστές ἐχώρδον λέγοντες, δόλογητός εἶ ὁ Θεὸς
ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοσεβεῖς παῖδες, τὴν Σιών αἰχμάλωτοι,
Βαβυ-

Βαβυλῶνι πορκείναντες, κὴ καμίνε μέσον ἐμβλη-
 θεύτες, παγκόσμιον χορείαν ἤγειραν ψάλλοντες
 ὁ τῆδ' πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὀλογητὸς εἶ.

Οἱ ὀσεβείας ἐρασαὶ, παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, εἰκό-
 νι τῆ χρυσῇ μὴ λαβῆσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ τῶ πυ-
 ρὸς χαίροντες ἀπνυτομόλησαν, κὴ τὴν φλόγα εἰς
 δρόσον ὕψεγκαν, ἐπιλάμψει Θεὸς μελωδῶντες, ὁ
 τῆδ' πατέρων Θεὸς, τῶ νᾶῶσε ὀλογητὸς εἶ.

Ἐν καμίνῳ φλογὸς, νεανίαι ξεῖς ἐμβληθεύτες,
 χορείαν συγκροτήσαντες, ὡς ἐν ἀφθάρτῳ λειμῶνι
 Χειρῶν συνδυαχόμενοι, ἐβῶν ψάλλοντες, ὁ τῆδ'
 πατέρων Θεὸς, ἐν τῶ νᾶῶσε εὐλογητὸς εἶ.

Ἔργον ὃ εἰργάσω, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος τετέλεκα,
 παμβασιλεῦ, τῆδ' πατέρων ὁ Θεὸς, τῆ ἐνδόξῳ
 ἀνασάσεις.

Ω, Δ Η', Η'. Η' Χ Ο Σ, Β'.

Κάμιнос ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνερ-
 γείας διεμέριζε, τῶ θεῖῳ προσάγματι, τὰς Χαλ-
 δαίς καταφλέγασα, τὰς δὲ πιστὰς δροσίζουσα
 ψάλλοντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Τῶν φώτων.

Μυστήριον παράδοξον, ἢ βαβυλῶνος ἔδειξε κάμι-
 νος, πηγάσασα δρόσον . . ὅτι ρεῖθροις ἔμελλον
 αὐτὸν πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ σέρξαι
 σαρ-

σαρκὶ βαπτίζομενον τὸν κτίσιω. ὃν εὐλογοῦσι
λαοὶ, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐλδοτέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται.

Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.

Μόνος σκιάζει τὴν σκότος ὁ ποροσάτης.

Νυνὶ εὐλογεῖτω σιωπῶν τὸν αἴτιον,

Ἡ Πρὶν πάλαινα τῷ ἔθνων παγκλησία.

Τῆς Ὀκνήχσ.

Ἰνδάλματος χρυσῆ καταπτύσαντες Ξισόλβιοι
νεαῖαι, τῷ ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεῶν εἰκό-
να τεθεαμένοι, μέσον τῆ πυρὸς ἀνέμελλον, ἢ
ἔσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ
ὑπερυψῶ εἰς πάντας εἰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς παρθένου τὸ θαῦμα,
ἐν σιναίῳ πῶ ὄρει ποροτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ συνησάμενον τὰ πάντα Θεὸν
λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόν-
τα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Λαμπαδηφόροι τῇ ψυχῇ, καὶ λαμπροὶ ὑπὲρ χιό-
να, ὑπερλάμποντες οἱ ὅσιοι παῖδες, μέσον τῆς
φλογὸς ἐκ ἐφλέχθησαν. πάντες γὰρ ὁμῶς, ἔστα
ὑπὸ ποίησιν ἑαυτοῖς συγκαλέμενοι, πρὸς Θεῖον
ἕμνον, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι ἕξαι παῖδες
μὴ

μη παιδύτες, εν τῇ καμίνῳ βληθύτες, Θεόν
 ὁμολόγην ψάλλοντες, δόλογείτε τὰ ἔργα Κυρίου
 τὸν Κύριον.

Ἐφείξε παίδων δ'αγῶν, τὸ ὁμόσολον ψυχῆς ἀσπι-
 λον σώμα, καὶ ἔξε τὸ ξαφρὸν, ἐν ἀπείρῳ ὑλῇ ἀκάμα-
 τον πῦρ. αἰεζῶς δὲ ἐκμαραυθείσης φλογός, διαωνί-
 ζων ὕμνος αἰεμέλπετο. τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑψουψετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ῥῆμα τυρανίας ἐπεὶ ὑπερίχυσεν, ἐπταπλασίως
 κάμιнос ἐξεκαύθη ποτέ. ἐν ἧ παῖδες ἐκ ἐφλέχ-
 θησαν, Βασιλέως παθήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων.
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑψουψετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῆς παίδων προαπεικόνισας πο-
 τὲ, τὴν σὺν μητέρα Κύριε. ὁ γὰρ τύπος τέτης τῆ πυ-
 ρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατδούτσας. ὡς ὑμνε-
 μεν ἐμφανισθεῖσαν δεῦρ' ἄσ' τοῖς πέρασιν σήμερον,
 καὶ ὑψουψμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν πάλαι δροσίσαντα τῆς Ἑβραίων τὰς παῖδας
 ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τὰς Χαλδαίους
 παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, δό-
 λογείτε Ἐ ὑψουψετε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν δι' Ἀγγέλου τεχθέντα ἐκ τῆς Θεοτόκου, παῖδες
 ὑψουψετε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ ἐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα,
 λόγῳ τὰ πάντα, ὑμνεῖτε Ἐ ὑψουψετε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν ἔρανοῖς δοξαζόμενον Θεὸν, αἰνέσωμεν λέγοντες, οἱ γηγενεῖς εἰς αἰῶνας ἅπαντας.

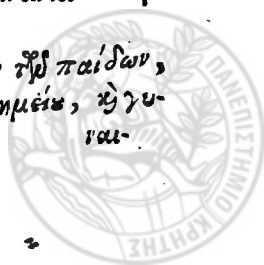
Ἀγάλματος χρυσοτόκτε, ἐν παιδίῳ Δειρᾷ ὀργάνων Μῆσαις λαβδρομεία, Ἐ Θεὸς τῶ πάντων πλασεργῶ παρορωμεία, οἱ Σιωνίται παῖδες ἐχ ὑπήκασαν δόγματι παρανόμῳ. ἀλλ' ὑπέδειξαν τῇ κτίσει κάμινον δροσοβολῆσαν, τύραννον θεολογῆντα, λαὸν ὑπερυψῆντα, τὸν μόνον Θεὸν τῶ παντός, εἰς πάντα τὸς αἰῶνας.

Δόγμα παρανόμον, οἱ γενναῖοι παῖδες κατεφρόνησαν, καὶ Μωσικῶν ὀργάνων ἠχλῶ ἐχ εἶλοντο, ἀλλ' ἐν καμίνῳ δροσιζόμενοι, ἀχαεῖως ἐψαλλον, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ὠραιοψυχοὶ παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθεῖτες, κράτος ἦραν αἰώνιον, Θεὸν ὁμολογουῦτες τὸν ἔρανον, καὶ τυράννου ἠχισαν δόγμα, ἀρτείναντες μελωδίαν. ἀλογεῖτε πᾶσα πνοή, καὶ κτίσις τὸν ἐπὶ πάντων Βασιλέα, εἰς πάντα τὸς αἰῶνας.

Ἀδιδαιρέτοι τῆς ξιάδος παῖδες γεγόνασι, τὸ κάλλος τῆς εἰκόνος μὴ ἀροσιέμενοι, ψυχώλεθρον ἀπάτω λυποκρεσάμενοι, ἔρανόθεν δροσιθεῖτες ἐβῶν Χειρῶ τὸν ὕμνον, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ἐδρέσισεν ὁ Ἄγγελος τὴν κάμινον τῶν παιδῶν, ἐκύλισε τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῶ μνημείῳ, καὶ γυ-
ται.

ναίξί μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων, ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προέφησεν ὑμῖν, ἀπέστατε βοήσατε τοῖς θεοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὁ Βασιλεύων εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Καὶ ἄρχας Κύριε τὴν γλῶσσαν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί. ἀνυμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ δοξολογεῖ, ἐνεργείας λόγῳ εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Αἰνεῖμεν, εὐλογοῦμεν, ὑπερυψῶμεν, ὑμνεῖμεν τὸ ὄνομά σου Χριστέ. σὺ γὰρ Βασιλεὺς, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Παῖδες εὐλογεῖτε τὸν συγκαταβαίντα θεῖα βαλῆ. ἱερεῖς δοξολογεῖτε Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄγγελοι ἀπαύτως ἀνυμνεῖσιν, ἀνθρώποι ἀεὶ δοξολογεῖσιν. Ἐπᾶσα κτίσις εὐλογεῖτω τὸν Κύριον.

Ω, Δ Η, Ο. Η Χ Ο Σ, Β.

Ἀνάρχε γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλυνῶμεν.

Τῶν φώτων.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλλιγγιᾶ δὲ νῆς, καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίσιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν εὐθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσάτις, σὲ μεγαλυνῶμεν.

Ω τῶ

Ω̄ τῷ ὑπὲρ νῦν τῆ τόκωσθ θαυμάτων,
 Νύμφη πάναγνε, μήτηρ δόλογημνή.
 Δί ἧς τυχόντες παντέλῃς σωτηρίας,
 Ἐπάξιον κροτῆμῃ ὡς δ'εργέτη,
 Δῶρον φέροντες, ὕμνον δόχαισιίας.
 Τῆς Οὐκωήχθ.

Ὁλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμὸς λό-
 γε Θεῶ, παρθένος ἡ, Θεὸ Θεῶν, Κύριε ἀγίων
 ὑπεράγιο. Διό σε ἅπαντες, σὺ τῇ τεκῆσθ με-
 γαλιώμῃ.

Τῶν γηγενῶν τίς ἠκασε ποιῆτο; ἢ τίς ἐώρα-
 κε ποτὲ, ὅτι παρθένος δίδεθθ ἐν γαστρί ἔχθ-
 σα, καὶ ἀνωδιώως τὸ βρέφος ἄποτεκῆσα; ποιῆ-
 τόσου θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύ-
 νομεν.

Τὴν ἑσφρυῶς σαρκί, συλλαβῆσθ ἐν γαστρί,
 τὸν ἐκ Πατρὸς ποροεκλάμψαντα λόγον, ἐν ὕμνοις
 ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν πισοί.

Ἡ τὸν πορὸ ἠλίθ φωσῆρα τὸν Θεὸν ἔξανατεί-
 λαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λα-
 γόνων παρθενικῶν ἀφράσως σωματώτασα. δόλο-
 γημνή πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτηρ σοφία,
 ἠκοντα καινεργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορῆς
 πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας παρθένος, ἀφρά-
 σως σαρκωθῆντα δι' ἡμῶς, οἱ πισοί ὁμοφρόνως
 ἐν ὕμνοις μεγαλιώμῃ.

D

Εἰμε-

μΕ ροθθθ ρ θα

Ἐμεγαλύνθη τῆς πισῶν λαῶν ἡ Ἐκκλησία, ὅτι ὁ κτίσης τῆς ἀπάντων ἐν αὐτῇ κατοικῶν, καινοποιεῖ πρὸς ζῶν.

Τί τὸ περι σέ μέγα καὶ σεβάσμιον μυστήριον, ἡ τῷ Ἀδὰμ θυγάτηρ, καὶ τῷ ὑφίστα μήτηρ, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν ἀπλανής τῆς πισῶν γέφυρα; σὲ ἀσιγήτους ὕμνοις, οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Ἐμεγάλωσας Χειρὲ τὴν τεκῶσαν Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ πλάσης ἡμῶν, ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν περιέθε σῶμα, τὸ τῆς ἡμετέρων λυπείων ἀμπλακημάτων. ταύτῳ μακαρίζοντες, πᾶσαι θρεαίσε μεγαλιώμεν.

Ψυχῆς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλιώμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Ἐμμανυῆλ, δι' αὐτῆς τῆς ἐξ αὐτῆς προσφέροντες πρεσβείαν τεχθεῖσι. φείσασαι τῆς ψυχῶν ἡμῶν Χειρὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῆς κόσμου κυήσασα, σὲ ὕμνεμον Θεοτόκε παρθεῖνε.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φασῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανάτελλοντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπηδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθεναϊκῶν ἀφράτως σωματώσασα, δόλο-γυμνή πᾶναγε, σὲ Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Ἐποίησε μὲν σὲ μεγαλεῖα ἄχραντε, ὁ τῆς ἀπάντων ποιητῆς τεχθεῖς ἐκ σῆ, καὶ πάλιν σώων αἰεί-
δειξε

δειξε τὴν σὺν γαστέρα παύμνητε, διὸ ἀπαύτως
σὲ Θεοτόκε, βροτῶν τὸ γένος μεγαλιώμεν.

Ἵπὲρ πᾶσαν ἐνοσίαν, λόγῳ τὸν λόγον τῆ πα-
τρὸς, παρθοτομῆτορ ἄχραντε συλλαβῆσα, ἀφρά-
σω ἕσπῳ, δίπλεν αὐτὸν τέτοκας. Θεὸς καὶ ἀν-
δρωπος γὰρ ὑπάρχει ὁ σαρκωθεὶς, διόσε πάν-
τες μεγαλιώμεν.

Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον μητέρα καὶ παρθένον,
ὡδαῖς ἀσμάτων ἀπαντες οἱ πιστοὶ, διτεβῶς ὡς
Θεοτόκον μεγαλιώμεν.

Ἡ ἐν ἐρανοῖς δόλομησίη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξο-
λομησίη, Χαίρε νύμφη ἀύμφωτε.

Τὴν παρθενίαν σε Θεοτόκε ἀμίαντε, ἧ ἐκκα-
τέφλεξε τὸ πῦρ τῆς θεότητος, μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώμεν πάντες, τῶν ἀθλοφόρων τὴν μνή-
μην, τῶν δι' ὕδατος καὶ πυρὸς διελεθόντων, καὶ Χρι-
στῶ φρεσβδόντων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παράδοξον ἄκασμα, καὶ μυστήριον ξένον, ἐσσοὶ
ἀπετελέθη, πανάχραντε Θεοτόκε, σύλληψις αὐδὸ
σπορᾶς, καὶ παρθενία μὴ γέννησιν. ἀλλ' ὡς Δέ-
σποινα παντάνασα, σῶζε ὡς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς
πίσει ἀδισάκτο φροσκιωῦντας τὸν τόκον σε καὶ με-
γαλιώντας.

Σὲ τὴν νοητὴν, καὶ ἐμφυχον κλίμακα, ἐν ἧ ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἐπεσῆκετο, δι' ἧς τὴν πρὸς Οὐρανὸν ἀρή-
καμεν αὐδον, ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλιώμεν.

Χαίροις παντάνασα τῶν γηγενῶν τὸ καύχη-
μα,

μα, ἡ ἐπ' ἐχάτων ἡμερῶν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν
κυήσασα, ἵνα τῆς ἀρχαίας κατάρας τῆς ἀνθρώ-
πων τὸ γένος ἐλάβῃ θέρωσιν. διὸ πάντες ἀσιγή-
τως σὲ μεγαλιώμεν.

Ἀγλαόμορφε κόρη, ἡγλαϊσμένη, παντοδύ-
γητε βασίλισσα, χρυσῶ καθαρῶ κεκοσμημένη,
ἡ τεκῆσα τὸν παντάνακτα Θεὸν ἡμῶν, ἡ γέφυρα
τῆς πισῶν, καὶ προσάτις, σὲ μεγαλιώμεν.

Ἡ μήτρα σου ἀγνή, Θεοτόκε παρθένε, ἐραίου
ὄμβρον τῆς κόσμου ἔσαξε, ζωὴν ἐπαπατέλλοντα
αἰώνιον, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ, εἰς νομὴν
Παραδείσου εἰσώκησεν. διόσε μόνω ἐν γυναιξί,
μητέρα χρηματίσασαν τῷ Ἐμμανὴλ, πᾶσαι αἱ
γενεαὶ μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώμενί σε τὸν τόκον κόρη ἀμίαντε, οἱ
δὲ σὺ τῆ Θεῷ εὐωθύτες, καὶ βοῶμεν σοὶ Μαρία
Θεόνυμφε. Χαῖρε πάντων ἡ ἀνάκλησις, τῆς ἐξ
ἀρχαίας κατάρας θαναποθύτων, δὲ τῆς σῆς ἀ-
γεωργήτε κυφορείας.

Ἡ ἀμνάς ἡ ἀσπίλος, ἡ Μήτηρ καὶ παρθένος,
παρισταμένη τῷ σαυρῶ, τῷ ἀμνῷ καὶ λυβῶ τοῦ,
σὺν δάκρυσι θρυνηδῶσα ἐβέα. οἴμοι γλυκύτατε
ἡμέρα. πιαυτάμοι τῆς χαρᾶς τὰ διαγγέλια, ὁ
τόκος ὁ ἀπόρρητος, τῆς μάγων ἡ προσκυνήσεις,
τῆς ποιμένων τὸ θάυμα. οἴμοι τέκνον ἀαρπώ-
μενον ἐπὶ σαυρῶ, ἀνάστηθι καθὼς εἶπας ἑξήμε-
ρος, ἵνα δοξαθῆσωμαι ἐν τῇ ἀνάστασει.

Μεγαλιώμεσί σε τὴν φαιτοφόρον νεφέλλω, καὶ
νοεράν κιβωτόν. σὺ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας
Χεῖρόν, τὸν σωτήρα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Θαῦμα παράδοξον, καὶ μυστήριον ξέρον, ἢ
σύλληψις ἰαφφυῆς, ὁ τόκος ἀνερμηνεύσιος, Ἀγ-
γέλων τὰ στρατόματα, καὶ τῆς βροτῶν τὰ πλή-
θη, ἐν ᾧδαῖς ἀκαταπαύσοις μεγαλιώμεν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΓΡΜΩΝ

Τῆς Τρίτης Η΄χϞ.

Ω, Δ Η, Α. Η Χ Ο Σ, Γ.

Ο Τὰ ὕδατα πάσαι νοδάτι θείω, εἰς μίαν
 συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θά-
 λαसान Ἰσραηλίτη λαῷ. ἔπος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δε-
 δοξασμένος ὑπάρχει. αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
 δεδόξασται.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Χέρσον ἀβυσοτόκον, πέδον ἥλιος ἐπεπόλω-
 σε ποτέ. ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν
 ὕδωρ, λαῷ πέζοποντοπεροῦντι, καὶ θεαρέτως
 μέλποντι. ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δε-
 δόξασται.

Χερσῶσας θάλασαν ῥάβδῳ, διὰ Μωσέως ἐ-
 ρυθρᾶς, χερσὶ πρεσβύτη σήμερον ἀγκαλίζεται
 Θεός, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐχάτων δὲ ἐκῶν
 μητρὸς βασάζεται.

Τῆς ΟὐκωήχϞ.

Φαραὼ τὰ ἄρματα, βυθῶν καλύφας Κύριε, τὴν
 θάλασαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας, ἄσμασιν ὑμνῶν-
 τὰ σε λαὸν Ἰσραηλίτην.

Θαυ-

Θαυμασῶς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν
ἔλασῶσας, ἄδοντά σοι ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ.

Τῷ ῥύσαμένῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θαλείας, ἔ Φαραὼ
βυθίσαντι ἐν τῇ θαλάσῃ. ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι Χρι-
στῷ, ὅτι δεδόξασαι εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέ-
ρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. πόντω γὰρ ἐκάλυψε
τὰς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ. αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τεμνομοσίῳ θαλάσσαν, ῥάβδῳ πάλαι ὁ Ἰσραὴλ,
διήλθεν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ἔ σαυροτύπως ἐμφανῶς,
προοδοποιεῖ τρίβος. ἔκ τῆτο ἄσωμεν ἐν αἰνέσει,
τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

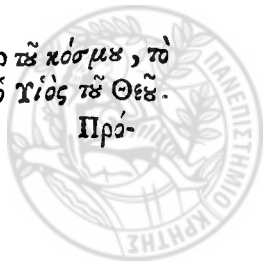
Τῷ ἔλασῶσαντι Θεῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν, βυθί-
σαντι δὲ τὰς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασαι.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοὶ, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ἐνόποιήσαντι
τοῖς ἐπερانیοις τὰ ἐπίγεια, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ ἔλασῶσαντι ἐν θαλάσῃ λαὸν, καὶ βυθίσαντι
τὰς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Ω' Δ Η', Β'. Η' Χ Ο Σ, Γ'.

Ἴδετε; ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ σωτὴρ τῆ κόσμου, τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ.

Πρόσεχε γῆ καὶ ἔρανε, καὶ ἐνώτιζε τὰ ῥήματά μου,
λαλήσω ᾧ ἐν τῇ γῆ, Θεὸς θαυμάσια.

Ω, Δ Η, Γ. Η Χ Ο Σ, Γ.

Ὅ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ λόγῳ
κτιζόμενα, τελειόμενα πνέματι, παντοκράτορ
Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ σερέωσόν με.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Τὸ σερέωμα τῷ ἐπί σοι πεποιθότων, σερέωσον
Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου
αἵματι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Στερεώθητι ψυχὴ, ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ βόα
καυχομένη, ἐκ ἔσιν ἅγιος πλώσῃς Κύριε.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγωνα, κῆσαι καρπὸν δόκλει,
διδραυομένη βόησον, ἐσερεώθητι ἕξ σὸ Ὁ Θεός. ἐκ
ἔσιν ἅγιος, ἐκ ἔσι δίκαιος, πλώσῃς Κύριε.

Στερεώσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φάτι-
σον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, τῷ δοξάζειν σε σω-
τῆρ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἐσερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας
μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐκ ἔσιν ἅγιος πλώσῃς Κύριε.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεὸς σωτέρι-
φας ἐν ἰσχύϊ Δέσποτα Χειρῶν, τὸ σερέωμα ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

Σπριγμὸν, καὶ ἰλασμὸν παράχε ἡμῖν ἕξ τῷ
Θεῷ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλανθρώπος.

Ω, Δ Η

Ἐ΄θες πρὸς ἡμᾶς κραταίαν ἀγάπησιν Κύριε. τὸν μονογενῆ γάρ σε ἕὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Δίοσοι κραυγάζομεν δὲ χαρισθῆντες, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Ἐκάλυψεν ἕρανός ἡ ἀρετή σε Χειρὲ, τῆς κίβωτῆ γὰρ πορεύσων τῶ ἀγιάσματός σε, τῆς ἀφθόρου μήτρῆς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σε, ἄφθου ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὁρος κατάσκιον εἰδείχθη ἡ μήτρα τῆς Παρθένου. σάμνος καὶ ξάπεζα ὑπάρχει ἡ μήτηρ τῆ Κυρίας. Ἐξ αὐτῆς ἦν πορῆλθεν ἐμφανῶς, ἐ Συμεῶν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

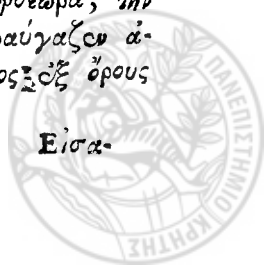
Τῆς Ὠκτωήχης.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀ θυμός σε, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σε.

Τὸ ξύλον καὶ ἀπόρρητον τῶ τόκου σε μυστήριον, εἰσακήκοα τὴν ἀκούσιν, καὶ ἐφοβήθην, καὶ γενηθῶς κραυγάζωσι, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαίθρῳπε.

Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακὼμ πορεύσων, τὴν ἀχραντόν σε μήτραν ἀγνή, διὸ ἀνεκραύγασον ἀπὸ θαιμῶν ἔξει ὁ Θεός, καὶ ὁ ἅγιος ἔξ ὄρους κατασκίε δασείως.

Εἰσα-

Εἰσακήκοα τὴν ἀκούωσιν καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σε
κατενόησα, καὶ ἔξέειπεν, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰῶνων ὑπάρ-
χων, ἐκ παρθένου ἐτέχθη γενόμενος ἄνθρωπος.

Τί ἐξέειπεν Ἀββακέμ, τίνι κράζεις, Ἐβοᾶς;
Ἰπὸ θαυμαῶν ἦξει ὁ Θεός. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, Ἐθεασάμεθα ἐν αἰνέσει
τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕτι δεδοξασαι.

Ω, Δ Η Ε. Η Χ Ο Σ, Γ.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τῷ παντὸς δημιουργόν, τὴν
ἐπρέχασαν πάντα νεὴν εἰρνώω. διότι φῶς τὰ πορ-
σάγματά σε, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὡς εἶδον Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπιηρ-
μύω Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορέμενον. ὦ
τάλας ἐβόα ἐγὼ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματέμενον Θεόν,
φωτὸς ἀνεσπέρη, καὶ εἰρνώης δεσπότης.

Τὸν ἐν σκότει ὑμνῶντα δεινάσησον διεργέτα, καὶ τῆς
ψυχῆς μετὶ ἀχλὺ φωταγώγησον, τῷ φωτὶ τῷ πορ-
σάπτει σε φιλάνθρωπε, καὶ τὴν σὴν εἰρνώω παράχρ-
μοι, ὡς ποτὲ τῷ πορσβύτη ἀναλλοίωτε.

Τῆς Οὐκωήχης.

Τὸ φῶς σε τὸ ἀνέσπερον Χειρὲ, κατὰ γαστρον ὁ
Θεὸς τῆ ταπεινῆ με ψυχῆ, Ἐδήγησον εἰς τὸν φό-
βον σε, διότι φῶς τὰ πορσάγματά σε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη, καὶ τοῖς βρο-
τοῖς ἐκὼν σωκνεσράφης ὁ ἀκκατάληπτος, καὶ πρὸς
σέ

σέ ὀρθείζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάθρωπε.

Ὀρθείζοντες ἀνυμνεύομεν λόγε ἢ Θεῷ μονογενῆς, τῷ σὺ εἰρῶν δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ἀνυμνεύτάς σε, καὶ πιστῶς προσκυῶντας.

Τῷ σὺ εἰρῶν δὸς ἡμῖν Υἱὲ τῷ Θεῷ. ἐκτός σε γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουσιν, τὸν ἐν ὑψίστοις σὺ Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενον.

Πρὸς σέ ὀρθείζω, τὸν ἐκ Πατρὸς ἑωσφόρα ἐκλάμπαντα τῷ κόσμῳ ὄρθρον, ἐσκοτισμένον τοῖς πλημελήμασι, σωτὴρ προφθάσας καταύγασον ὁ Θεός.

Τῆς ψυχῆς με πῖν ἀχλὺ δασκεδάσας ἐν τῷ φωτί σου Χεῖρ, δέξαι με μόνε εὐσπλαγχνε, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζω. καταύγασόν με πῖν διαύσιων.

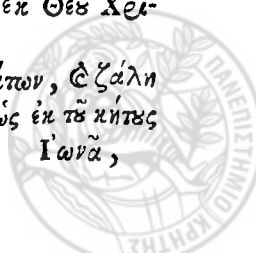
Ω, Δ Η, ε'. Η Χ Ο Σ, Γ'.

Ἀβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου. ἀλλ' ἐκτείνας δέεσσι σου ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με Κυβερνήτῃ δάσωσον.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέση, ἐκ Θεῷ Χεῖρ ἐ σὺ Θεός μου.

Βυθός μοι ἐπανέση σωτὴρ ἀμαρτημάτων, ἐξ ἀληθινογνώσεως, ὅθεν πιστῶς βοῶ σοι. ὡς ἐκ τῷ κήτερ Ἰωάνᾳ,

Ἰωνᾶ, ἀνάγαγέ με τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς, ὃ δὲ ἐμὲ νηπιάσας, καὶ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, σήμερον τῷ ναῷ προσαχθεῖς.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τεὲς εἰς τὰ τέλη τῆς αἰώνων κατανήσαντας φιλάδρωπε, καὶ Ξικυμίας πειρασμῶν ἀπολέσθαι κινδυνύοντες, βοῶντας μὴ παρίδεις. σῶσον σωτήρ ὡς ἔσωσας τῷ Θιρὸς τὸν Προφήτην.

Βυθός μοι τῆς παθῶν ἐπάνεσι, Ἐζάλι ἐναντίων ἀνέμων. ἀλλὰ προσφθάσας με σὺ σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τῷ Θιρὸς τὸν Προφήτην.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου, ὃ Ἰωνᾶς ἐβόα καὶ γὰρ βοῶσοι, ἐκ τῷ βυθῷ ῥῦσαί με Σωτήρ, τῆς πολλῶν μου κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ σὸν δέξομαι καθοδήγησον.

Ἐκ κήτης Ἰωνᾶς, τῆς ἐν κατωτάτῳ ἄδα φύσεως σύμβολον, γεγονώς ἐβόα ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου φιλάδρωπε.

Ἐβόησα ἐν στυγαμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπῆκασέ μου ἔξ ἄδα κατωτάτη, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Χ Ο Σ, Γ.

Ὡς πάλαι τὲς ἀσεβεῖς, Ξεῖς παῖδας ἐδρόσι-
σας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτισικῷ τῆς
θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, ἀλογητός
εἶ

εἰ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θελογήσαντας, καὶ Παρθείῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν λόγον ὑμνᾶμεν, δόσεβῶς μελωδῶντες. δόλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Κάμινος καιρομένη, ἐχ δρέθη δροσίζουσα, εἰ μὴ ἡ Βαβυλωνίος. ἀνδρὸς ἀλλοι μῆτηρ, καὶ παρθένος ἐκ ἐραῆ. ἡ μὲν παῖδας διεφύλαξεν ἀφλέκτως, αὐτὴ δὲ διέφερον ἀγκάλαις, ὃν ἀνυμνῶντες λέγομεν. δόλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν τεράδα τυπώσαντες, τῆ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνῶντες ἐβόων. δόλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος, ἀλλὰ παίδων γέγονεν ἄθυρμα. ὡσπερ γὰρ χεῖν πατήσαντες, τὴν ἐπαπλάσιον φλόγα ἐψάλλον. δόλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, ὃ τῆς παῖδας ἀφλέκτως ἔλασώσας, δόλογητὸς εἰ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῇ περὶ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, Περσικῶ σεβάσματι, παῖδες οὐ προσεκυύησαν, ἔξις ὑμνῶντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου, ἔλεγον ὁ τῶν πατέρων Θεὸς δόλογητὸς εἰ.

Ὡς χρυσὸς ἐν χωνδρείῳ, οἱ παῖδες ἐδοκιμάζοντο ἐν καμίνῳ, καὶ ἀνεδείχθησαν φαιδροὶ, ἐκ ἐν τῷ χωνδρέειναι, ἀλλ' ἐν τῷ φυλάττεσθαι. ἐκ ἐν τῷ φλογίζεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ ψάλλειν ἀπαύτως. δόλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τὼ ἐν καμίνῳ φλόγα κατέσβεσαν οἱ παῖδες, καὶ τὼ ἐράνιον δρόσον ἐδέξαντο τῆ πίσει, δόλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ω, Δ Η, Η. Η Χ Ο Σ, Γ.

Ἀς ἐκτὼ πρὸς οἰωθεῖτες, οἱ θεοσεβεία ποροεσῶτες νεανίαί, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λαβηθεῖτες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον. δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Ὡς ἡ κάμινος πάλαι, δεξαμένη παιδάς ἐκ ἐφλέξου, ἔτω καὶ ἡ Παρθένος συλλαβῆσα τὸν κτίστω, ἐκ ἐφλέχθη τὼ νηδυῦ. ὡ τῆ θαύματος, ὁ ἀναλλοίωτος ὁράται σαρκί, ἐ τῷ ναῶ προσάγεται. δὲ τῶτο πίσει ὕμνευτες λέγομεν, δόλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τῆς Οὐκωήχου.

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῆς Ἑβραίων, συγκαταβαῖντα θεῖκῃ δυναστείᾳ, καὶ ὀφθεῖντα Κύριον, ἱερεῖς δόλογεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Εὐ-

Εὐλόγε φλόγα πυρός, δι' αὐλὸν κατεμάρανταν,
 θεωρέμενοι παῖδες, Ἐΐφαιλλον. ὀλογοῦτε πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις δοξα-
 ζόμενον Θεόν, οἱ ἔρανοι τῆς ἔρανῶν, γῆ καὶ ὄρη
 καὶ βενοὶ, καὶ βυθός, καὶ παῦν γένος ἀνθρώπων,
 ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίσω, καὶ λυξωτὴν ὀλογοῦτε,
 Ἐΐψυψετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Βαβυλωνία κάμιμος, τὰς παῖδας ἐκ ἔφλεξον,
 ἐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ τὴν Παρθένον διέφθειρε.
 διὸ μετὰ τῆς παίδων πισοὶ βοήσωμεν. ὀλογοῦ-
 τε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες
 προσκαρτερήσαντες, Μουσικῶν Ὀργάνων κατεφρό-
 νησαν, καὶ φλογὸς μέσον ἐσῶτες, Θεοπαρεπῆ ὕμνον
 ἀμέμελλον λέγοντες. ὀλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
 ρίου τὸν Κύριον.

Τὸν προσκυνέμενον ὑπὸ ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ
 δοξαζόμενον ἀπαύτως, ἱερεῖς ὕμνεῖτε, λαὸς ὑπε-
 ρψυψετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ ἐποχήμενον, ἱερεῖς
 ὕμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυψετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἕξ ἀρχῆς τῆ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ αἰῶνων
 Θεόν, Ἐΐπ' ἐχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου σάρκα ἐνδυ-
 σάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθι-
 νόν, ὕμνεῖτε ὀλογοῦτε, καὶ ὑπερψυψετε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας.

Τὸν

Τὸν δ'εργέτω καὶ Θεὸν, καὶ λυξωτικῶ τῷ παντός,
καὶ ποιητικῶ τῷ σύμπαντος κόσμου, ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω, Δ Η, Θ. Η Χ Ο Σ, Γ.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ Θεοσπεπές, τῆς παρθένου
ἡδὴν κεκλεισμένῳ πύλῳ σαφῶς διοδῶει Κύριος,
γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ἄφθι ἐν ἐξόδῳ
Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. ταύτῳ ἀφρά-
τως, ὡς Θεομήτορα μεγαλιώμεν.

Τῆς ὑπαπαντῆς.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ ῥάμματι, τύπον κατίδω-
μῳ οἱ πιστοί, παῦ ἄρσεν τὸ τῷ μήξαν ἁνοϊ-
γον, ἅγιον Θεῷ. διὸ φωτότοκον λόγον, Πατρὸς
αἰάρχε ἦν, φωτοτοκέμνον, μητρὶ, ἀπειρανδρῶς
μεγαλιώμεν.

Ἀχραστε Θεοτόκε μήτηρ ἀνύμφωτε, δικαίως σὲ
ὑμνεῖσι τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων. καὶ ὁ φρεσ-
βύτης Συμεὼν τὸν τόκον σε θεώμιλος ἐκραύγαζε.
νωῦ ἄπολύεις τὸν δῆλον δέσποτα καὶ τὸ ῥῆμα τὸ
σόν. ὅπως σώσης Χριστὸς τὰς σὲ σωῦ τῇ τεκνοῦ
μεγαλιώοντας.

Σὲ ζωχαφῆσα ἡ Ἀσύμελος φλόξ, παρθενομή-
τορ Μαρία. τὸ πῦρ ἡδὴ τῆς θεότητος ἐν μήξῃ σου
οἰκῆσαν ἀγνὴ, ἀφλεκτον ἐτήρησε τῷ πανάχραν-
τον νηδιώσε. ὅθεν καὶ Χριστὸς ὑπὸ σε, ἐν ναῷ ἀγίῳ
ἀγκα-

Ἐγκάλαις προσαχθεῖς, ἡμᾶς ἀνέκωνισε, μεγα-
λιύοντας τὸν τόκον σε.

Τῆς Οὐκωήχ.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ
Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,
συλλαβεῖσαν ἐν γαστρὶ, Δαυιδ δέ σε εἶδεν, ὄρος
ἀλατόμητον, ῥάβδον βλασῆσασαν, Ἡσαίας κέ-
κραγε τὴν ἐκ ρίζης Δαβίδ.

Οἱ τὸ γλυκὺ τῆ ἀχράντεσς τοκῆ, βέλει φω-
θεύτης ἀγνή, σὲ τὸ ἀξιέραςον κάλλος θαυμά-
ζοντες, ἄσμασιν Ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, Μη-
τέρα Θεῶν μεγαλιύομεν.

Τὴν ἐν τῇ βάτῳ, καὶ περὶ προγραφεῖσαν ἐν
σιναῖ τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γα-
στρὶ ἀφλέκτως συλλαβεῖσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ
ἄσβεσον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλιύομεν.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ ἀγίαν παρ-
θεύον, τὴν μητέρα τῆ φωτὸς καὶ Θεοτόκον, τὴν
ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλιύομεν.

Εὐλογητὸς Κύριε ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγεί-
ρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβίδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ, καὶ ἀσπλάγχνα ἐλέους, ἐν οἷς ἐπι-
σκέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ὁρῆ ὕψους, καὶ κατάβυθον
ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀκρότομον μέτραν, ἡ

ἐθεάσατο Δανιὴλ ὁ Προφήτης, τὴν Θεοτόκον Μαρ-
 εῖαν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, ἐν τῇ μνήμῃ
 τῆς ἁγίων μεγαλιώμεν, ὡς τεῖσσαν τὴν σωτη-
 εῖαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν ἐξ ἁγίων ἰά-
 ματα, τῆς ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, αἰεὶ
 μεγαλιώμεν, ὅτι σάξεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεχαριτωμένη χαῖρε, ὁ Κύριος μὲν σὲ, ἄλο-
 γημένη σὺ ἐν ζωαίξι, καὶ σὲ μεγαλιώμεν.

Τὴν Μητέρα τῆς φωτὸς, καὶ μὲν τόκον παρθένον,
 καὶ τῆς ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας λιμνὴν, οἱ πιστοὶ
 ὁμορφόνως ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΓΡΜΩΝ

° Τῶ Τετάρτῃ Η΄χϞ.

Ω, Δ Η, Α. Η΄ Χ Ο Σ, Δ.

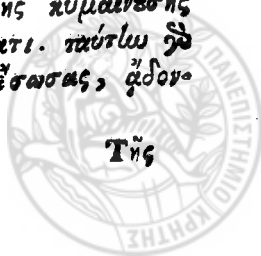
Θ Αλάσῃς τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἰχνεῖσιν, ὁ παλαιὸς πεζύσας Ἰσραὴλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Αἰμαλῆκ τὴν δυνάμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔξοπάσασατο.

Τῆ Εὐαγγελισμῶ.

Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μηξί, καὶ ἐφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Τῶν Βαίτων.

Ἦφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἀμοιροί, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινέσης τὰ θεμέλια, τῇ καταγίδι νόματι. ταύτῃ γὰρ ἐπετίμησας, περισσίον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα ἐπνίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Θεῷ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνώφω.

Ἐρητόρθεσε τὸν Θεόγραφον νόμον.

Ἰλῶ γὰρ ἐκτινάξας ὄμματός νός,

Ὅρα τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται πνύματος,

Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τεισάτας κραταιάς, ὁ πεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
ἀπαθείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τεμερές, κατὰ πόν-
τισον δέομαι. ἔπως σοι ὡς ἐν τυμπαίῳ, τῇ νε-
κράσει τῆ σώματος, ὀπνίκιον ἄσω μελώδημα.

Ὁ πατάξας αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον βυ-
θίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν ἔσωσας δελείας Μωσαϊ-
κῶς ἄδοντα, ᾠδῶ ἐπινίκιον ὅτι δεδοξασαι.

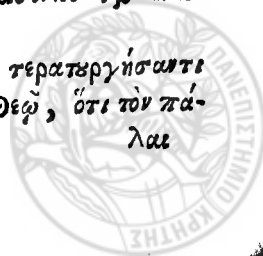
Ἄσωμην τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι
τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, ᾠδῶ ἐπινίκιον, ὅτι δε-
δόξασαι.

Ἄσωμαῖσοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες
λαὸν δελείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρμα-
τα Φαραῶ ἐ τῷ δυνάμιν.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος δεδοξασμῶν Κύριε, ἐν
χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυξώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκ-
τήσω φιλαίφρωπε.

Ἄσωμεν ἄσμα καινὸν, τῷ Βασιλεῖ τῷ αἰώ-
νων, ὅτι δεδοξασαι.

Ἄσωμεν λαοὶ τῷ θαυμαστῶς τερατεργήσαντι
ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, Χειρῶ τῷ Θεῷ, ὅτι τὸν πά-
λαι

λαι Ἰσραὴλ παροπλιθόντα ἵχνεσι, πεζοπο-
ρεῖν τὴν ἄβατον πεποίηκε, καὶ τὸν τῆς κακίας
ἐργοδότην Φαραὼ ἐν βυθῷ κατεπόντισε.

Ἰπὸ νεφέλης φωτινῆς, Ἐσὺλα πυρὸς καθοδηγέ-
μνος, διελθὼν θάλασσαν θα̅ ξηρᾶς, Ἐταύ-
τῳ πεζοπορῶν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ὁ ἐκλεκτός σε Ἰσ-
ραὴλ Χεσε̅, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδεις· Κύριε.

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῆ ἑρρίψεν
εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις. ἄσω-
μην ἄσμα καινὸν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμην ὡδῶ ἐπινίκιον τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ποιή-
σαντι παράδοξα. πάλαι γὰρ τὸν Φαραὼ, παν-
στρατιά ἐν θαλάσῃ ἐβύθισεν.

Ἐχισας πέλαγος τὸ ἐρυθραῖον ὁ Θεός, τὸν Φα-
ραὼ βυθίσας ἐν αὐτῷ, θα̅ βιβάσας Μωϋσῶ
ἀβρόχως ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπομβρήσας τὸ μάννα,
εἰς βρῶσιν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὡς δυνατός.

Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, φέροντα ἐκ τῆς
δουλείας τῆ Φαραὼ, Ἐ ἐν ἐρήμῳ θρέφαντι. ἄσω-
μην τῷ λυξωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Ὁ παράδοξα ποιήσας τέρατα Κύριος, ἐν χειρὶ
Μωσαϊκῇ, χερσὶ πρῆσβυτα σήμερον ἀγκαλί-
ζεται ὡς βρέφος ἐν τῷ ναῷ. αὐτῷ πισῶς ἐκ-
βοήσωμεν λαοὶ, ὡδῶ ἐπινίκιον, ἐνδόξως θα̅
δεδόξασαι.

Τῷ τερατοργήσαντι ὑληψῶ βραχίονι Θεῷ, ἐν θα-
λάσῃ ἐρυθρᾷ, τῇ Ἀγγελικῇ προσδοποιήσεις,

Ἐ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέρματι ἀβύσσου, καὶ
 τῆς ἰππιλατῶν σα δύσαντι τὰς ἀξίνας, καὶ ἄρδλυ
 τέως ὑποβρυχίσαντι, τὸν ὀπνίκιον ὕμνον ἄσω-
 μη αὐτῷ, ὅτι δειδόξασαι.

Ω, Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, Δ.

Δότε λαοὶ μεγαλωσιύλυ Χεισῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ ἐκ παρθείας τεχθέντι εἰς σωτηρίαν τῆς Βροτῆς.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ λόγος, ὁ ἐν τοῖς
 σπλάγχθοις τῆς μητρὸς ἀπειραχάπτως εἰσδύς, μὴ
 χωριθεὶς τῷ Πατρὶ, ὡς Θεὸς δὲ συμπληρῶν, σὺν
 ταῖς ἀνω ταῖς κάτω, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω, Δ Η Γ. Η Χ Ο Σ, Δ.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χεισὲ κρά-
 ζεσα. σύμβληχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ σφερώμα.
 Τῷ Εὐαγγελισμῷ.

Τὰς σὲς ὑμνολόγας Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθο-
 νος πηγὴ, θείασον συγκαροτήσαντας, πνευματι-
 κὸν σφερώσον, ἐπὶ τῇ θεία δόξῃ σου, Στεφανίων δό-
 ξης ἀξίωσον. Τῶν Βαίαν.

Νάεσαν ἀκρότομον, προσάγματι σῷ, σφερῶν
 ἐθέλασε πέτρα Ἰσραηλῆτις λαός. ἡ δὲ πέτρα σὺ
 Χεισὲ ὑπάρχεις, καὶ ζωὴ. ἐν ἡ ἐσφερώθη ἡ Ἐκ-
 κλησία κράζεσα, ὡς ἀνὰ, ἀλογημένος εἰ ὁ ἱρ-
 χόμενος.

Τῆς

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐρρήξε γαστρός ἡτεκνωμένης παιδᾶς,
 Ὡς βεβητε δυσκάθεκτον ἄτεκνωμένης,
 Μόνη προσδύχη τῆς Προφήτιδος πάλαι,
 Ἀννης φερέσης πνεῦμα σωτηριμμένων,
 Πρὸς τὸν Δυνάσω, καὶ Θεὸν τῆς γνώσεως.

Τῆς Οὐκωήχης.

Ἀφ' ὕψους κατήλθες βελήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινῶ ἀνύψωσας ἐξ ἁδὲ κατωτάτη φύσιν βροτείας. οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος πλώσῃ φιλαύθρῳπε.

Ὁ σερῶν βροντῶν, καὶ κτίζων πνεῦμα, σερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εὐλοκηνῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ἐκ ἔστι γὰρ ἅγιος πλώσου φιλαύθρῳπε.

Τόξον δυνατῶν ἠδυνήσε, καὶ οἱ ἀδυνάτοι περὶ ἐξώσαντο δύαμιν. δὲ τὸ ἐσερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλέτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τῷ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χειρὶ. καὶ ὃν ἔστιν ἅγιος πλώσῃ φιλαύθρῳπε.

Ἄγιος εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σερέωσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, ἀπαύτως ἐκβοᾶν σοι, δίκαιος ἐκ ἔστι πλώσῃ Κύριε.

Τὸ σερέωμα τῆς ἐπὶ σοὶ πεποιθόπων, σερέωσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳσῃ, καὶ σῆμαξον ἡμᾶς ὡς φιλαύθρῳπος.

Ὅτι σείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠδύνησε σωμαγωγὴ, τῷ θαυμασῷ ἡμῶν Θεῷ βοήσωμεν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σπέρμα πισῶν, καὶ καύχημα, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴ, καὶ τῷ ἀγαθῶν αἰτησιοδότα Χριστέ, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ σερέωσόν με.

Ἐσερέωθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ δίδοντι δὲ κλὴν τῷ δόχμῳ, ὅτι τόξον δυνατῶν ἠδύνησε, καὶ οἱ ἀδυνεῦτες περιεζώσαντο δυνάμιν.

Μὴ καυχάθω ὁ σοφὸς καυχώμενος, ἀλλ' ἡ ἐν τόπῳ ἐν τῷ σωσίῳ, ὅτι ἐκ ἔσιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν, δίδους ἰσχυρῶς τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Ἐσερέωθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐκ ἔσιν ἅγιος πλώσε Κύριε.

Ὅτι τὰς καρδίας ἐρθεῖν, καὶ τὰς νεφρὰς ἐμβατῶν, πρὸς γνῶσιν θεότητος λόγε Θεῷ ἄφεκῆ, πνομῶν πλατιστα, πιπτόντων ἀνόρθωσις, ἀπὸ κοπρίας παθῶν θάττον αἰάσησον, σήριξον ἐν πνέματι τῆς σῆς αἰνέσεως, ἐβεβαιῶν ἐν τῇ πέτρᾳ με σῶτερ τῆς πίστεως.

Ἄννα ἡ πρὶν ἄγονος, καὶ σείρα ἐπαγγελίας ἔχε καρπὸν τὸν Σαμεὴλ, νῦν δὲ Προφήτης Ἄννα, τῷ ναῷ ἐπισῆσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ δὲ ἡμᾶς νηπιάσαντι Θεῷ, καὶ πρεσβυτικαῖς ἀγκάλαις εἰσδεχομένῳ.

Υΐσι σωτήρ τῶ δυνάμειν . τὴν σαλδομοσίω
 ψυχώμασερέωσονεἰς τὸ θέλημάσε . ἵνα καὶ γὰρ
 δοξάζωσε σὺ ἀσωμάτοις τὴν θείαν δυνάμειν .

Ω, Δ Η, Δ. Η Χ Ο Σ, Δ.

Ἐπαρθέτασε ἰδέσε, ἡ Ἐκκλησία . ἐπὶ σαυρῶ
 τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς,
 εἰκότως κραυγάζεσε, δόξα τῇ δυνάμεισε κύριε .

Τῶ Εὐαγγελισμῶ .

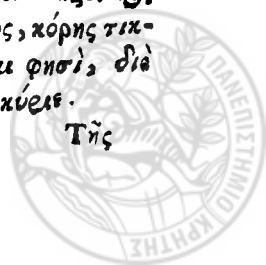
Ὁ καθήμμος ἐν δόξει, ἐπὶ θρόνε θεόπτος . ἐν νεφέ-
 λι κέφῃ ἤλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος . τῇ ἀκηράτῃ
 παλάμη, καὶ δειέωσε, τῆς κραυγάζοντας, δόξα
 Χειρὲ τῇ δυνάμεισε .

Τὴν ἀνεξιχνίασον θείαν βελώ . τὴν ἐκ τῆς παρθέ-
 νε σαρκώσεως, σὲ τῶ ὑψίσε, ὁ Προφήτης Ἀβ-
 βακὲμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε . δόξα τῇ δυνάμει
 σε κύριε .

Τῶν Βαίτων .

Χειρὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς θεὸς ἡμῶν . ἤξει καὶ
 ἔχρονιεῖ, ἐξ ὄρεσ κατὰσκήε δασείως, κόρης τι-
 τέσης ἀπειρανῶδρα, Προφήτης πάλαι φησί, διὰ
 πάντες βοῶμμε . δόξα τῇ δυνάμεισε κύριε .

Τῆς

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀναξ ἀνάκτων, οἶος εἶ οἷα μόνος.

Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ ἀκαιτίας,
Ἰσοθενὲς σε πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς εἰπέμεψας ὡς διεργέτης,
Ἄδασι δόξα τῷ κράτει σε Κύριε.

Τῆς Οὐκωήχης.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολύσεα καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ εἰσέσω Κύριε.

Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς εἰκότος, ἐπὶ σαυρῶ
σε ἔσης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη, σὺ γὰρ εἶ φιλανθρω-
πε ἰχθύς καὶ ὕμνησις.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς,
καὶ τὴν φύσιν Θεώσας, ὃν αὐμνῶντες βοῶμεν, δό-
ξα τῷ δυνάμει σε Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολύσεα Κύριε, ὅτι ὤρθησ ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ ἐδόξασά σε τὴν δυνάμειν.

Μέγα καὶ Θεοφρεπὲς Σωτὴρ εἰσακήκοα, ὅτι ἀθά-
νατος ὢν, ὁ Θεὸς, ὁμοιώθησ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἔ-
μεινας ὁ ἦς, καὶ εἶπὸ τὸ σε δοξάζω τὴν δυνάμειν.

Εἰσακήκοα τὴν εὐδοξίον σε οἰκονομίαν Χριστὸν ὁ
Θεὸς, ὅτι ἐτέχθησ ἐκ τῆς παρθένου, ἵνα ἐκ πλαγῆς
ρύσησ τὸς κραυγαζόντας, δόξα τῷ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀκολὼ ἀκηκοῶσ φησὶν ὁ Ἀββακὲμ, ὅτι ὁ Θεὸς
εἶ ὄρεσ ἐκ γαστρὸς Παρθενικῆς, προῆλθεν ἀφρά-
σως, καὶ ἐκσὰς ἐκραύγαζε, δόξα τῷ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἐν μέσῳ δύο λησῶν, ἐγνώθης ἐν τῷ σαυρῷ Χει-
 ρὲ ὁ Θεὸς, ἐπὶ ἦρθη ὁ ἥλιος φόβῳ, καὶ ἡ σελήνη ἔστη
 ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκλίνας Χεῖρὲ τῇ καταβάσει, ἕρανός ἐν συ-
 νέσει, καὶ ὠφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς, διὸ πάντες
 βοῶμεν, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρώπων.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοιὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, ὅτι
 ἐκ Παρθένου ἐτέχθης τὴν τεκῆσαν μὴ φλέξας, καὶ
 ἐδόξασα Σωτῆρ τὴν συγκατάβασίν σου.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔπι ἐπιγνωθεῖση, ἐν τῷ πα-
 παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθεῖση, ἐν τῷ παραχ-
 θῶναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέης μνησθήση Κύ-
 ριε δόξα σοι.

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοιὴν σου, καὶ ἐφοβήθην.
 κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὡς ἐξέστη Κύριε, ὅτι τῆς
 σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ἦχος ἀλάλω, ποδοπαγνὸς Ἀββακὺμ, ἑώρα
 τὰ λόγια τὴν σάρκωσιν, καὶ κέκραγεν ἀναφανδόν,
 ἀκοιὴν ἀκήκοα θείας βελήσεως, Θεὸς γὰρ ἀ-
 ξέπτως πῖς βροτοῖς ὁμιλήσει, ἐξ ὅρου ἐρχόμε-
 νος, παρθενικῆς ἐκ γαστρὸς, καὶ κόσμον λυξέ-
 μνος, τῆς ἀρχηγόνου ἀρᾶς.

Ὅν ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, προβλεπτικοῖς
 ὄμμασι, κατανοῶν ἐκέρυττε Θεὸν, ὁ πρεσβύτερος
 σήμερον ἐν τῷ ναῷ εἰσδέχεται βοῶν, νυῦν ἀπο-
 λύεις τὸν δῆλόν σου, δέσποτα ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ
 ῥῆμά σου.

Σὺ τὸν ἀνατείλαντα ἐξ ἀπειράδρου μητρὸς, ὁ Προφή-
της Ἀββακὺμ ποροῖδων ἀνεβόα, ἐπ' ἐχάτων τῶν
χρόνων, τῷ σῶσαι τὰς Χεῖράς σου ἐλήλυθας·
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, Δ.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τὰς πί-
σει ἀυμνῶντάς σε.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. σὺ
ᾧ ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔχεις ἐν μήτρᾳ τὸν
ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον υἱόν, πᾶ-
σι τοῖς ὑμνῶσίν τινὲν εἰρήνην βραβύεσσα.

Τῶν Βαίῶν.

Τινὲν Σιών ἐπ' ὄρεος ἀνάβηθι ὁ δ' αὐγγελιζόμενος,
καὶ τινὲν Ἱερουσαλήμ ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχυρί ὑψώ-
σον φωνῇ, δεδοξασμένα ἐλάληθῃ περὶ σε ἡ
πόλις τῷ Θεῷ. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σω-
πῆμον ἔθνεσιν.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξαθε πνύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
Νυνὶ ἐκ Σιών ᾧ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἦ γλωσσοπυρσόμορφος Πνύματος χάρις.

Τῆς

Τῆς Ὀκτωήχης.

Νυῦ ἀνάσῃσομαι, Προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νυῦ
δοξαθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς
παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ νοητὸν ἀνυψῶν τῆς
ἐμῆς Θεότητος.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε τὸ φῶς τῆς προσαγαμάτων σου,
ὅτι πρὸς σέ τὸ πνεῦμά μου ὀρθεῖζει, Ἐύμνεῖ-
σε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ κατα-
φάγω, τῆς εἰρῆνῆς Βασιλεῦ.

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε κατάπεμψον ἡμῖν, Ἐ τῆς
ἀχλύος ἡμᾶς τῆς πταισμάτων λύσον ἀγαθὲ,
τίω σίω εἰρῆνῆς δωρέμῃ σου.

Ἀσεβεῖς ἐκ ὄφονται τίω δόξαν σου Χειρὲ, ἀλλ'
ἡμεῖς σέ μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα δό-
ξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες, ἀνυμνεύ-
μοίσε φιλανθρώπων.

Τῷ νόμῳ τῆς ἐντολῶν σου, μόνε φιλανθρώπων, φώτισον
τίω καρδίαν μου, δέομαι Κύριε, καὶ ἰλέησόν με.

Ὁ κτιστὸς ἡμᾶς περισσίου λαοῦ, τῷ αἵματί
σου Κύριε, τὴν εἰρῆνῆς δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμοιοῖα
φυλάττων τίω ποιμνίω σου.

Ὁ τῆ φωτὸς διατμίζας τὸ πρωτόγονον φῶς, ὡς
ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖσε Χειρὲ, τὸν δημιουργὸν
ἐν τῷ φωτί σου. τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδετον, τὰς παρανόμους
Ἑβραίους, καὶ πῦρ ἔδεται τὰς ὑπερσυντίμους. ὅτι
σὲ τὸν σαυρωθέντα πλάων ἀνόμασαν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες πάντες ἀσιγήτως, σε τὸ ἀπόροιστον ἰκετεύομεν φῶς, ὁ Θεὸς ὁ οἰκτίρμων, τὴν σὴν εἰρηνίαν Χεῖρὲ δώρησαι ἡμῖν.

Ὁρθρον φαινὸν ἡμῖν ἐξαπάτειλον ὡς ἀγαθός, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σε Δέσποτα.

Νυκτομαχῶν τῆς παθῶν τῆ ἰλύϊ, πρὸς σε ὀρθεῖζω τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, τῆς ψυχῆς μετὰ τὴν ἀχλύϊ καταλάμψαι, καὶ σειράς ἁγρυπνῆσαι τῆς ὀφλημάτων με, ὅπως τῶ σῶ σωματίδιω πνεύματι, καταγλαϊζόμενος δικαιοσύνης ἑδὸν, ἀκήρατον εὐροίμι τῆς προσαγμάτων σε.

Ἀνθρακα πυρὸς τῆ λαβίδι δέχεται, ὁ Ἡσαΐας ποτὲ, τὰ χεῖλη καθήραμενος. νῦν δὲ ἡ παρθεῖνος ἐν τῶ ναῶ φέρουσα Θεὸν σωμαποθεῖντα δι ἡμᾶς, ταῖς χερσὶ λαβίδι τῶ πρεσβύτη ἐπίδιδωσιν, εἰρηνίαν τὸν αἴτιον, καὶ τὴν παντὸς χορηγόν.

Κέρας χρυσότητος ὁ Ἡσαΐας λαμπόμενος, τῆς νόων ὀρών τὰ στρατεύματα κύκλω ἐσῶτα, σπουδῆ ἀνεβόα, ρῦσαι τὸ πνεῦμά με, καὶ ἐκ νυκτὸς ἀπάτειλον πάλαι τῆς φθορᾶς, εἰς τὰ πέρατα τῆ κόσμου ἄδυτος ἥλιος.

Τὸ ζοφερὸν ἁλάτουν τῆς ἁμαρτίας με, ἐν τῆ ἀπατέλλειν σοι ὀρθρον φαινὸν πῶν ἐντολῶν σου, Κύριε τὸ ἀπόροιστον φῶς.

Ὁ ἀπατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὀρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι Ἰησοῦ ἡμεῖς τῆ Θεῶ.

Ἐν μέσῳ δύο λησῶν ἐγνώσθης ἐν τῷ σαυρῷ
Χεῖρὸ ὁ Θεός, καὶ ἐπήρθη ὁ ἥλιος ἐν ζόμῳ, καὶ
ἡ σελήνη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἀν-
θρον, λάμψον εἰς ἡμᾶς τῇ ἀγγλῇ πῶν ἐντολῶν
σου, καὶ ἀπέλασον ἡμῶν τὴν νύκτα πῶν παθῶν,
ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐκ οἶδαμεν.

Ω, Δ Η, ε'. Η Χ Ο Σ, Δ'.

Θύσωσοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκ-
κλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθα-
μένη, πῶ δὲ οἶκτον ἐκ τῆς πλοῦρας σου ῥύσαντι
αἵματι. Τῷ Εὐαγγελισμῷ.

Ἐβόησε ἀροτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν ξημέ-
ρον, ὁ Προφήτης Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει θεόμε-
νος, ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι Ἰησοῦ Βασιλεῦ πῶν
διωγμένων.

Τὴν θείαν ταύτην εἶ πάντιμον, τελῆντες ἐορ-
τῶν οἱ θεόφρονες, σῆς θεομήτορος. δεῦτε τὰς
χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθόντα
Θεὸν δοξάσωμεν.

Τῶν Βαίων.

Ἐβόησαν ἐν δύφροσι κη δικάων τὰ πνέματα,
τῷ τῷ κόσμῳ χαθήκη καινὴ χατίθεται, καὶ ῥαν-
τίσματι καινεργείδω λαός, θεία αἵματος.

Τῆς

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Γλασμός ἡμῖν Χειρὲ καὶ σωτηρία,
 Ὁ δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς παρθένου,
 Ἰν' ὡς Προφήτῳ θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
 Στέρνων Ἰωνᾶν τῆς φθορᾶς ἁρπάσσης,
 Ὅλον τὸν Ἀδάμ παγγροῦν πεπτωκότα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόν-
 τισέ με καταγίς πολλῶν ἀμαρτιῶν. ἀλλ'
 ὡς Θεὸς ἐκ βυθῶ ἀγάγαγε, τὸν ζῶντα με πο-
 λυέλεε.

Ἐν πελάγει τῶ βίβ ταῖς πράξεσί μου κατῆλθον
 εἰς ἄβυθον, ἀλλ' ὡς ἐκ κήτις Ἰωνᾶς, ἔπως βοῶ.
 ἐκ βυθῶ καὶ κακῶν ἀγάγαγε δέομαι γιὰ τῶ
 Θεῶ, καὶ Λόγε.

Ἐσπέρας, καὶ παρῶ, καὶ μεσημβρίας, αἰνεῖ μὲν
 σε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
 ἡμῶν.

Τῶ κλύδωνι σινοχόμβρος καὶ πταισμάτων, φιλο-
 θρωπίας ἀξιοῦμαι εἰ γινώσκω. ὡς τὸν Προ-
 φητῶν Ἰωνᾶν καμὲν ἔλασασον Σωτήρ.

Ἐν κήτι Χειρὲ θημεροδίστας, ὁ Ἰωνᾶς προέγρα-
 ψε σὲ τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκασίως, ἐν
 τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς θημεροδίσαντα.

Ὡς τὸν Προφήτῶν ἐκ τῶ βυθῶ, καὶ φθορᾶς ἀνή-
 γαγε, πῶν ζῶντα ἀγαθῶ, ἐκ πταισμάτων
 ῥῦσαι τῇ διαπλαγχνίᾳ σου.

Ἐν

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐβόησα πρὸς Κύριον,
καὶ ἐπήκουσέ με ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ τῆς σῆς ἐν Ἰωνᾶ παφῆς τὸν τύπον ποροδραχέ-
ψας σαφῶς, καὶ τῆτον ἀληθῶς ἐλκύσας τῆ θηρὸς,
καὶ σωτῆρ τῆς ἀμαρτίας τοῦ βυθῆ ἀνάγαγε,
καὶ πρὸς ζωὴν σαφῶς δέομαι καθοδήγησον.

Μὴ καταποντησάτωμε καταγίς ὕδατος, μηδὲ
καταπιέτωμε βυθός. ἀπέρριμαι γὰρ εἰς βάθην
καρδίας θαλάσσης τῆς κακῶν μου. διὸ κραυγάζω
ὡς Ἰωνᾶς, ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς τῆς κακῶν ἡ ζωὴ
μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυξώσω τοῦ κή-
τους Χειρὲ ὁ Θεός, καὶ τοῦ βυθῆ τῆς πταισ-
μάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνε φιλαλ-
θρῶπε.

Ἐκ κοιλίας ἄρα κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς
μου, καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς τῆ κλύδωνος τῆς
πταισμάτων. περιέχει ἡ σωτῆρ, καὶ βυθίζειν
πειράται ἀγαθῆ. ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ πρὶν τὸν Ἰωνᾶν
ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς, καὶ δέομαι Κύριε ποροφ-
θάσας δῆσῶσον.

Ζάλημε λογισμῶν καταλαβῆσα, εἰς βυθὸν
καθέλκειμε ἀμέξων ἀμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ κυ-
βερνήτα ἀγαθῆ, ποροφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν
Προφήτην, καὶ σῶσόν με.

Μουσικὸς ὑποφῆτης τῆς τριημέρου παφῆς, ὁ
Ἰωνᾶς ἀναδέδεικται, ὀλοφωτῆ γαστρί θηρὸς
βυθῆ.

Ἐπιμερόσας, ἄτερ φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐξαλεί-
ψαι δεσμὰ κραυγάζει πισῶς, φωνῶν αἰνέσεως
Κύριε, δέξαι με εἰς ἅδε κατωτάτη Χειρὲ σωτήρ,
καὶ σῶσόν με.

Χειμαζομένους οἰκτίρμον σάλω τῶν κυμάτων
με, δέομαι, ἀνακάλεσόν με, καὶ ἔλθωσον δέομαι
Κύριε, ὡς Ἰωανῶν ἐκ τῶ θηρός τῶ νοητῶ.

Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη βυθίζόμενος, ὡς ἐν
κοιλίᾳ τῶ κήτης σιωεχόμενος, σιωπῶ Προφήτη κρά-
ζωσοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς πῖν ζωί με Κύριε,
καὶ σῶσόν με.

Ἰωανῶς ὁ Προφήτης ἐν τῆ κοιλίᾳ τῶ κήτης, ἐκ
θλίψεως ἐβόησεν, ἡ κεφαλὴ με ἔδω εἰς χισμὰς
ὀρέων Κύριε. ὁ δὲ Συμεῶν ὑποδεξάμενός σε χαρ-
μονικῶς ἐκραυγάζει, νῦν ὑπολύεις τὸν δελόν σου
κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Τὸν ἐνάλιον θρῆνον Χειρὲ, Ἰωανᾶ ἐκμιμέμε-
τος κράζωσοι, τὴν ζωί με εἰς ἅδε πταισμάτων
ἀνάγαγε, ἵνα ἐν τῶ ναῶ τῆς δόξης σου, μετὰ φω-
νῆς αἰνέσεως θύσωσι.

Ὁ τὸν Προφήτην ἐν τῆ κοιλίᾳ τῶ κήτης ἐξ-
φυλάξας, ἅγιε Κύριε βοήθησόν μοι.

Ω, Δ Η Ζ. Η Χ Ο Σ, Δ.

Ἐν τῆ καμίνῳ Ἀβραμιᾶοι παῖδες τῆ Περσι-
κῆ, πόθῳ δισεβείας μάλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπο-
λε-

λέμφοι ἐκραύγαζον. ὀλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Τῷ Εὐαγγελισμῷ.

Οὐκ ἐλάττωσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ
τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῶ ἀνδρείως πα-
τίσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες, ὑψύμνητε ὁ τῆς
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ὀλογητὸς εἶ.

Τῶν Βαίον.

Ὁ δρασώσας ἐν πυρὶ τὰς ἀβραμιαίας σου παῖ-
δας, καὶ τὰς Χαλδαίας ἀνελών, ἕς ἡ δίκη δι-
καίως ἐνῆδρυσεν. ὑψύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῆς Πατέρων ὀλογητὸς εἶ.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Σύμφωνον ἐθρόνισεν Ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσόδοκτον ἄφυχον βρέτας,
Ἡ τῷ Παρακλήτε δὲ φωσφόρος χεῖρς,
Σεβασμιάζει τῷ βοᾶν τελῆς μόνη,
Ἰσοδυνῆς ἀναρχε ὀλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Νεοὶ ἄγιοι ἐν Βαβυλῶνι, πρὸς αἶμα τυραννικόν, εἰς
φλυάφον δέμφοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν. ὀ-
λογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαντες παῖδες,
Ἀβραμιαῖοι ἐδοκιμάζοντο, ὡς χρυσὸς ἐν χω-
νδοπέλῳ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, οἱ ἐν θαλάμῳ φω-
τεινῷ ἐχόρδον βοᾶντες. ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνω φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες, ὁ τῆς Πατέρων Θεὸς δόλογητός ἐστι.

Τὸν ἐν καμίνῳ τὴν παῖδας ἀφλέκτες πρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες, δόλογητός ἐστι ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων τὴν καμίνον, πάλαι Ἀγγελος συγκαταβάς ἐδρόσισεν, οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, δεῖ τὸ ἐφαλλον. ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεὸς δόλογητός ἐστι.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ πνεύματι ἕως μονογενής, δόλογημένος ἐστὶ καὶ ἁρτυφέμμος, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς δευτέρας μνηθεῖς Χειρὸς ὁ Θεὸς, τὴν παῖδας ἐρρύσω ἐκ φλογός, δι' Ἀγγέλων συγκαταβάσεως, μόνε ἀληθῶς ἁρτυφύοξε.

Χαλδαϊκῆς καμίνου, οἱ παῖδες κατεφρόνησαν, δεῖ τὸ ἔνομάσου σωτήρ, καὶ σκιρπῶντες ἔκραζον, δόλογητός ἐστι ὁ Θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ἐξετεινάσαστο, παῖδες ἐδρόσιζοντο, ἐν ὕμνοις ἔλεγον. δόλογητός ἐστι ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς, ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν Θεός, μὴ κατακυλῆς ἡμῶν. ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι. δόλογητός ἐστι ὁ Θεός, ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητός ἐστι ὁ Θεός, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ παῖδες ὤμο-

ὡμολόγησαν. Ἀγγέλατε ἤκεαν βοῶντες πρὸς αὐ-
τὸς, ἰδὲ εἰσηκέσθη ἡ δέησις ὑμῶν.

Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε,
καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκω σου, Ἐ μὴ ἄπο-
σῆσῃς τὸ ἔλεός σε ἀπὸ ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐσφύμνητος εἰς τὰς αἰῶνας.

Σοβαρῶς Βασιλέως Περσῶν διατάγματος βρο-
μίῳ πυρὶ καθωπλίσαντο, παιδῶν ὁ Ξιφεγγῆς
Δίαςος ἐν καμίνῳ, πυραφλέκτως βοῶν. ὁ αἰνε-
τὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὄλογητὸς εἶ.

Τὸ Ἀβραάμ οἱ ἄπόγονοι, Βαβυλονίων φλό-
γα κατεπάτησαν, προτυπῆντες ἐν αὐτῇ τῆς παρ-
θούσας τὸ θαῦμα. ὃν Συμεῶν δεξάμηνος, ἠγαλ-
λιάσατο βοῶν. νυῦ ἄπολύεις τὸν δελόν σου ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Σὲ ζωγραφῆσα ἡ Ἀσύριος φλόγα, νέκς ξεῖς
διέσωσε Κύριε, ὡς Ἐ τὴν παρθούον ἐ κατέφλε-
ξε κόρῳ, ἐν τῇ θείῳ τόκω σου ὁ θεῖκός σπινθήρ.
ἐσφύμνητε ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὄλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον
τῆς Παρθούσας τῇ βάτῳ δείξας, ὄλογητὸς εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ἐν βαβυλῶνι παῖδες, τῇ θείῳ πυρπολέ-
μῳι ζήλω, τυραννὲς Ἐ φλογὸς ἀπειλῶ ἀνδρεί-
ως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες,
δρυσίζόμενοι ἐΨάλλον. ὄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ω, Δ Η, Η. Η Χ Ο Σ, Δ.

Χείρας ἐκπετάσας Δαυὶδ, Λεόντων χάσμα-
τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβε-
σαν ἀρετῶν περιζωσάμενοι, οἱ ὄσεβείας ἐρα-
σαὶ παῖδες κραυγάζοντες. ὀλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τη Εὐαγγελισμῶ.

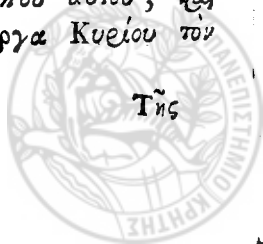
Παῖδας διαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν
δὲ ἐνεργούμενος τῷ οἰκουμένῳ ἄπασαν, ἐ-
γείρει ψάλλειν σοι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄκου κόρη παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γα-
βριήλ, βουλήν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινὴν, γε-
νῆ ἑπὶ τὸν ὑποδοχὴν ἐπίμη Θεοῦ. διὰ σοῦ γὰρ
ὁ ἀχώρητος βροτοῖς σιωπῶν ἐρέφει. διὸ καὶ χαί-
ρων βοῶ. ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Τῶν Βαίτων.

Εὐφρανθήτι Ἱερουσαλήμ, Πανηγυρίσατε οἱ
ἀγαπῶντες Σιών. ὁ Βασιλεὺς γὰρ εἰς πύς
αἰῶνας, Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν. ὀλα-
βεῖδω πάσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
βοάτω. ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Τῆς

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Λύει τὰ δεσμά καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
 Ὁ τετασοφειγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.
 • Ὑμνοῦσι παῖδες, δόλογοι δὲ τὸν μόνον,
 Σωτῆρα καὶ παντεργὸν ὡς ἀεργέτιον,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Λυβρωτὰ τῶ παντὸς παποδωύχμε, τὲς ἐν μέ-
 σω φλογὸς δόσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσι-
 σας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα δι-
 λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρείσανταί σοι, Χερουβὶμ
 Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις, ὕμνον ᾄδει
 σοι τερπνόν. ὑμνεῖτε δόλογεῖτε, λαὸς ὑψουθε
 Χειρὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Τὸν ἐν σαυρῶ σαρκὶ ποροσηλωθεύτα, Ἐ ὑπο-
 δείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, παῖδες ὑπε-
 ρυψθε Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὲς αἰῶνας.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων τῇ ἀποροσίπρωσε δυνά-
 μει Χειρὲ, τὲς ὁσίως σε παῖδας ἐν τῇ φλογὶ ἐ-
 δρόσισας κράζοντας. δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθεύτα ἐν καμίνῳ πυ-
 ρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χειρὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε
 παῖδες, ἱερεῖς δόλογεῖτε, λαὸς ὑψουθε εἰς παῖ-
 τας τὲς αἰῶνας.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμην λαοί, τὸ καταβαίνει ἐπὶ γῆς τῆ σῶσαι ἡμᾶς. Βελήσει γὰρ ἐν σαυρῶν ποροσηλώθη ὁ Κύριος, γνωρίσας τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι διὰ τὸν Ἀδὰμ δέλεα χῆμα ἐνεδύσατο, ὁ ἐν τοῖς ὑφίστοις οἰκῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

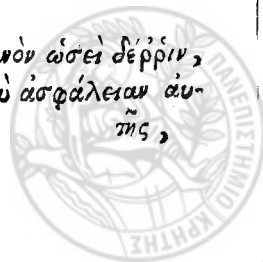
Γηθόμενοι τυραννικῶ μετ' ἀπόφασιν παῖδες, ὡς αὐτὸ μὴ θεοῖς βεβήλοις λαβῆσῶσι πᾶσιν, ἀλλ' ἢ τῷ ζῶντι Θεῷ, πυρὸς κατετόλμησαν. ὑπ' Ἀγγέλων δὲ δροσιζόμενοι ὕμνον ἔμελλον, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψουθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολέμενοι ζήλω, τυράννης καὶ φλογὸς ἀπειλῶν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθεῖντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον. ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὰ σύμπαντα δέσποτα τῇ σῆ σοφίᾳ σωεσῆσω, γῆς δὲ πάλιν ἤδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμῆνα, τῇ βάσει πιξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπέιρων. Διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλλοντες. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα Χειρὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκτείναντα Θεὸν, τὸν ἐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,

τῆς. ἱερεῖς Κυεῖα, Ἐ δᾶλοι Κυεῖα, τὸν Κύριον
ὕμνεῖτε, Ἐ ὑψυφεῖτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

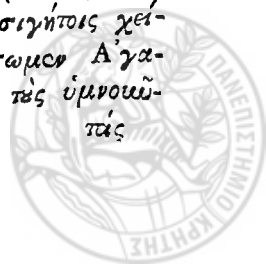
Γῆ καὶ πάντα ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἰ-
πηγαί, οἱ ἔρανοι τῆς ἔρανῶν. φῶς καὶ σκότος,
ψυχὸς καὶ καύσων, ὑοὶ τῆς ἀνθρώπων, ἱερεῖς
δύλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφεῖτε αὐτὸν εἰς
τὰς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τῆ Θεῶ, καὶ πᾶσα κτίσις δι-
λογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς
γῆς ἀπέτειλε τὸ φῶς, καὶ τῷ οἰκιστῷ πᾶσαν ἐ-
φώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδώρησατο,
ὕμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑψυφεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἡ πολυθρύλιτος φλόξ τῆς αἰχμαλώτων, τοῖς
ἀγνοῖς ἐνώθεισα σώμασι, δροσοβόλος ἀναδέδεικ-
ται, τυραννικῆς δυσφημίας ἀντίθεον ἄγαλμα
παραδειγματίσασα, τῇ θεῖκῃ συγκαταβάσει,
τῆς νεανιῶν φαλλόντων, τὰ κτίσᾶ τὸν κτίσαντε
Θεὸν δύλογεῖτε, ὡς δημικρὸν τῆς ἀπάντων ἀ-
παύσεως εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ Θρόνον Χερσβίμ ἐποχόμενον Θεὸν,
καὶ ἐφορῶντα ταπεινά, ὁ Συμεὼν ὡς βρέφος ταῖς
ἀγκάλαις φέρει ἐν τῷ ναῶ. ὃν δύλογεῖσι τὰ ποιή-
ματα πάντα εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὰς ἐπιβάντας ἐν φλογὶ, παρανόμῃ τυραννικῇ
προσάγματι, παῖδας μιμέμενοι, ἀσιγήτοις χεί-
λεσιν, ἐν ὑψίσις αἰνετῶς ἐκβοήσωμεν Ἀγα-
θεῖ, ὑπερφωῶς ὑπάρχων πανάγιος, τὰς ὑμνοῦ-
τίς

τάς σε, φέγγει τῷ νοητῷ σε καταύγασον.

Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τὰς παῖδας τῆς ἑβραίων ἔρασάσαυτα Θεὸν, ἱερεῖς δὲ λογιέτε, λαὸς ὑψυψῆτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλογὶ συγκαταβαίντα, τοῖς ὑμνολόγοις τῆς Σιών, μορφῇ Ἀγγέλων, παῖδες ὑψυψῆτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω, Δ Η, Θ. Η Χ Ο Σ, Δ.

Λίθος ἀχειρόρμητος ὄρκος, ἐξ ἀλοξόβιτε σε παρθεῖνε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωάψας τὰς διεσώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλιύομεν.

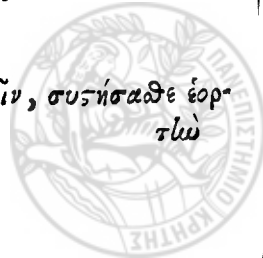
Τῶ Εὐαγγελισμῶ.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνύματι λαμπαδοχέμενος. πανηγυρίζετω δὲ αὐτῶν νόων φύσεις γεραίρῃσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος. καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεῷ κιβωτῷ, φαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνῶν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω, χαῖρε κἄχαριτωμένη ὁ Κύριος μετ' σὲ.

Τῶν Βαίων.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσαθε ἐορτήν
τὴν

τῶ, καὶ ἀγαλλόμενοι δεῦτε μεγαλιώομεν Χερσόν,
 μετὰ βαίων, καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζοντες, ὄλο-
 γημνός ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίας σωτῆρος ἡ-
 μῶν.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Χαίροις ἀνάστα μητροπαρθένων κλέος,
 Ἄπαν ἧδὲ δίδυτον εὐλαλον σόμα,
 Ρῆθ' εἶναι εἰς θεοί σε μέλπειν ἀξίως.
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νῆς ἅπασ σε τὸν τόκον νοεῖν,
 Ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατὰ
 ραν εἰσώκησατο. σὺ δὲ παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς
 κυοφορίας βλασήματι, τῷ κόσμῳ τῶ ὄλογίαν
 ἐξέλιψθης. ὅθεν σε πάντες μεγαλιώομεν.

Κρυπτὸν θεῖον ἄφρασον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφα-
 νῆς μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε. καὶ ἧδὲ Θεός ἐκ
 σε σῆσσωμάτωται δι' ὀσπλαγχνίων. διό σε ὡς Θεο-
 τόκον μεγαλιώομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, Καθεῖλε
 δυνάσας ἀπὸ θρόνων, ἔ' ὑψωσε ταπεινὰς, ὁ Θεός
 τῆ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
 ὕψους, καὶ κατόρθωσεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ τῶ τὸν ἀχώρητον λόγον ἐν γαστρὶ χωρή-
 σασαν, τῶ τῷ ἔρηνων πλατυτέραν, ἔ' τῷ Χε-
 ραβίμ ἐνδοξοτέραν, Θεοτόκε ἄχραντε ὕμνοις με-
 γαλιώομεν.

Σὲ τὴν ὑπερκύδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν
Θεοτόκον, τὴν τὸν κτίσιν τεκέσασαν τῆς ὀρατῶντα,
καὶ πάντων ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν ἐρανίον
πασάδα, τὴν τεκέσασαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Ἀνωτέρα τῆς ὑπερκοσμίων νόων, καὶ τῆς πο-
λυμόρφων Χερσβίμ ὑψηλότερα, ἀχραυτε Μήτηρ
Θεῶν, τὸν κτίσιν συνέλαβες. αὐτὴ γὰρ τῆς ἐν
κτίσει δεσπόζεις ἀπάντων. ὄψου ἐν ὕμνοις Θεο-
τόκον, οἱ πιστοὶ σὲ μεγαλιώμεν.

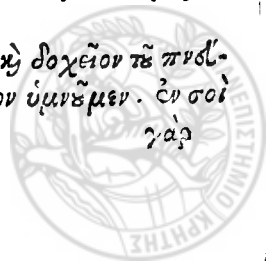
Ὁ τόκος σε ἀφθορος εἰδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
γόνων σε παροῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὄψθη, ἐπὶ
γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις σιωπῆσά σου. σὲ Θεοτό-
κε διὸ πάντες μεγαλιώμεν.

Γηγενῶν ἐκφυῖσα, καὶ τὸν κτίσιν τεκέσα, τὸ
ἡμέτερον καύχημα Θεοτόκε ἀγνή, σὲ ὡς δεσπό-
ζουσα τῆς ποιημάτων μεγαλιώμεν.

Μεγαλιώμεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σε
Χερσὲ σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῆς δέλων σε, καὶ
Στέφανος τῆς πιστῶν, ὁ μεγαλιώας τὴν ποιμνίαν
τῆς τεκέσῃς σε.

Τὸν ἀσπορον τόκον σε, Θεοτόκε ἀχραυτε, Χερ-
σὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγα-
λιώμεν.

Σὲ ὡς χωρίον ἀχραυτε λόγῳ, καὶ δοχεῖον τῆς πνύ-
ματος, καὶ τῆς δόξας ἐργαστήριον ὑμνεῖμεν. ἐν σοὶ
γὰρ

ὃ τὸ σὺνάλλαγμα τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐξείργασο.
 Τὴν πυρρῆδρον πάλαι, κάμινον τῆς Χαλ-
 δαίων, καὶ πρὸ ἀφλέκτου τὴν βάτον ἐν Σινᾷ,
 Θεοτόκον πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλυύομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνάστης, καὶ ἅ-
 γιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γεν-
 νεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Παρθένος μάρτυς πολυάθλος, παρθένος μητέρα
 πολυῦμνητον, σήμερον ἐν ταῖς αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδη-
 μῶσαν ξυναγῆ, νυμφοσόλοι πάντες χορδύσωμεν
 Πάτεραι, δύσεβῶς τὴν Βασιλίδαι μεγαλυύοντες.

Σὲ τὴν ὑπὲρ πᾶσαν εὐνοίαν, μητρὸς παρθένον
 κόρην ἀνύμφουτον, τὸν σωτήρα καὶ Θεόν, ἀφράσαι
 λόγῳ κηύσασαν, καὶ χρέος οἱ πιστοῖς ἅπαντες δύ-
 σεβῶς μεγαλυύομεν.

Ἀκατάληπτος ὁ τόκος τῆς λοχείας σε, ἀνερμή-
 νυτος ὁ πλῆθος τῆς ἀγνείας σε, μὴ τὸκον παρθε-
 νύεις γὰρ μόνη γυναικῶν, ὡς τεκῆσα τὸν αὐτῆς
 ποιητῶν, καὶ κέρας σωτήριον τοῖς πιστοῖς ἀνυψώσω-
 τε τὸν τίμιον σαυρόν. ἐν ᾧ σωθῆντες ἔλασῃ, ὡς
 Θεοτόκον μεγαλυύομεν.

Σὲ τὴν πάναγον, καὶ ἄφθορον μήτηρ παρθένος
 Θεοτόκε, ὁ Θεὸς Θεὸς λόγος ἀγιάσας, σώων ἐφύ-
 λαξεν. ἐξ αὐτῆς προελθὼν, τεσσαρακονθήμερον
 βρέφος ὠράθη. ᾧ προσάγεται ὡς νόμος ποιητῆς,
 Ἐπὶ νόμος δοτῆρ, ὃν μεγαλυύομεν.

Ἐν σοὶ Θεοτόκε τὸ ἡμέτερον ἥτημα πέπαυται.

τὸν

τὸν γὰρ ἀόρατον λόγον, ἐν σπλάγχνοις σε δε-
 ξασμένη, διπλᾶν αὐτὸν τέτοκας Θεὸν ὄμει, καὶ
 αἰθρωπον. ὃ τὰ Χερσβίμ ἀτενίσαι εἰ πολμᾶ,
 μεγαλιώμεν ὄθεν σε πάναγνε.

Μετὰ τόκον σε ἀγνή, καὶ πρὸ τῆς τόκου, καὶ ἐν
 τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέ-
 λασα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλιώμεν.

Ἰμνῶσά σε ἄχραντε παρθενομήτορ εὐδοξε,
 ὅτι ἀνεβλάσπασας τὸν ἑραῖον εἰς αὐτὸν Χριστὸν τὸν
 Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν εὐνοίαν, ἐκ σε ἄρτος γέγο-
 νε ζωηφόρος τοῖς πιστοῖς, διὸ κραυγάζομεν. Χαῖ-
 ρε ἄμωμε, ἡ μείναςα Παρθένος μετὰ τὸν τό-
 κον ἀγνή.

Α' Ρ Χ Η Τ Ω Ν Ε Ι Ρ Μ Ω Ν

Τῶν πλαγίων ἤχων.

Ω, Δ Η, Α. Η Χ Ο Σ, πλ.Α'.

Ιππον καὶ ἀναβάτῳ εἰς θάλασσαν ἐρυθρᾶν, ὁ σωτήριον πολέμου, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, χεῖρὸς ἐξετείναν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανσρατιὰ καταποντίσαντι, αὐτῷ νόμῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασαι.

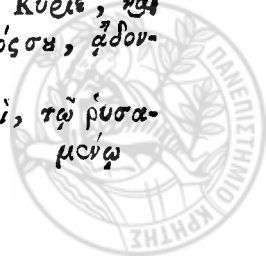
Τῆς Οὐκωήχης.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧ δὴ ὅτι δεδόξασαι.

Γινώσκοντες ὅτι ἐκ ἐλαμψεν, ἐκ εἶδεν ἥλιος ποτὲ, ἄβυσσον ἡ ἐκ ἐώρακε γυμνῶν, τὸ κῆτος ἐρανῆ, Ἰσραὴλ διώδωκεν ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματος, ᾄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδῶν.

Ὡδὴν ἐπινίκιον προσάξωμεν λαοί, τῷ ῥύσα-

μῶν

μὴν Θεῶ ἐκ δελείας Φαραῶ, τὸν Μωταίως λαόν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ σωτηρι τῷ ὅλων, τῷ ἐκασίῳ βου-
λῆ, ἐπὶ ξύλα προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον φω-
τίσαντι.

Χειρὸς ἐφανῆ ἐπὶ γῆς, λυξωσάμενος τὸ γένος
ἡμῶν ἐξ εἰδωλομανίας. αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ Θαυμασῶ, ὅτι ἐκ πι-
κρᾶς ἐλευθερώσας δελείας τὸν Ἰσραὴλ, τὸν Φα-
ραῶ παυσρατιὰ ἐβύθισε.

Δώσω μεγαλωσύνη Κυρίῳ, τῷ ζῶντι εἰς
αἰῶνας, πέζοπορῶν ὁ Ἰσραὴλ, ἀνεπίβατον τεύ-
βον, προσάγματι δεασοτικῷ χαίρων ὑπέφαλλε.
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι,

Ω, Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, πλ. Α'.

Πρόσεχε ἔρηνε, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χειρὸν,
τὸν δι' ἡμᾶς ἐκ παρθένου σαρκωθέντα, καὶ φθορῶν,
καὶ θάνατον τῷ πάθει καθελόντα.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεὸς ὁ σάρκα ἐνδυσά-
μενος βελήσει ἐκασία, ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, τὸν
ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τῆ ὀφείας.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ
ἐν θαλάσῃ σώσας λαόν, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας
αὐτὸν, καὶ ἀνθρώπος γεγονώς, ἵνα σώσω τὸ
γένος τῶ ἀνθρώπων.

Ω, Δ Η,

Ω, Δ Η, Γ. Η Ξ Ο Σ, πλ. Α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' ἐδούος τὴν γλῶττῃ προσάξει σε, καὶ μετεωρήσας ἀχέπως βείθεσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλλυτον Χειρὲ πέθαν τῆς ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλανθρωπε.

Τῆς ἀνάληψως.

Δυναμί τῶ σαυρῆ σου Χειρὲ, στερέωσον με τὴν ἁγίαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε, τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

Τῆς Ὀκτωήχα.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ δυναμί, καὶ κατάβαλε αἰρετικῶν τὰ φρυγάματα, καὶ ἀύφωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνῳ ἁγίῳ αὐτῶ, ἡ φάλλομυ αὐτῶ σωτῆρως, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στερέωσον με Κύριε, τὸν ἐν τῶ βίῳ χειμαζόμενον, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς πανδύαμος.

Σαλδομοσίῳ τὴν καρδίαν με, τοῖς κύμασι τῶ βίῳ στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Ἐν τῇ πέτρα τῆς ἐντολῶν σου, κλονέμερόν με στερέωσον, ὑψώσον με τὸ κέρας ἐν τῇ σωτῆρι τῶ σῶν δογματῶν, ἵνα καυχόμενος βοῶσοι, ἐκ ἔστιν ἅγιος πλώσε Κύριε τῶ δυναμειῶν.

G

Οὐκ

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, ἔκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός, ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν, καὶ διδὸς ἰχθὺν τοῖς Βασιλευῶσιν ἡμῶν.

Σπερέωσόν με μόνε οἰκτίρμων, διωάμει τοῦ σαυρῆσ, ἐν αὐτῷ γὰρ καυχῶμαι, ὅτι ἐκ ἔστιν ἅγιος πλώσῃ Κύριε.

Στερέωμά με γενῆ, καὶ καταφυγὴ σωτήρ, ἔκ τῆς Βασιλείας ἀξίωσον λόγε, τὴν εἰλικρινεῖ καρδίᾳ ὁμολογῆντας διάποτα τὴν θείαν σαρκῶσιν.

Τὸ στερέωμα τῆς προσρεχόντων ἐπὶ σοὶ Χειρὲς ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν σήριξον τῆ σῆ φιλανθρωπία, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐπανάγαγε, τῆς ἐν πολλῶν σα πωτοδιώαμε.

Φιλανθρωπος ὑπάρχεις σωτήρ ἡμῶν, καὶ δίκαιος μόνος.

Ω, ΔΗ, Δ'. ΗΨΟΣ, πλ.Α'.

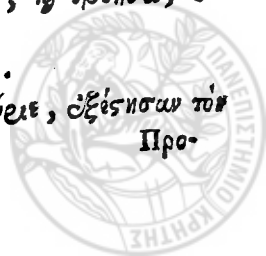
Τὴν θείαν ἐνοήσας σα κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακὺμ, Χειρὲς ἐν ζόμῳ ἐβόασαι, εἰς σωτείαν λαῶσ, τὸ σῶσαι τὴν Χειρὲς σα ἐλήλυθας.

Τῆς ἀγαλήφειας.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς διωασείας τῆ σαυρῆ, ὡς Παράδεισος λωοίγη δι' αὐτῆ, καὶ ἐβόασαι, δόξα τῆ διωάμει σα Κύριε.

Τῆς Οἰκτιρήσ.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σα Κύριε, ἐξέτισαν τὴν Προ-

Προφήτῳ Ἀββακὺμ, ἐξήλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν
λαῶν σου, τῷ σωῆσαι τὴν Χεῖρὸς σου ἐλήλυθας.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοίῶν σου, καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε,
μόνη φιλαύθραπτε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοίῶν τῆς δυναστείας τῆ Κυρίου, καὶ
ἐδόξασα φιλαύθραπτε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἐκ πάρος σου ἔγερσιν, καὶ
ἐδόξασά σε τὴν ἀήττητον δύναμιν.

Τὸ θεῖον τῆς ἐπιφανείας σου κάλλος ὁ Προφήτης
προκατιδὼν, καὶ τὴν συγκατάβασιν ἐξιστάμενος
τῆς σαρκώσεως Χεῖρὸς προανεφώνησεν, ὁποῦ Θεο-
μὰν ἤξει ὁ Κύριος, ἰλασμόν τῷ κόσμῳ δωρέμενος.

Τὴν ἐξ ὄρας δασείως σου ἔλδοσιν, ἀκήκοός ὁ
Προφήτης ἐβόα, δόξα τῇ ἀφράστῳ σαρκώσει σου.

Ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, προσρῶν σε Χεῖρὸς δὲ
χαρείσῳ τῇ φωνῇ, ἀνεκήρυττε βοῶν, τὴν ἀκοίῶν
σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου πάντα
κατενόησα, καὶ ἐξέστη Κύριε.

Τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατενόησας Ἀβ-
βακὺμ, μυστικῶς τὴν ἔλδοσιν τῆς παρεσίας σου θα-
λάφων ἀνέκραξεν, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν Κύ-
ριε ἀναδειχθήσῃ.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, πλ. Α' ^{ει}

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὄρ-
θειζῶ, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχὴν μου φώτισον,

τὴν ἐσκοτισμείω, Χεῖσέ ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁρθεῖζοντες βοᾶμέν σοι Κύριε σῶσον ἡμᾶς, σὺ
 γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἴδαμην.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὲς ἐκ νυκτὸς προσκυκῶντάς σε Χεῖσέ, ἐλέη-
 σον, καὶ εἰρήνω δάωρησαι, διότι φῶς, ἔτι πρὸς πο-
 σάγματα, ἐγκύνοντο ἰάματα τοῖς δέλοισι φιλαίθρωπε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν Χεῖσέ ὁ Θεός, πρὸς σέ
 ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτὸς, ἐπίφωρον ἐπ'
 ἐμέ τὸ πρόσωπόν σε.

Τὴν τάλαιναν ψυχλή μου νυκτομαχῶσαν τῷ σκό-
 τει τῷ παθῶν, ποροθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμ-
 φον νοιτὲ ἥλιε, ἡμεροφαεῖς ἀσέρας ἐν ἐμοί, τῷ
 διατμηῆσαι τὴν νύκτα τῷ φωτός.

Δικαιοσύνης ἥλιε νοιτὲ, φώτισόν με νυκτὶ τῷ
 παθῶν καταχερσύντα, καὶ ὀδήγησον πρὸς θείαν
 εὐρίβον, ὅτι μόνος εἶ τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Οὐ πεσέμεθα ἀλλὰ πεσῶνται εἰς πῶσιν, οἱ
 τῆς εἰκόνος Θεοτόκε ὑβρισταί, ἀρθήτωσαν μέσον
 ἡμῶν, ἵνα μὴ ἴδωσι τὴν δόξαν σε ἀνοηταίνοντες,
 διότι φῶς καὶ εἰρήνη τῷ σὲ ἔξ τὰ ποσάγματα.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ρῦσαι ἡμᾶς, Κύριε ἐκτός
 σε ἄλλον ἐκ οἴδαμην, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν,
 λάμφον ἐπὶ πάντας τὸ φῶς σε.

Δικαιοσύλω μαθετε, οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς,
 καὶ ἔνθεν καθάρωμεν διεγνηγερμένη καρδίᾳ, πρὸς τὸν

οικτίρμονα Θεόν, ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες.

Τὸ φῶς τὸ ἀπόροιστον Χεῖσέ, τὴν ζωὴν τῆς αἰώνιον, ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζοντες ὑμῶν ἐμνήσε, τὸν μόνον φωτοδότην Θεόν.

Ἀνάτειλον Χεῖσέ ὁ Θεός, τὸ φῶς τῆς γνώσεώς σε, καὶ φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω, Δ Η, ε'. Η Ξ Ο Σ, πλ. Α'.

Μαινομένη κλύδωνι, ψυχοφόρῳ δάσποντα Χρῖστὸν, τῆς παθῶν τῆς θάλασσαν κατέβησόν, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς Ἀναλήψεως.

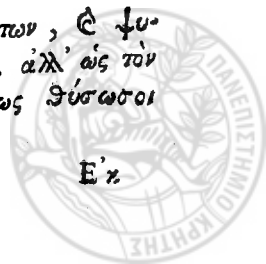
Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφίμοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλανθρώπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὸ κῆτος τὸν Προφήτην, ἐμὲ δὲ ἐκ βυθῶν τῆς ἁμαρτημάτων ἀνάγαγε Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς ἐρύσω Κύριε, καὶ με τῶν βυθῶν τῆς ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προδήσω τῶν ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ζάλη κατέχευε με σωτὴρ ἁμαρτημάτων, ὁ ψυχῆς με καταγει ψυχοφόρῳ βοθρῶ, ἀλλ' ὡς τὸν πάλαι Ἰωανῆ Χεῖσέ ἀνάγαγε, ὅπως θύσωσι καὶ ἐγὼ μὲν φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐκ κοιλίας ἄδω κραυγῆς με, ἤκυσας φωνῆς με,
 καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με πολυέλεε.

Ἐβόησεν ἐκ τῆς ἐχάτων ὁ Ἀδάμ, ὁ Θεός με
 ῥυσαί με τὸν παραπεσόντα, καὶ ὁμοιωθεὶς ἐλθεῖ
 εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Εἰς βάθην ἀπερρίμαι θαλάσσης, ἐκ τῆς ἀναγκῶν
 με ῥυσαί με, ὡπερ ἐκ τοῦ κήτους ἀνήγαγες
 τὸν Προφήτην Ἰωανῆ, οὕτω καὶ ἐμέ δέομαι ποροφ-
 θάσας διάσωσον, ἐκ τῆς τῶ βίαι κακῶν.

Κήτους γαστέρα ὑποδύς ὁ Ἰωανῆς, ἐκ ἐφθάρη δέ-
 σποτα τῷ σῶ προσάγματι, ἀλλὰ ποροτύπως γέ-
 γονε, τῆς ἑτημέρας ταφῆς σε, διόσοι ἐκραύγαζεν,
 ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ με πρὸς σέ Κύριε.

Ἐβόησα ἐν ὅλη καρδίᾳ με πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
 Θεόν, καὶ ἐπήκυσέ με ὡς ἄδω κατωτάτη, καὶ ἀνήγα-
 γον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Ξ Ο Σ, πλ. Α'.

Ὁ ὑπερυψόμενος τῆς Πατέρων Κύριος, τὴν φλό-
 γα κατέσβεσε, τὰς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως
 μελωδῶντας, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς, τὰς ὑμνολόγους σώσας παῖ-
 δας, ἀλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Οκπώχης.

Πυρὸς σβεσθήειον τῆς παιδων ἡ προσδύχη, δρο-
 σίζουσα κάμιнос, κήρυξ τῆς θαύματος, μὴ φλογί-
 ζουσα

ζῆσα κάμινος, κήρυξ τῆ θαύματος, μὴ φλογίζε-
σα, μὴ δὲ συγκαίεσα, τὴς ὑμολόγης Θεῶ, τῆ
Πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ
θρόνῳ δόξης καθήμενος, ὁ κωρύμνητος καὶ ὑπερ-
δόξος.

Ὁ τὴν κάμινον σβέσας, ἐν Βαβυλῶνι τῆ πυρὸς,
καὶ τὴς παιδας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας,
ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνετὸν ὑπάρχει, καὶ δεδοξασμῶν τὸ ὄνομά σε
Κύριε, ὁ Θεὸς τῆ Πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντα τὴς
αἰῶνας, ὁ δεδοξασμῶν, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὁ τὴς παιδας ἐν καμίνῳ δι' Ἀγγέλῃ φυλάξας,
προμηνύων δι' αὐτῶν τὴν τεκῆσά σε ἄφθορον παρ-
θρόνον, ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Δροσεμνὴ κάμινος, καὶ θυμὸς τυραννικὸς, τὴς
ἄσεβεις ἐκ ἐπτόησε παιδας, θαρσαλέως βοῶντας,
ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῆ Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἄλογητὸς εἶ εἰς
τὴς αἰῶνας.

Ὁ Θεὸς τῆ Πατέρων ἡμῶν, κωρύμνητος εἰς τὴς
αἰῶνας.

Ὁ δι' Ἀγγέλῃ τὴς παιδας θρασάσας, καὶ τὴν
βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς θρόνον. ἄλογη-
τὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὴς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ παντεργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψυψετε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Τὸν ἐκ πατρὸς παρὸ αἰῶνων ἀγνηθότητα ἦόν, καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων πῶν χρόνων, σαρκωθῆναι ἐκ παρθένου Μαρίας, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψυψετε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῆς Οὐκωχίας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς παρὸ αἰῶνων, ἀγνηθότητα ἦόν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων πῶν χρόνων, σαρκωθῆναι ἐκ παρθένου Μαρίας, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψυψετε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν ποιητικῶς κτίσεως, ὃν φείττασιν ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑψυψετε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλεία, καὶ κτίσω τῷ παντός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑψυψετε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν τῷ παντός δημιουργόν, καὶ σωτήρα πῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἱερεῖς δόλογεῖτε, λαὸς ὑψυψετε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Οἱ ὅσοι οὖν παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ Χειρῆ, ἀνυμνεῖντες ἔλεγον, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου εἰς τὸν Κύριον.

Τὸ πατεικὸν δόγμα φρονῶντες, νέοι ἄνθρωποι ἐν Βαβυλωνί, ἀδελφὴν προσάγματι δισεβῶς μὴ πειθόμενοι, καταδίκης μέσον πυρὸς ἐσῶτες ἐβόων, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖα, τὸν Κύριον.

Τῶν δημιουργῶν τῶν ἀπάντων, θεοφόροι παῖδες ἐν καμίνῳ, τὸν ὕμνον προσήγαγον, καὶ ὑμνεῖντες ἐβόων, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖα, τὸν Κύριον.

Τὸν δροσίσαντα τὴν κάμινον, καὶ παῖδας φυλάξαντα ἐν μέσῳ καιομένης φλογός, παῖδες δοξολογεῖτε, ἱερεῖς δόλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ αἰώνων Θεὸν λόγον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

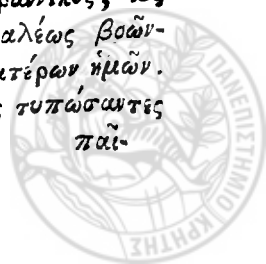
Τὸν Βασιλέα Χερσὸν, ὃν ὑμνεῖ τὰ Χερσβίμ, καὶ δοξάζει τὰ Σεραφίμ, ὑμνεῖτε λαοὶ, ἔστε ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τῶ Θεῶ, καὶ πᾶσα κτίσις δόλογεῖτε τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ποιητὴν, καὶ μεθισῶντα φύσιν, καὶ τὴν ἀμέτρον φλόγα δροσίσαντα, ὑμνεῖται ὑπερδόξε, καὶ ὑπερυψεῖται εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Δροσιστὴν κάμινος, καὶ θυμὸς τυραννικὸς, τὰς δισεβεῖς ἐκ ἐπίτησε παῖδας, θαρσαλέως βῶντας, δόλογητος εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἑξιάδος τὴν δόξαν, θεοσεβεῖς τυπώσαντες παῖ-

παῖδες, κάμινον πάλαι πυεὶ φλεγομύλω, εἰς
δρόσον μετέβαλον, καὶ ὑμνεῦντες ἔφαλλον, ἄλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὰς παῖδας ἐν καμίνῳ δι' Ἀγγέλων σε φυ-
λάξας, παρομύων δι' αὐτῆς τὴν τεκῆσαύσε ἀφ-
θορον παρθένον, ἄλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός,
ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ω, Δ Η Γ. Η Χ Ο Σ, ΠΛ. Α΄.

Ἡσαΐα χόρδευε, ἡ παρθένος ἔχον ἐν γαστρὶ,
καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανὴλ, θεόν τε καὶ ἀνθρω-
πον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῆς, ὃν μεγαλιώοντες τὴν
παρθένον μακαρίζομεν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νεῦν, καὶ λόγον μητέρα Θεῶν, τὴν
ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράσως κηύσασαν, οἱ
πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλιώομεν.

Τῶν Βαίων.

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί, ἡ ἄλογημέ-
νῳ ὑπὸ Θεῶν, τῆς ἀνθρώπων τὸ γένος ἐν ὕμνοις
μεγαλιώομεν.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, παρ-
θένον ἀναδείξας σε ἀγνὴν μετὰ τὴν κήσιν, ὡς
τεκῆσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς ποιητὴν, δίδου Θεο-
πότε μεγαλιώομεν.

Μεγαλιώομεν Χειρὲ, τὴν σὴν πατάμων

Μη-

Μητέρα ἀγνήν, ὅτι ἔτεκέ σε ἕρφουῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλαυῆς καὶ καταφθορᾶς, ἡμᾶς ἐκλυψόμενον.

Ἡ γαστήρ σου ὥφθη πλατυτέρα τῶν ἐρανῶν, καὶ ἐνδοξότερα μόνη ἐδείχθης. Θαυμάτων γὰρ ἕρφότερα μόνη ἐδείχθης, Θεοτόκε τεκῆσα τὸν ἀχώρητον καὶ αἰδίου Θεόν, καταχρέως σὲ βροτῶν τὸ γένος ἀπαύτως μεγαλιώμενον.

Ὡ θαῦμα καὶ γὰρ θαῦμα, τὸ τελέμενον ἐν σοὶ Θεοτόκε, καινοτομεῖται φύσις, καὶ Θεὸς ἀφθροπος γίνεται, ὃν ἐν δυοῖν ταῖς φύτεσι, θεολογῶντες μεγαλιώμενον.

Σὲ τὴν τῆ Θεῆ Μητέρα, Ἐπαρθσίον ἀγνήν, καὶ πῶν Χερσβίμ ἐνδοξότεραν, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλιώμενον.

Ράβδος βλασῆσασα Δαυϊτικῆς, ἐκ ρίζης Θεοτόκε παύμνητε, ἀνθος ὠραιότατον ἡμῖν ἀπέτελλας, τῆς ἀρχαίας προξέσον μακαριότητος. Διόσε πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλιώμενον.

Σὲ τὴν δέλλω, Ἐ Μητέρα Χερσῆ τῆ Θεῆ ἡμῶν, Θεοτόκε, ἐπαξίως μεγαλιώμενον.

Σὲ τὴν ἀφράσῳ λόγῳ, τὸν κτίσῳ συλλαβοῦσαν ἐν γασεῖ. χαρὰν γὰρ τεκῆσα ζωὴν πᾶσιν ἐδωρήσω παμμακάρισε.

Σὲ τὴν ἀπείρανδρον ὑμφῳ, καὶ Μητέρα τῆ λόγε, τὴν ἀγίαν παρθσίον μεγαλιώμενον.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΙΡΜΩΝ

Τῆ πλαγίᾳ Β΄. Η΄χϞ.

Ω, Δ Η, Α. Η Χ Ο Σ, πλ. Β΄.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχθεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντήμιον Θεῶ, ὀπνίχιον ᾠδῶν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τῆ μεγάλη πέμπτη.

Τμηθεὶς τμάται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματοζόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, ὁ αὐτὸς ὁμῆ ἀόπλοις γεγονῶς βαπὲς, καὶ πανοπλίταις τάφος, ᾠδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμίλπετο. ἐνδόξως δεδόξασαι Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῆ μεγάλα Σαββάτη.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γλῶ ἐκρυψαν, τῶν σεωσμένων οἱ παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες; τῆ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως ᾄδ δεδόξασαι.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ὁ αἰδητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα Κυρίῳ τῆ Θεῶ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Βοηθός κὲ σκεπασῆς, ἐγυέντομοι εἰς σωτηρίαν,
ἐπὶς με θεός, κὲ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τῷ πατρὸς με,
Ἐύφωσω αὐτὸν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ δεξιῶν τὸν Ἰσραὴλ
ἐλθούσαντι, τῷ Αἰγυπτίων δὲ Μαυσέως ὕμνον
ἀπαύτως Χεισῶ τῷ Βασιλεῖ, κὲ Θεῶ ἡμῶν.

Αἰγυπτία μὲ χειρὶ, τὸν Ἰσραὴλ τυραννῆσα
ἐν τῇ θαλάσῃ, ὤχετο δυνάμει τῷ σαυρῆ. Ἰσ-
ραὴλ δὲ ὠδύ ἀνέμελπε. τῷ λυξωτῇ, καὶ Θεῶ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Διελθόντες τὴν θάλασσαν οἱ ὑπὲρ Ἰσραὴλ. κὲ
καθορῶντες τὸν Φαραὼ βυθιδύνατα. ἐν αὐτῇ δὲ
χαρίως ἔφαλλον. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασαι.

Ἐπαιρομένῳ θάλασσαν, ἀβρόχοις τοῖς ποσὶ,
δὲ περῶν ὁ πάλαι Ἰσραὴλ. ὡς ἑώρα ποντήμυρον,
τὸν ἀλαζῶνα Φαραὼ, χαρμονικῶς ἀνεκράυγαζεν.
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι παράδοξα τέ-
ρατα.

Ἄρματα Φαραὼ. Ἐτὴν δυνάμιν αὐτῷ ἐν ὑψηλῶ
βραχίονι, Χεισὸς κατεπόντισε. κὲ Ἰσραὴλ διέσωσεν.
ἀναπέμποντα τῷ θαυμασῶ Θεῶ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ω, Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, πλ. Β.

Πρόσεχε ἕρανι, κὲ λαλήσω· κὲ αἰυμνήσω Χει-
σὸν τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ ἐπηδημήσαντα.

Ἰδε.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός. ὁ μαῖνα ἐπομβρή-
σας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας πάλαι ἐν ἐρή-
μῳ τῆς λαῶν μου, τῆς μόνης δεξιᾶς ἐπὶ τῆς ἰχθυῖ τῆς ἐμῆς.

Ω. Δ Η, Γ. Η Χ Ο Σ, πλ. Β.

Ὅκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ Θεός μου. ὁ ὑψώσας
τὸ κέρασ, τῆς πιστῶν σου ἀγαθῆ. καὶ σερεώσας
ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τῆς μεγάλης πέμπτης.

Κύριος ὡς πάντων, ἐκτίσθης Θεός. τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθῆς
πτωχίσας ἐαυτῆς ἴωσσε. καὶ τὸ Πάχα οἷς ἐμελλε
θανεῖν, αὐτὸς ὦν ἐαυτὸν ποροτύθη. φάγετε βοῶν
τὸ σῶμά μου, ἐπίσει σερεωθήσεσθε.

Τῆς μεγάλης Σαββάτης.

Σὲ τῆς ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσανται πᾶσων τῶν γῆς
ἀσπίδων, ἡ κτίσις κατιδέσθαι ἐν τῆς κρανίῳ κρε-
μάμῳ, θάμβει πολλῶν συνείχετο. ἐκ ἔστιν
ἅγιος, πλώσας κύριε κραυγάζουσα.

Τῆς Ὀκτωήχης.

Ἐν τῇ σερεῖᾳ τῆς πίσεως πέτρα, τὸν λογισμὸν
ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, σερέωσον κύριε. σὲ γὰρ
ἔχω ἀγαθῆ, καταφυγῶν, καὶ σερέωμα.

Σερέωσον κύριε, ἐπὶ τῶν πέτρῳ τῆς ἐντολῶν σου,
σαλεύσεισάν τῶν καρδίαν μου. ὅτι μόνος ἅγιος,
ὑπάρχεις, καὶ κύριος.

Ἐπὶ τῶν ἀσάλουτον Χριστῆ, πέτρα τῆς ἐντολῶν σου.

σερέωσόν μου τὴν δάνοιαν.

Σπερέωσον κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ὃ ἐν σωίσει μεταιωρήσας τὰς ἐραυάς. εἰς τὸ ὑμνεῖν τὴν ἀχραυτον οἰκονομία σου φιλαύθραυτε.

Κύριε σωτήρ μου, καὶ κτιστὰ θεὸς τῶν ὄλων. ὃ τὴν γῆν ἐπ' ἕδονὸς προσάξει, καταρχὰς βεΐθευσαν σερέωσας. σερέωσον καὶ μὲ, τῆ πίσει, τῶ βοᾶν σοι ἐν ἄφροσυῆ. σύμμε ἰχὺς, καὶ δυνάμεις. ὄπλον καὶ καταφύγιον.

Σπερέωσόν με Χριστὲ, καὶ βεβαίωσόν με ἐν σοί. καὶ τῶ φωτισμῶ τῆς γνώσεώς σου δίδαξόν με.

Ἐπλατωῖθι, ἐπ' ἐχθρές σου τὸ σῶμα μου. ὅτι ἐσερεῶθι ἐν κυρίῳ ἢ καρδία μου.

Ἐν σέρνοις καρδίας, καὶ ψυχῆς μου κράζωσαι, ὡς ἡ Προφήτης Ἄννα. ὡς ἐκεῖνη δέδωκας δὲ ἄλκῆς τὸν Σαμηὴλ, καὶ μοὶ δώρησαι κύριε καρπὸν μετανοίας.

Εὐφραῖθιτι σεῖρα ἢ ἐτίκτεσσα. ὅτι ἐπίση ὁ λυξωτῆς μου καὶ θεός, ἐκ δαιμόνων πλανῆς λυξέμμος.

Τὴν ἀπόρρητόν σου δυνάμιν, καὶ σωεκτικὴν τῆ ἀπάντων σοφίαν σου. φεῖττω ἐννοῶν, καὶ βοᾶσαι ἀγαθέ. κατ' ἐχθρῶν ὑψώθῃτω Χριστὲ τὸ κέρασ μου.

Ω, Δ Η, Δ'. Η' Χ Ο Σ, πλ. Β'.

Χριστὸς μου δυνάμεις, θεός καὶ κύριος ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπαρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα. ἐκ δάνοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τῆ

Τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ.

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τῶ μυστηρίῳ σε τὸ ἀπόρρητον, Χεῖσέ προανεφώνησεν. ἔδρα κραταίαι ἀγάπησιν ἰχθύος, Πάτερ οἰκτίρμων, τὸν μονογενῆ υἱὸν ᾧ ἀγαθὲ, ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέσειλας.

Τῷ μεγάλῃ Σαββάτῃ.

Τὼ ἐν σαυρᾷ σε θεῖαν κνώσιν προορῶν Ἀββακέμ, ἐξέσηκώς ἐβόα. σὺ δυναστῶν διέκοφας κράτος ἀγαθὲ. ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Οὐκωήχῃ.

Ἐκάλυψεν ἕρανὸς ἡ ἀρετίσῃ Χεῖσέ. καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Ἀκηκῶς τὰ προσάγματα, παριδὼν Κύριε. καὶ τὼ ὀδόν σε μὴ φυλάξας τεθανάτωμαι. αὐτὸς με ἀνάστησον σωτῆρ ἡ ἐλπίς μου. ἐμὲ πτωχῶσας σάρκα βροτείαν λαβῶν.

Εἰσακήκοα τὼ ἀκολύσε, καὶ ἐφοβήθην. κατένοησα τὰ ἔργα σε, Ἐξέστη Κύριε.

Ἀκήκοα τὼ ἀκολύσε, καὶ ἐφοβήθην. κατένοησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέστη, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀκήκοον ὁ Προφήτης τὼ ἐλόσιν σε Κύριε, καὶ ἐφοβήθη. ὅτι μέλλεις ἐκ παρθένου τίκεσθαι, καὶ ἀνδρώποιοι δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγον ἀκήκοα τὼ ἀκολύσε, καὶ ἐφοβήθην. δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ἀνεκαίνισας τὸ κάλλος τῆς σῆς εἰκόνας. πρὸς γὰρ ταύτῃ ἐκ παρθένων κατελήλυθας κόλπων καὶ βοῶμεν σοι,

σοι, δόξα τῇ δυνάμει σε φιλαύθρωπε.

Τῆς σῆς ἀρρήτη σαρκώσεως, λυξῶτὰ τῷ πονη-
τῆς, ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, καθαρθεὶς πνεύμα-
τι τὸ μυσῆριον, ἔξισπκῶς ἐβόα, ἐν τῷ ἐγγίσειν
τὰ ἔτη ὀπιγνωθήσεται, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Παβύλος, ἐπ'
ἐχάτων τῶ χρόνων σαρκέμενος.

Ἀναβήσομαι εἰς ὕψος αἰνεσεώς σε. καὶ λαὸν πε-
εἰσσιον διαγγελίσομαι, ἀνάπαυσιν ἐκ καταδίκης
τῆς βρώσεως, ὁ Προφήτης ἔλεγε. ὁ γὰρ λόγος
παχυθεὶς, ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, πλ. Β'.

Τῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶ ὀρθοειζόντων
σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδεῖν
λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶ πταισ-
μάτων ἀνακαλέμενον.

Τῇ μεγάλῃ πέμπτη.

Τῷ σωδέσμῳ τῆς ἀγάπης, σωδεόμενοι οἱ Ἀ-
πόστολοι, τῷ δεσπάζοντι τῶ ὅλων ἑαυτὲς Χειρῶ
αἰαθέμενοι, ὠραῖες πόδας ἔξαπενίζοντο, διαγγε-
λιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνῳ.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκυῆ, Ω, Δ Η, Ε.

Πρὸς σὲ ὀρθοειζῶ, τὸν δι' ὀσπλαγχνίαν, σε-
αυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀξέπτως, καὶ μέχει
παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύφαντα λόγε Θεῶ, τῷ εἰρή-
νῳ παράχε μοι φιλαύθρωπε.

Η

Τε

Τῷ μεγάλῃ Σαββάτῃ.

Θεοφανείας σε Χεισέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπα-
θῶς φροσύνης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνάπτερον, ἐκ
νυκτὸς ὀρθείσας ἐκραύγαζον, ἀναστήσονται οἱ νε-
κροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Τῆς Ὀκτωήχῃ.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ Χεισέ, φώ-
τισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς σοὶ κραυγάζον-
τα, καὶ σῶσόν με.

Σοὶ πέποιθα Κύριε, καὶ πρὸς σέ ὀρθεῖζω τὸ ὑ-
πέρθρον κάλλος, τὴν ψυχλήν μου εὐφρανόν, ἐν τῷ
φωτὶ τῆς θεογνωσίας σε, καὶ σῶσόν με.

Προβλεπτικῶς Ἡσαΐας, κατανοῶν τὴν ἀπο-
ρον κύησιν, τὴν σὺν παρθένῳ ἐκραζον, ἰδὲ ἐν
γαστρὶ λήφεται, παρθένος τεκῆσα λόγον, τὸν
μονογενῆ Υἱόν τε τῷ Πατρὶ, τὸν σὺν Πνεύματι
Θείῳ δοξολογέμενον.

Ἐκ νυκτὸς τὴν ὥδῳ ἀναπέμπομένῃ σοι, ἀντι-
κατάπεμψον ἡμῖν τὸ ἔλεός σε Κύριε. σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἰδαμῆ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζόντα φιλαίθρῳπε, φώτισον
δέομαι, ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς προσάγμασί σε,
καὶ δίδαξόν με σωτῆρ ποιῆν τὸ θέλημά σε.

Τὸ φῶς καὶ τὴν εἰρήνην σε Χεισέ, τοῖς δέλοισ
σε παράχῃ ἀγαθῇ, σὺ γὰρ πέλεις πάντων εἰρήνη,
ὁ σπύδρος ἀγάπης φιλαίθρῳπε, τοῖς σὲ ἐγνω-
κόσιν

κόσιν ὄρθρον φαινόν, καὶ δεσπότιω ὄντως καὶ Κύριον.

Σκοτομύλησε ψυχίμα κατέλαβε, τῆς ἀθέσμων παράξεων, ὡν εἰργάσω ἐν τῇ βίῳ τούτῳ. ἀλλὰ μὴ παύσῃ κραυγάζουσα, ὁδηγὲ τῆ φωτός, καὶ λυξωτῆ τῆ παντός, τὴν ἐσκοτισμένην ψυχίμα φωταγωγῆσον, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ἐθέτο ἐπὶ βηματίων με ἀχλύ, ὁ παγκάκιστος ἐχθρὸς Κύριε, ἀλλὰ σὺ καταύγασον φωτὸς δόξα λόγε, καὶ τῆς τῆς με ρῦσαι κατακρίσεως.

Ω, Δ Η', ε'. Η' Χ Ο Σ, πλ. Β'.

Τῆ βίε τὴν θάλασαν, ὑψιμύλω καθορῶν, τῆς πειρασμῶν τῇ κλύδωνι, τῇ δίδω λιμνίσσε προσδραμῶν, βοῶσοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωίμα πολυέλεε.

Τῆ μεγάλη πέμπτη.

Ἀβυσσος ἐγάπη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῇ δεσπότη βοῶσοι, ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Συμωχέθη, ἀλλ' οὐ κατεχέθη, σέρνοις κηπῶσις Ἰωνᾶς. σὲ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ πεθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμης τοῦ θηρὸς ἀνέθαρε. προσεφώνει δὲ τῇ κενωδίῳ, οἱ φυλασόμενοι μάταια, καὶ ψεύδη, ἔλεον αὐτοῖς ἰγκαπλίπατε.

Τῷ κήτει καταποθεῖς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγᾶς σοι Χειρέ. ὡς τὸν Προφήτῳ ἐκ φθορᾶς με ἐλθέθρασον.

Περεκύκλωσέ με ἄβυσσος ἐχάτη τῆς ἀμαρτίας, καταπέπτωκε με πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ βοᾶν βοᾶ σοι, ὁ Θεός μου, ὡς τὸν Προφήτῳ Ἰωνᾷ, λύξωσαι πολυελεε.

Τῷ κήτει σωιχόμενος τῷ πταισμάτων, βοᾶ σοι Χειρέ μου σὺ τῷ Προφήτῳ, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν μου καὶ διάσωσόν με.

Ἐβέβησα ἐν ὄλῳ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκασέ με ἐξ ἄδυσ κατωτάτης, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Αἰνεφάτοις, καὶ βαθεῖαις θλίψεσι κείμενος ὁ λαός σου Κύριε, κραυγᾶς σοι δέσποτα, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς, ὁ δειξας τὴν ἀνάσασιν. Ὅτι ἀβύσσῳ παραδίδεται, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, μυχοῖς θαλάσσης προτυπῶν σε λόγε, τὴν τελευτήν σου ἐγερσιν. διὸ καὶ ἀνεβόα, ἐκ βυθῶν κατωτάτης, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Χ Ο Σ, πλ. Β.

Δροσοβόλον μετὰ τὴν κάμινον, εἰργάσατο ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισίν. τῆς Χαλδαίας δὲ καταφλέγον πρῖσμα Θεῶν, τὸν τύραννον ἐπέσει βοᾷ, ὀλογοῦντος εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ

Τῆ μεγάλη πέμπτη.

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνε φλόγα ἐκ ἔπι-
πξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθεύτης, δρο-
σιζόμενοι ἔφαλλον. δόλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ
τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ μεγάλη Σαββάτη.

Ἄφρασον θαῦμα. ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος τὸς
ἐσίους παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνης
κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῆ μελωδούντων,
λυβωτὰ ὁ Θεός δόλογητὸς εἶ.

Τῆς Οὐκωήχης.

Οἱ τῆ ἐσίων σου παίδων, τὸν ἕμιον ἐπακούσας,
καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, δόλογητὸς εἶ
Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ δούλῳ σου, καὶ θεοκερδέσατοι ἔμποροι, τῆ
σῶ ἔρωτι ἀφειδήσαντες Χεῖρὶ σωμάτων, σὲ τὸν
ἄχραντον κατεκτίσαντο. ἀπαθῶς δὲ τὴν φλόγα
παῖντες, δόλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῆ ἐσίων σου παίδων, τὴν προσέχων
ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δρο-
σίσας, δόλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῆ Πα-
τέρων ἡμῶν.

Σὺ τὸς παῖδας ἐν καμίνῳ ζωοδότῃ, δι' Ἀγγέ-
λων ἐδρόσισας λέγοντας, δόλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπεφανή ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τῆ σωτήρος, καὶ τὴ
φῶς

φῶς τῶ σαυρῆσα κατέλαμψε πῶ κόσμῳ. δὶλογη-
πὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμᾶρτομῶν, ἠωμήσαμῶν, ἠδικήσαμῶν ἐνώπιόν
σα. εἰδὲ ἐσωετηρήσαμῶν, εἰδὲ ἐποιήσαμῶν, καθῶς
ἐνετείλω ἡμῖν. ἀλλὰ μὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέ-
λος, ὁ τῷ Πατέρων Θεός.

Τῆς ἔξεις νεανίας, ἐκ ἐφλόγησε πάλαι κορυ-
φωθεῖσα ἡ φλόξ. ἀφειδῶς με ὁ καύσων, πρὸς
φθορᾶν ἀπέθετο. ἀλλ' ὡς ἐκείνης ἐρρύσα, ἐλάμ-
ψει τῇ σῆ, ἄδοντα σὺ αὐτοῖς με δῶσωτον. δὶ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός. ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι, ἔρισαιδμῶ ψή-
φῳ, βασιλεῖ ἀνόμῳ ἀντίσαντο. προσκυήσιν εἰ-
κόνοσ ψυχοφθόρα κεχρωσμένης, ὅθεν μὴ πει-
θεύτες, ἐν καμίνῳ τῶ πυρὸς ἀπερρίφθησαν. καὶ
μελωδῶντες ἔφαλλον, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν ἐρήμῳ βάτον, ἀφλέκτως καιομένηλυτυ-
πικῶς τῷ ἐβραίων τὴν κάμινον, ὑπογράφωσαν
ἔδειξον, καὶ παρθεύς τύπον δηλῶν, ὁ τῷ Θεου-
μασίῳν Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ω, Δ Η, Α. Η Χ Ο Σ, πλ. Β'.

Ἐκ φλογὸς πῖς ὀσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ
δικαίε θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾶς,
Χεῖρὲ μόνῳ τῷ βέλεσαι. σὲ ὑπερυψῶμῶν εἰς παύ-
τας τῶσ αἰῶνας.

Τῇ μεγάλῃ πέπτῃ.

Νόμων παῖδων οἱ μακαριοὶ, ἐν Βαβυλῶνι
 νέοι φοροκινδιωδόντες, Βασιλεύοντος κατέπτυσαν
 ποροσαγῆς ἀλογίαν, καὶ συνημμένοι ᾧ ἐκ ἐχω-
 νδύθησαν πυρὶ, τὰ κρατῶντος ἐπάξιον ἀνέμελλον
 τὸν ὕμνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
 ρυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκυῖ.

Σπίλλω κακίας, ἀτιθέω παῖδες θεῖοι παρε-
 δειγμάτωσαν, καὶ Χριστὸν δὲ φρουατόμενον, ἀνο-
 μον συνέδριον, βυλόμεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ
 τὸν ζωῆς κρατῶντα παλάμη. ὃν πᾶσα κτίσις,
 δόλογεῖ δοξάζουσα εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Ἐκκηθὶ φείτων ἔρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ
 θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὲ ἦ ἐν νεκροῖς λογίζεται
 ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τὰ φῶ σμικρῶ ξυνοδοχεῖ-
 ται, ὃν παῖδες δόλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Οἱ ὅσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερσ-
 βίμ ἐμιμήσαντο, τὸν ἑισάγιον ὕμνον ἀναβοῶν-
 τες. δόλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας.

Τῶν παίδων τῶν ᾧδῶν ἀναμέλωμεν Χριστῷ,
 συμπάλλοντες αὐτοῖς. δόλογεῖτω πᾶσα κτίσις τὸν
 Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁν στρατιαὶ ἔραυῶν δοξάζουσι, καὶ φεῖτται τὰ
Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις,
ὕμνεῖτε ὀλογοῦτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τῆς μουσικῆς συμφωνίας, καταφρονήσαντες οἱ
παῖδες, θεϊκῶ ὑμνωδίαν ἐκ τῆς φλογὸς ἀέμελ-
πον λέγοντες, ἱερεῖς ὀλογοῦτε, λαοὶ φυλαὶ, καὶ
γλῶσσαι ὑψοῦσθε τὸν Κύριον.

Θεὸν πατέρα δημιουργόν, ὁμοῖσιον Υἱόν, καὶ
θεῖον πνεῦμα, οἱ ἐν φλογὶ νεαῖαι, ἄδειν προξέ-
πονται, ὀλογοῦτε τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ
ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν συνοδῶσαντα Χερσὸν, τοῖς περὶ τὸν Κλεῶ-
παν, καὶ τὰς Προφητείας ἐρμηνεύσαντα αὐτοῖς, καὶ
ἐν τῇ κλάσει τῶ ἄρτε τὰς ὀφθαλμοὺς ἔανοίξαντα,
καὶ ἐπιγνωσθέντα, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε, ἔ ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τυράννη χρυσοχώνδρον σήλιω, ὡς ἀντίθεον ἀ-
γαλμα, εἰ προσεκινῶσαν παῖδες οἱ Σιωνίται.
ἀλλὰ θεοφορέμενοι τὴν Περσικὴν κάμινον, ὡσπερ
λειμῶνα ἠγῆντο, ἔ τὴν φλόγα ὡς ψεκάξασαν νε-
φέλιω, καὶ χορδόντες ἔφαλλον. ὀλογοῦτε τὰ ποιή-
ματα πάντα τὸν Κύριον.

Οὐρανῶν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ὑμνεῖσίν σε, τὸν ἀ-
ληθινόν Θεόν.

Ἀπειλῶν ὁ ἀνάξ ποτὲ τοῖς νεαῖαις, κάμινον
παρεσκόλασε, καὶ τὰς ἀδῶας προσέταξε βληθῆναι,
ὁμο-

ὁμολογῶντας Θεὸν τὸν ὑπερέδωξον. ὃν ὄλογοισι τὰ ποιήματα πάσης τῆς κτίσεως εἰς τὲς αἰῶνας.

Δυνάμις τελεσικὴ, ἐν Βαβυλῶνι δέκνυται, παῖδας ἐν φλογὶ θεῶν πνύματι δροσίζουσα, καὶ τυράννη ἐπαρσιν καταφλέγουσα. διὸ ἀνεβόων δισεβῶς. ὄλογοῦτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰῶνων Χεισῶ, τὸν ὕμνον ἐπιπῶμεν τῶν παίδων πισοί, ὄλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ω, Δ Η', Η'. Η' Χ Ο Σ, πλ. Β'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδιώκτον, ὃν ἐπολιμαῖ Ἀγγέλων ἀκονίσαι τὰ τάγματα, δεῖ σὲ δὲ παύαγενε ἁράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος ὃν μεγαλύνουτες, σὺ ταῖς ἑρραϊαῖς στρατιαῖς σὲ μεγαλιώμεν.

Τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ.

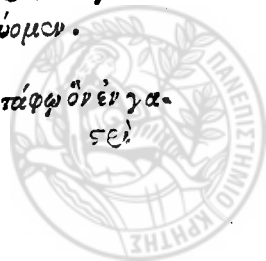
Ξουίας δεσποτικῆς, ἀθανάτη ξαπέξης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πισοί δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τῆς λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλιώμεν.

Τῇ μεγάλῃ Παρασχοῦ.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδαφθέρως Θεὸν λόγον πεκῶσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλιώμεν.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Μὴ ἐποδύρε με μήτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ ὃν ἐν γαστρὶ.

σεὶ αὐτὸ ἀποράς, σωέλαβες Ἰόν. ἀναστήσομαι
γάρ, καὶ δοξαθήσομαι. καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύ-
τως ὡς Θεός, τὸς ἐν πίσει, καὶ πόθῳ σὲ με-
γαλιώοντας.

Τῆς Οὐκωήχης.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλων δεξαμένη, ἔτεκεσσα
τὸν κτίσιω τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τὸς σὲ με-
γαλιώοντας.

Τὴν αἰώνιαν δράμβρον λύξωσιν, τὴν ἐκ προ-
πάτορος Ἀδάμ, ἀνωθεν ἐκφυεῖσαν, τῷ γένει
φεικτῆς ὑποφάσεως, τὸν σὸν τόκον σὺν ἀσωμά-
τοις, τὸν ἀκατάληπτον δοξολογῆμα, Θεοτόκον σε
ὑμνοῖς μεγαλιώοντες.

Χαῖρε σεμνὴ παναγία, παρθένε μόνη πανύμνη-
τε, σὲ δοξάζει πᾶσαι κτίσις τὴν μητέρα τῆ φωτός.

Ἀσώρη συλλήψεως, ὁ τόκος ἀερμιλιώδους, μη-
τρὸς ἀνάνδρου, ἀφθόρου ἢ κήσις, Θεῶν γὰρ ἢ γέν-
ησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. διὸ σε πᾶσαι αἱ
γενεαὶ, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγα-
λιώομεν.

Ἡ δὲ λόγῳ τὸν λόγον μόνη κυήσασα, αἰρετικῶν
πᾶσώματα, ἔμφραξον δυσφήμων, ἄλλος νέος ἔρανός
ἄσυλος Παράδεισος, ἄχραντε, σὲ μεγαλιώομεν.

Μεγαλιώομένε σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε παρ-
θένε, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἴδε πύλη, ἴδε ὄρος ἅγιον, ἴδε ἡ παρθενόει-
σα μήτηρ, ἡν μεγαλιώομεν.

Α' α' α'

Ἄκυσσον θυγάτηρ ἔἴδε, ἔκλινον τὸ ἕσσε,
 καὶ ὀπιθυμῆσαι ὁ Βασιλεύς τὰ κάλλεσσιν. καὶ γὰρ
 πᾶσα ἡ δόξα σε παρθένε ἔσωθεν, ὡς συλλα-
 βῆσα τὸν κτίστωσα. διὸ οἱ πλέσιοι τὰ λαῶ τὸ
 προσώπουν σε λιτανύοντες, σὲ μεγαλιώμεν.

Μητρικαῖς ἀγκάλαις σεμνὴ ἐβάσασας, τὸν κα-
 θήμενον ἐπὶ τῆς Χερσβίμ, καὶ τῆτον μαζοφορεῖς
 δι' ἄκραν πάσης ἀγαθότητος, τὰ Ἀδάμ τὴν εἶ-
 να μορφόμενον. διὸ σωελθόντες βροτῶν τὸ σύ-
 σημα, καὶ σὲ τὴν κηύσασαν, τὸ φῶς τῆς κόσμου
 μεγαλιώμεν.

Τὴν ἀλοχάτως τεκέσασιν, τὸν εἶνα τῆς τριά-
 δος, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δίχα φθορᾶς ἀναλα-
 βόμενον, ὃν αἱ πατρῴαι τῆς ἐθνῶν προσκυῶσι
 Παρθένε, σὲ μεγαλιώμεν.

Τὴν βάτον τὴν νοητὴν, τὴν πάλαι ἐν τῆς ὄρει
 θεαθεῖσαν Μωϋσῆ, ἀφλέκτως καιομένην, σὲ τὴν
 ἄχρατον καὶ ἀγίαν παρθένον, συμφώνως ἐν
 ὕμνοις μεγαλιώμεν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΕΓΡΜΩΝ

Τῶ Βαρέως Η΄χϛ.

Ω, Δ Η, Α. Η Ξ Ο Σ, Βαρός.

ΝΕύσει σε πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίασ μετήχθη, ἢ πρὶν δὲ δάχτυτος ὑδάτων φυσίς Κύει. ὅθεν ἀβρόχως πέζόσας, ἀδει Ἰσραήλ σοι ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ σωξίβων πολέμης ἐν ὑψηλῶ βραχίονι. ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασαι.

Τῆς Οκτωήχης.

Τῷ σωεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔξαγαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασαι.

Τῷ σωξίφαντι πολέμης ἐν βραχίονι αὐτῷ, καὶ ἀαβάτας ξισάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς λυξωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασαι.

Τῷ ἐκτεινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραῶ ἐν Θαλάσῃ ἐρυθρῇ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασαι.

Τῷ ἐν ρείθρῳ ἐρυθρῆς, τείχος ποιήσαντι καὶ δίδόντι
τῷ

τῆ λαῶ. ἢ καλύψαντι βυθῶ Φαραῶ παυσρατιαί.
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως ἢ δεδόξασαι.

Τῷ βυθίσαντι τὸν Φαραῶ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσει.
ἐπινίκιον ᾠδῶ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Μωσαϊκὴ ράβδος, θεϊκὴ δυνατεία, τὴν ἐρυθρῶν διήλθε θαλάσσαν, ἢ διήγαγε λαὸν, ὑμνεῖντα, ἢ λέγοντα. ἄσωμεν τῷ θαυμασῶ Θεῷ ἡμῶν, ἐπινίκιον ᾠδῶ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν ἐν ἄσμασι, μεγαλωσιῶν τῷ Θεῷ, τῷ λυξωτῇ ἡμῶν.

Ἐγχοθόνις ὁ Ἰσραὴλ, βυθῆ πυθμείας, ἰδὼν ἄβροχῶ, ἄσμα ποδὶ διεπέρασε μέλπων. τὸς ἔισάτας ποντώτας γὰρ ἐκλυσεν.

Ω, Δ Η, Β. Η Χ Ο Σ, Βαρύς.

Ὁ λαὸς προσέχετε Θεῷ τὴν συγκατάβασιν. ὅτι ἐκ παρθένου ἀγίας ἐτέχθη, ὡς ἠυδόκησεν. αὐτῷ δῶμεν δόξαν ἢ αἴνεσιν.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ θύρας ἔραν ἢ ἀνεώξας. ἢ βρέξας μάννα λαῶ ἐκλεκτῶ. ὡς δυνατῆμοι πάντα. ποιῶ ἢ ὅσα βέλομαι.

Πρόσεχε ἔραν ἢ λαλήσω. Ἐάνυμνήσω Χειρὸν, τὸν σωτῆρα τῷ κόσμῳ, τὸν μόνον φιλαῖθρον.

Ω, Δ Η, Γ. Η Χ Ο Σ, Βαρύς.

Ὁ καταρχὰς τὸς ἔραν ἢ, παντοδυναμῶ σε λόγῳ.

σερεύσας Κύριε Σωτήρ. καὶ τῷ παντεργῷ καὶ θείῳ
Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύ-
τῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σε σερεύσον.

Τῆς Περσηκοστῆς.

Τὴν εἰς ὑφ᾽ ἡμῶν δυνάμιν τοῖς μαθηταῖς Χριστῷ,
ἕως εἰς ἐκδύσηδε ἔφης, καθίστατε ἐν Ἱερουσαλήμ.
ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλον, πνεῦμα τὸ ἐμὸν
τε, καὶ Πατρὸς ἀποσελῶ, ἐν ᾧ σερεωθήσεσθε.

Τῆς Οἰκωήχης.

Ἐσερεύθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέ-
ρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατυώθη ἐπὶ ἐχθρούς μου
τὸ σῶμα μου, ἠυφρανώθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ἐσερεύθη τῇ πίστει, Χριστῷ ἡ Ἐκκλησία, καὶ
ᾧ ἀπαύτως ἐν ὕμνοις βοᾷ μελωδῶσα, ἅγιος
εἰ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ Πνεῦμά μου.

Ὁ ἄρωνος τῷ λόγῳ σερεύσας, καὶ τὸ τῆς γῆς θε-
μέλιον ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, σερεύσον με
τὸν νῦν, εἰς τὸ θέλημά σου φιλαύθρως.

Ἐπὶ ὑδάτων τὴν γλῶσσαν θεμελιώσας, λόγε Χριστῷ
ὁ Θεός, ἐν ἡμῶν τὰς καρδίας δοξάζειν σε σερεύσον.

Σπείρον με Χριστῷ πρὸς σὺν δοξολογίαν, ἐβ-
βαίωσον ψάλλειν τῆς Ἀννης τὴν ᾠδὴν σοι, ὑμνῶν
ἐν πᾶσιν, ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σωτήρ μου πάντα.

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῆς ὁμολογίας, σερεύσον
με Κύριε, ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος.

Ὁ εἰς ἀνάρχος Πατρὸς λόγε, γίε μονογενής,
φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

Σπερέωμάμε γυνῆ, ὁ λόγῳ σπερέωσας τὴς ἔρα-
νης, Ἐ ἐδράσας τὴν γλῶ ἐπὶ ὑδάτων, Ἐ ρύσασ
ὡς Θεὸς πάσης περιεσάσεως.

Ὁ ἐν ὑγροῖς βείθεσαν τὴν γλῶ, ἐδράσας παν-
τοδύαμε ὑδάσι, καὶ ἔρανης ἐπ' ἐδρῶς τῷ λόγῳ
πηξάμενος, τὸν ἐνδον κατακαμφοῦντα με πάθε-
σιν ἀνθρώπων, ἀνελκύσας Χειρὲ, τῇ ἀσεισῶσα
πίσεως πέτρα σπερέωσον.

Ω, Δ Η Δ. Η Χ Ο Σ, Βαρύς.

Ὁ πατρικὴς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ
τῆς γῆς Χειρὲ ὁ Θεός, τὸ μυσῆριον ἀκήκοα τῆς οἰ-
κονομίας σε, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλανθρώπε.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης τὴν ἐπ' ἐχάτων σε Χειρὲ
ἐλθῶσιν ἀνεβόα, τὴν σὺν εἰσακήκοα Κύριε δυνα-
σειαν, ὅτι πάντα τῶ σῶσαι τὴς Χειρὲς σε ἐλήλυθας.

Τῆς Οὐκωχῆς.

Ἐ κάλυψον ἔρανης Χειρὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῆ οἰκονο-
μίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράσε σοφίας σε φιλανθρώπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολού σε, καὶ ἐφοβήθην, κατε-
νόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέστη Κύριε.

Τὴν ἐνσάρκον παρεσίαν σε Χειρὲ, πιστέμενος
ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ ἐκραύγαζε, δόξα τῇ ду-
νάμει σε Κύριε.

Ἀκήκοα τὴν ἀκολού σε Κύριε. ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς

ἔχει τὸ σῶσαι ἡμᾶς. διὸ βοῶμεν, δόξα τῇ δου-
νάμεισιν Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκολούθησιν, καὶ ἐφοβήθην Κύριε.
κατενόησα τὰ ἔργασιν καὶ ἐξέστην. ὅτι ἔχει τὰ σαρ-
ρῆσιν ἔλυσας τὸν θάνατον, ζωὴν ἡμῖν δωρητά-
μος.

Τὰς ἐραυὰς ἐκάλυψεν ἡ ἀρετὴσιν Κύριε, καὶ
τῆς σῆς αἰνέσεως τὰ πάντα ἐπλήρωσας. δόξα τῇ
δουνάμεισιν φιλανθρώπων.

Θεῶν προφανῶς Ἀββακὸν καθάρθεις πνεύματι.
δύο ζώων τῶν μεταξύ σὺ παρεστῶν ἐκήρυξεν. ἔσθω
δὲ συχεθεὶς Χριστέ μου τὴν ἀκολούθησιν, καὶ τῶν θαυμασῶν
ἀκηκοῦσιν ἐκραύγαζεν πεφοβημένοι.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, Βαρύς.

Νύξ ἀφειγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς
φωτισμός, ἐν τῇ ξυφῇ τῶν θείων λόγωνσιν. ἔχει τὸ πο-
πρὸς σὲ ὀρθοίξω, καὶ ἀνυμνῶσιν τὴν θεότητα.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ ἔχει τὸν φόβονσιν ληφθῶν Κύριε, ἐν γαστρὶ
τῶν Προφητῶν, ἐκκηθῶν ἐπὶ τῆς γῆς, πνεῦμα σω-
πρίας. Ἀποστολικῆς καρδίας κτιζει καθάρτας, καὶ
ἐν τοῖς πιστοῖς διδὸς ἐγκαινίζεται. φῶς ἡδὲ εἰρή-
νη. διότι τὰ σὰ προσάγματα.

Τῆς Οκτωήχης.

Οἱ ὀρθοίξοντες λόγε, εἰς δόξαν τὴν σὴν, καὶ αἰωνο-
αἰωνοῦ.

αὐμνημῶ ἀπαύτως τὸν τύπον τῆ σαυρῆ σα. ὃν
ἔδωκας ἡμῖν ὄπλον εἰς βοήθειαν.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῆ παθῶν, λάμ-
φον μοι φῶς νοερὸν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς
ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς κατα-
λάμψας τῷ κόσμῳ, δημιουργὲ τῆ παντός.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθείσας σὲ ἴκε-
τόω, παράχου μοι ἄφεισιν τῆ παραπτώματων
μου, καὶ πρὸς φῶς τῆ σῶν προσαγμάτων, τὰς ὁ-
δὸς μου εὐθύνων δέομαι.

Ὀρθείζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διό-
τι φῶς, καὶ τὰ σὰ προσάγματα ἐγίνοντο ἰάματα,
τοῖς δέλοισα φιλαύθρωπε.

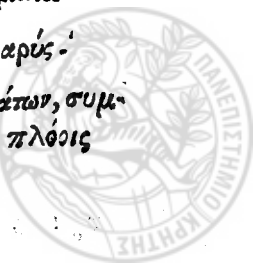
Ἡ φωτὸς δοκῆσει, πρὸς σκότος καθελεῖσα ἡ-
μαύρωται πλάνη. Φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπόρσιτον,
καὶ ἀληθὲς θεοφανείας ἔλαμψεν. ὄθου ἐσθείως
ἐκ νυκτὸς ὀρθείζοντες, ὕμνον ἀναμέλπομεν.

Ἡ δρόσος ἡ παρά σῆ Χειρὸς ὁ Θεός, ἴαμα
τοῖς πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῆ δὲ ἀσεβέωντων
δυσεβῶς, πῶσις ἐπαγγέλλεται, διὸ ἐκ νυκτὸς
ὀρθείζοντες, ὕμνον σοι προσάγομεν.

Νυκτί με ἀχλωθεύετε παθῶν, καταύγασον
φῶς τὸ ἀπόρσιτον ἀειρόμενον, ἵνα ὀρθείζων κρά-
ζω σοι, φῶς καὶ εἰρήνῃ σὲ τὰ προσάγματα.

Ω, Δ Η, ε'. Η Ξ Ο Σ, Βαρύς·

Ναυτιῶντα σάλω, τῆ βιωτικῶν μελημάτων, συμ-
πλοῖς

πλοίοις ποντήμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θη-
εὶ προσειπτόμενον, ὡς ὁ Ἰωάννης Χρυσὸς βοᾷ σοι,
ἐκ θανατοφόρου με βυθῶ ἀνάγαγε.

Τῆτο λέγεται τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῆς Ὀκτωβῆς.

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιτίας ἄδρα ἐβόα. ἀνάγαγε ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωὴν μου. ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, παντοδύ-
ναμε Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Βυθῶ ἁμαρτημάτων ὄπισθ' ἀγαθῆ, ὡς Ἰω-
άννης ἐκ τῆς κήτης βοᾷ σοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου, καὶ σῶσον με Φιλανθρώπε.

Ἐκ βυθῶ ἀνήγαγες Ἰωανῆ τὸν Προφήτην καὶ Κύ-
ριον, καὶ με βοῶντα ἐκ βυθῶ τῆς ἀμέλειαν μου πταισ-
μάτων, ἀνάγαγε ἐλεῆμον ὡς φιланθρωπος.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεδαί με πρὸς σέ, καὶ
ἀνήγαγες τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεδαί με πρὸς σέ, ἐνε-
πάγλω ἦ εἰς ἰλὴν βυθῶ πταισμάτων πολλῶν, καὶ
ἐκ φθορᾶς ὄψιν φωνήσας με ἀνήγαγες.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεδαί με, καὶ ἐσώθην,
καὶ ἀνυμνῶσε τὸν Σωτῆρά μου.

Τῆ πλήθους τῆς πταισμάτων μου ὡς Ἰωανῆ ἐκ τῆ
κήτης ῥύσαι με, μόνε φιланθρωπε.

Ἐκ κοιτίας ἄδρα ἐβόα, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου. ἡμεῖς δέ βοῶμεν σοι, παντοδύναμε Σω-
τῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΩΔΗ,

πλοίοις ποντήμενον ἁμαρτίαις καὶ ψυχοφθόρῳ
θηεὶ προσειπτόμενον

Ω, Δ Η, Ζ. Η Χ Ο Σ, Βαρύς.

Κάμινον παῖδες, πυράφλεκτον πάλαι δροσοβολῆσαν ὑπέδειξαν, εἷα Θεὸν ὑμνῶντες καὶ λέγοντες. ὁ ὑπερφύεμενος τῆς Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερσύνδοξος.

Τῆς Πονηκοσύης.

Οἱ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας, ἔπω βοῶντες, ἀλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Οὐπώχης.

Κάμινον καιομένην ἐδρόσισας Σωτήρ, παῖδας περιέσωσας, ὑμνῶντας καὶ λέγοντας, ἀλογητὸς εἰ εἰς τὰς αἰῶνας, Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς ἐν καμίνῳ παῖδας ἐκ ἔφλεξεν, καὶ διὰ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ βεῖς ὡς εἰς εὐσμάτος, ἔμνην καὶ ἀλόγην λέγοντες, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐλέγξας ἄφθης, τῆς τῆς Περσῶν ἀνοίας χρυσήλατον ἀθύρμα. διὸ οἱ παῖδες ἐπιγινῶντες σε, τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τῷ Πατρὸς, ἀλογητὸς εἰ ἔκραζον, ὁ Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἐν καμίνῳ παίδων σε ἐχ ἤφατο, καὶ διὰ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ βεῖς ὡς εἰς εὐσμάτος, ἔμνην καὶ ἀλόγην λέγοντες, ἀλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ δὲ Ἀγγέλοι τὰς παῖδας ἐν καμίνῳ σώσας,
καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον αὐτοῖς μεταποιήσας,
ἄλογητός ἐστι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χερυβείμ ἠψύχοι καὶ κτίσα τῶν ἀπάντων,
ὁ τὰς παῖδας ἐν καμίνῳ διασώσας, ἄλογητός
ἐστὶ ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τυραννικῶς πρόσαξιν παῖδες ἔχ' ὑπήκουσαν,
κάμινον οὐκ ἔπηξαν, Θεῷ δὲ ἀνέμελλον, τῶν
Πατέρων Θεὸς ἄλογητός ἐστι.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐσίας
αἰτίον, Χειρὸν ὑψοῦσμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω, Δ Η', Η'. Η' Χ Ο Σ, Βαρίς.

Ἀφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλήσας, βά-
τος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλάσῳ, καὶ δυσή-
χῳ Μωσεί, καὶ παῖδας ζῆλος Θεῶ, ἔεις ἀνα-
λώτως ἐν πυρὶ ὑμνωδὰς ἔδειξε. πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑψοῦσθε εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας.

Τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ αὐτό. Τῆς Ὀκτωήχης.

Τὰς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμάρημοι, οἱ τῷ πνύ-
ματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίσει κραυγά-
ζομεν, ἄλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
ἄλογεῖσιν ἑρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φείτῃσι τῶν
Ἀγ-

Σὲ τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔμφυχον κι-
βωτὸν, ὡς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἀποδόμησεν ἀληθῆ
Θεοτόκον, ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀχραντὸν Μητέρα, καὶ παρθένον, τὴν
τὸν ἀχώρητον λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ
τεκῆσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλιώμεν.

Χαῖρε νύμφη φαεινὴ Μήτηρ φωτοδόχε, Χαῖρε ἡ
χωρήσασα τὸν ἀχώρητον ἐν Μητρῷ σα, Χαῖρε ἡ
τῶν Χερυβιμῶν αὐτῶν τιμιωτέρα, ἡ κύησασα τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α' Ρ Χ Η Τ Ω Ν Ε Γ Ρ Μ Ω Ν
Τῆ πλαγίς τετάρτη Η"χ8.

Ω, Δ Η, Α. Η' Χ Ο Σ, πλ. Δ'.

Αρματηλάτῳ Φαραὼ ἐβύβισε, τερατοργῆσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σαυροτύπως πλήξασα, καὶ διελθῆσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτῳ δίσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τῆς ὑψώσεως τῆ Σταυρῆ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' οὐθείας ράβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζόοντι, πῆν δὲ ἐπισρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροπίσας ἕλωσεν, ἐπ' εὖρεσ ἁγχιλάσας τὸ ἀήττητον ὄπλον. διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Τῆς Οκτωήχ8.

Ἰχθῆα διοδύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν ἁφουγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνέβωα, τῷ λυβῶτῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἡ κεκομμική τὴν ἀπομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν Ἡλίου γλῶ, ἡ ἐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραὴλ, ὡδὴ δὲ ἀνιμέλπετο, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Προ-

Προφητικῶς ὁ Θεόπτης, τῆς Θεοτόκου τὸν τύπον κατοπριζόμενος, ἀβρόχοις ποσὶ, τὸ ἐρυθραῖον διεπορθμύσατο πέλαγος. καὶ σκιρτῶν ἀνέβόα, ἄσωμεν ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κυρίῳ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἄεγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοὶ, τῷ ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδῶν ἄδοντα, ὅτι δεδόξασαι.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δελείας ἐλυξώσω Κύριε, τῇ δεξιᾷ σου τῇ κραταιᾷ, ὡς ἐκείνον ἔσωσας, νῦν ἡμᾶς ἄσωσον.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δελείας, ᾠδῶν ἐπινίκιον ἄδοντες, καὶ βοῶντες, ἄσωμένσοι τῷ μόνῳ δεσπότῃ.

Τῷ ἐκτεινάξαντι ἐν θαλάσῃ τὴν τυραννίδα Φαραῶ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ξηρᾶς ὀδηγήσαντι, ἄσωμεν Χειρῶν, ὅτι δεδόξασαι εἰς τὰς εἰῶνας.

Τῷ σωξίψαντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτῆ, καὶ ἄεβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς λυξωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Ἄσωμεν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δελείας Φαραῶ ἔρυσαντι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίῳ σύλῳ, καὶ φωτὶς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασαι.

Εἰ

Ἐν ἔρυθρᾷ Φαραὸν σὺν ἄρμασιν ἐβύθισας, καὶ τὸν λαὸν ἐξ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἄδοντά σοι Κύριε, ὡδῶν ἐπινίκιον ὡς λυξωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Ὁ παράδοξον ἐν θαλάσῃ, τῷ λαῷ κατασκευάσας ὁδὸν, τῶν ἔρανῶν ἡμῖν πορείᾳ ἐπίβατον ποιήσον, ἵνα καινὴ ὡδὴν ἄσωμό σοι Κύριε.

Ἀθρόον πάλαι θαλάσσαν, Ἰσραὴλ ὡς ἐν ἐρήμῳ ποδὶ κεκονιαμένῳ διελθὼν ἐβόα, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ κραταίῳ ἐν πόλεμοις, ἄσωμον ἄσμα καινόν.

Τῷ θαυμασῷ μεγαλεῖα προσάξωμεν, καὶ μεγαλοπρεπῶς σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖω, γῆ καὶ ἔρανός ἕανώς τῶν δόξαν αὐτῆ.

Ω, Δ Η Β. Η Χ Ο Σ, πλ. Δ'.

Πρόσεχε ἔρανέ ἐ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χερσὸν, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίᾳ ἡμῶν.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ παρὰ τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς ἐκ τῆ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς παρθένου ἐπ' ἐχάτων δίχα ἀνδρὸς κληθεὶς, ἐ λύσας τὴν ἁμαρτίαν τῆς πορνείας Ἀδάμ ὡς φιλαίθρωνος.

Ἴδετε ἴδετε!, ὅτε ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ θαλάσσης τὴν ἔρυθρῶν θαλάσσαν ῥάβδῳ Μωσαϊκῇ, ἐ θαβιβάσας τὸν λαόν, καὶ ὁδηγήσας αὐτὸν, ἐ θαθρέψας αὐτὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὸς εἰς ὄρος ἀγιασματος.

Ἰπέρ

Σιώταξον Κύριε, τοῖς δυνατοῖς τῶ λαῶ σε πε-
 ριζωννύων δυνάμιν, ἔ τὰ τόξα τῆδ' πολεμίων σύν-
 τεινον, καὶ τῆς πτωχείας με τὸ κέρασ ὑψωσον.

Τὸν φόβον σε Κύριε, ἐμφύττωσον ἐν ταῖς καρ-
 δίασ τῆδ' δέλων σε, καὶ γῆρ ἡμῖν στερέωμα τῆδ'
 σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλεσμένων.

Στερέωσόν με Κύριε δυνάμει τῶ σαυρῶ, ἔ δώ-
 ρησαί μοι καρδίασ καθαράν, ἵνα ἐν σοὶ καυχῶ-
 μαί Ἀγαθέ.

Στερέωμά με σωτήρ ὑπάρχεισ, καταφυγή με, ἔ
 δυνάμεισ, σαλόθεισαν τὴν καρδίασ με, στερέωσον εἰσ
 τὸν φόβον σε, ὅτι ἐκ ἔσιν ἅγιωσ ὁ Θεὸσ ἡμῶν.

Ἐν Κυρίῳ Θεῶ με ἐστερέωθη ἡ ψυχή με, καὶ
 καυχᾶθω λέγασα, ἐκ ἔσιν ἅγιωσ, ἐκ ἔσιν δῖ-
 καιωσ πλώσ με Κύριε.

Ὁμοίωσόν με Χεισὲ νοητῶσ τῶ ὄρει τῆσ σιῶν, ὑ-
 ψώσασ καὶ στερέωσασ, τῆ ἐπὶ σοὶ πεποιθήσει, καὶ
 κατασάξασ τῆ δρόσῳ τῆσ χάριτοσ φιλιώθρωπε.

Ἐσπρωγμένον ἐν τῆ πέτρᾳ τῆσ πίστεωσ, ὁ ἐπὶ ταύ-
 τῳ οἰκοδομήσω με τὴν Ἐκκλησίασ εἰπὼν Κύριε,
 δάσωσόν με βοῶντα, σὺ εἶ Χεισὲ ὁ Υἱὸσ τῶ Θεῶ
 τῶ ζῶντοσ, καὶ ἐν σοὶ ἐσῆρικται τὸ Πνεῦμά με.

Στερέωσόν με Κύριε, τὴν ἀδούειά με γινώσκων,
 καὶ χεῖρά μοι ἐκτεινον ὡσ παντοδύναμοσ.

Ω, Δ Η, Δ. Η Χ Ο Σ, πλ. Δ.

Σύ με ἰχὺσ Κύριε, σύ με ἔ δυνάμεισ, σὺ Θεὸσ με,
 σύ με

ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος λὴ λιπῶν, καὶ
τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺ
τῷ Προφῆτῃ Ἀββακὺμοσι κραυγάζω, τῇ δυνά-
μει σου δόξα φιλιάνθρωπε.

Τῷ σαυρῷ.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ἔδοξασά σου τὴν
θεότητα.

Τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐκ σαρκός σου βολίδες θεότητος ἐξεπορεύοντο,
Προφῆτῶν ἔτι Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πόρκετοι, μέλ-
ποντες ἀνεβόων, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξ ὄρκου κατασκίε, λόγέ ὁ Προφήτης, τῆς μόνης
θεοτόκου μέλλοντος σαρκῆσαι, θεοπτικῶς κατενόη-
σον ἐν φόβῳ, καὶ ἐδοξολόγησαι τὴν δυνάμιν.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκούσασ, καὶ ἐφοβήθην.
ὅτι ἀρρήτων βελῆ ἀίδιος, ἐκ τῆς παρθένου προηλ-
θες σαρκωθεὶς, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου Χει-
ρὲ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τὰς Ἀποστόλους σου Κύριε,
καὶ ἐδέξω χερσί σου λύρας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέ-
γονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδῶσι,
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Θεοφόρος Πνεύματι ἀγίῳ φωτιθεὶς Προφή-
της Ἀββακὺμ, τὴν ἐπ' ἐχάτων σου ἔλθουσιν, προ-
κατιδὼν ἀνεβόα, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔπι ἐπιγνω-
θῆσιν, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδείχθῆσιν.
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μουσικῶς ὁ Προφήτης ποροῶν, ἐκ παρθένου
σε λόγε σαρκέμενον, μελωδικῶς ἀνέβόα, δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς
προεῖδε Κύριε τὴν παρυσίαν σου. διὸ καὶ ἀνεκραύ-
γαζον, ὑπὸ Θαιμῶν ἦξει ὁ Θεός. δόξα τῇ δυνά-
μει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου
Κύριε.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκολύσιν καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὴν ἀφατόν σου οἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα
λόγε τὴν συγκαταβάσιν σου.

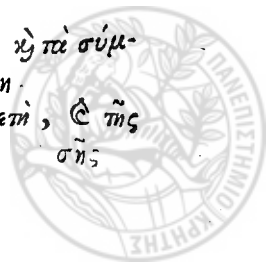
Τὴν σὺν ἐνανθρώπησιν, ὑπὸ αἰῶνων προώ-
εισας, καὶ ἐπ' ἐχάτων δίδόκησας τελέσαι Κύριε,
εἰσακήκοα, καὶ φοβῶ ἀύμνησα.

Σὺ τὴν ἀχραντὸν ἔλδυσιν Χειρὲ, ποροῶν
ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ, ἐβόασοι σὺν φόβῳ, ἀ-
κήκοα τὴν ἀκολύσιν, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα
τὰ ἔργα σου, Ὁ ἔξῆσιν Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔξῆσιν, ὅτι ἐν μέσῳ
δύο ζώων γνωθήσῃ, εἰς σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡ-
μῶν.

Ἐκάλυψεν ἕρπης ἡ ἀρετή σου Χειρὲ, καὶ τὰ σύμ-
παιτα σωτήρ, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήθη.

Οὐραϊὲς, ἐκάλυψε Χειρὲ, ἡ σὴ ἀρετὴ, Ὁ τῆς
σῆς

σῆς αἰνέσεως πεπλήρωται τὰ σύμπαντα.

Ὡς τῷ Πέτρῳ χεῖρα ἐκτείνας εἰς βοήθειαν,
καὶ ἐλέησον, καὶ σῶσον ὡς φιλανθρώπος.

Ἀββακέμ Προφήτα, τί κράζεις, τί ἰδὼν ἐξέστης;
ἐκ Θαιμαύσε ἤξοντα, τὸν Θεὸν ὁρῶν πεφόβημαι.

Ω, Δ Η, Ε. Η Χ Ο Σ, ΠΛ. Δ'.

Ἰνατί με ἀπόσω, ἄπο τῆ προσώπιασε τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλόθιον σκότος τὸν
δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆ
ἐπιτολῶνσε, ταῖς ὁδῶς με κατόψυτον δέομαι.

Τῆ Σταυρῶ.

Ὡ τεισμακίεσον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χεῖρός ὁ
Βασιλεύς, καὶ Κύριος. δι' ἐπέπρωκεν ὁ ξύλω ἀπα-
τήσας, τὸ ἐν σοὶ δελεαθεῖς, Θεῶ τῷ προσπαγούτι
σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν.

Τῆς Οὐκωήχε.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε, καὶ
τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην πα-
ράχε ἡμῖν φιλανθρώπε.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς με διασκέδασον, φωτοδό-
τα Χεῖρέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας
τῆς ἀβύσσου. καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς τῆ προσπαγ-
μάτων σε Λόγε, ἵνα ὀρθεῖζαν δοξάζωσε.

Ὀρθείζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, σὺ
γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἴδαμεν.

Τῆς

Τῆς τῶν Παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βα-
 θυπάτης λυξέμενος, ὀρθεῖξεν ἀξίωτον, τὸ Πνεῦ-
 μάμα δέομαι, ἐφ' ὧτι ἡμέρας τῶν σῶν προσαγ-
 μάτων Χεῖρέ.

Σὺ φῶτι αὐγασόν με τὸν νῦν ὁ Θεὸς δέομαί
 σε, ἵνα τὴν πολλύσιν ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρ-
 θεῖσας ἀγαθότητα.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχάλω-
 τον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φῶτι τῆς γνώσεώς
 σε Κύριε, προσοδηγῶν με ἐν τῇ τείβῳ τῶν ἐπι-
 λῶνσε καθοδηγήσον.

Ὅτι Θεὸν ἄλλον ἀγαθὸν, πλήνσε ἐ γινώσκο-
 μον, πρὸς σὲ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἐκ νυκτὸς ὀρ-
 θεῖζοντες, ἀνυμνεύσε φιλανθρωπε.

Ὁρθεῖξεν τὸ πνεῦμάμα πρὸς σὲ ὁ Θεός, τὸν
 ἐκ Πατρὸς ἀνηθύντα ἀφράσως, καὶ ἐγείραντα κέ-
 ρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ὁρθεῖξεν τὸ πνεῦμάμα πρὸς σὲ ὁ Θεός, διό-
 τι φῶς τὰ προσάγματα τῆς παρεστίας σε. ἐν αὐ-
 τοῖς ἐν καταύγασον τὸν νῦν ἡμῶν δέσποτα, καὶ
 ὀδηγήσον ἐν τείβῳ ζωῆς.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, θεογνωσίας παιδριμίας
 καὶ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῷ τῆς φιλανθρω-
 πίας σε Κύριε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖξεν τὸ πνεῦμάμα πρὸς σὲ ὁ
 Θεός, ἔλεος παράχρημοι.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ
 Θεός

Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἰ-
δαμῆ, τὸ ἔνομά σε ὀνομάζομεν.

Ὁ ῥθειζόντες πρὸς σὲ τὸν φιλήθρων, ἀνυμνεύ-
μι σε Χεισὲ ὁ Θεός, δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σε.

Ἐκ νυκτὸς ῥθειζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὴν
σὴν ὑμνωδίαν, διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προσάγ-
ματά σε.

Ἀγαθὲ φωτός, εἰρήνης χορηγέ, τῆ σκότους
με καὶ πολέμου ῥῦσαι τῆ παθῶν, ῥθειζόντα
Χεισὲ πρὸς τὴν σὴν αἴνεσιν.

Τὰ προσάγματα φωτισμὸν Χεισὲ ὁ Θεός,
ὡς ἀγαθὸς ὑπέδειξας, δίοσοι φωτότα ἐκ νυκ-
τὸς ῥθειζόντες, δόξαν ἀναπέμπομεν.

Τῷ σῷ φωτὶ, αὔρασόν με τὸν νῦν ὁ Θεός δέο-
μαί σε. ἵνα τὴν πολλώ σε ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς
ῥθεισας ἀγαθότητα.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίας ἡμέραν ἐν τῷ
φωτὶ τῆ προσώπια σε Χεισὲ, ἐλαμφθῆμι πρὸς ἄρ-
θρον ἢ αἴνεσίς σε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ω, Δ Η, ε. Η Χ Ο Σ, πλ. Δ'.

Γλάθητί μοι σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ αἰομίαι με,
εἰς βυθῶν τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ
ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν με, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας με.

Τῆ σαυρῶ.

Νοτίε θηρὸς ἐξ ἀπλάγχνοισ, παλάμας Ἰωάννης
σου-

σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριο πάθος πρὸς
 διετύπε σαφῶς. ὅθου ξημέρος ἐκδύς, τὴν ἰσχυρ-
 κόσμιον ἀνάσασιν ὑπέζωγράφησε, τῆ σαρκὶ προ-
 απαγκνύτος Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ ξημέρῳ ἐγέρσει
 τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Τῆς Οὐκωχίας.

Τὸν Ἰωανῶ ἐν τῷ κίτει Κύριε, μονώτατον κα-
 τήκησας, ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον ἐν ἄρκυσι τῆ
 ἐχθρῶ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἴχασσον.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθῶ καταπάτη
 Χριστῷ ὁ Θεός, καὶ μετὰ τῶ πταισμάτων με ρύσαι
 ὡς φιλανθρώπος, Ἐ κυβέρνησον τὴν ζωῆ μου
 δέομαι.

Χιτῶνιοι παράγω φωτινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος
 φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστῷ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγί-
 με τάραττει, Ἐ πρὸς βυθὸν βιαίας σωθεῖ ἄπο-
 γνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὴν χεῖρά μοι ἔκτει-
 νον, ὡς τῷ Πέτρῳ. ὦ κυβερνήτα καὶ ἴχασσον.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
 γελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ με ἐπλή-
 ρη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ ἄδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι
 ὡς Ἰωανῆς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὁ ἐν Ἰσαὰκ τὸ πάθος προγράψας, Ἐ ἐν Ἰωανῆ τα-
 φῶν προτυπώσας, Ἐ ἀνάσασιν πᾶσι παρέχων,
 σοὶ βοῶμεν σὺ τῷ Προφήτῃ, ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀ-
 νάγαγε εὐσπλαγχνε Κύριε.

Πρὸς τὸν δυνάμειον σώζειν με Κύριον, ἐκ βυθῶ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε τὴν ζωὴν μου ὡς φιλανθρώπος.

Ἀπὲρρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ εἶδον τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

Συνεχόμενον δέξαι με φιλανθρώπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, καὶ προσπίπτοντά τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλανθρώπε, τοῖς κύμασι τῆ βίᾳ χειμάζομαι. διὸ ὡς Ἰωνᾶς ἔγω βοῶσοι, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωναῦ, τῆ κήτης ἀνήγαγε ὁ Θεός, ἔγω ῥῦσαί με ἐκ θήρας τῆ ἀλλοτείας, καὶ σῶσόν με οἰκτίρμον ὡς πολυέλεος.

Ὡς ἐκ τῆ κήτης ἐλυξώσω τὸν Προφήτην σου, καὶ με σωτήρ ἡμῶν, τῆ πλήθους τῶν πταισμάτων μου λύξωσαι.

Ἵπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου αἱ ἀνομίαι μου, ὡς βαρὺ φορτίον ἐπ' ἐμὲ βαρυθεῖσαι, εἰς ἀπογνώσεως βάθη κατέλκυσί με, ἀλλὰ πρὶν βυθισθῆναι Κύριε σῶσόν με.

Ἐκ κοιλίας ἄδω κραυγῆς μου ἤκασας φωνῆς μου, καὶ ἐρῦσώ ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλανθρώπε, τοῖς κύμασι τῆ βίᾳ χειμάζομαι. διὸ ὡς Ἰωνᾶς σοὶ κραυγάζω λόγε, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ω, Δ Η, Ζ. Η Ξ Ο Σ, πλ. Δ'.

Θεῶ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλώ-
νι ποτέ. Ἐξ τῶτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλ-
λομσίῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορδύοντες ἔφαλλον.
Ὀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ Σταυρῆ.

Ἐκροον πρὸς αἴμα τυράννε δυσσεβῆς, λαὸς ἐκ-
λόνησε, πνέον ἀπειλῆς, & δυσφημίας Θεοσυγῆς.
ὅμως ἔξεις παῖδας ἐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώ-
δης, ἐ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντηχῶντι δροσοβόλῳ
πνέματι, πυγὴ σωόντες ἔφαλλον, ὁ ὑψύμνητος
πῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς Ὀλογητὸς εἶ.

Τῆς Οὐκωήχ.

Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν
φλόγα θαρσαλέως. καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβα-
λον βοῶντες, Ὀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς
αἰῶνας.

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνε, τὴν πανόλεθρον δύ-
ναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλῳ συγκαταβάσει
τῶ δημιργῶ νεανία ἐκραύγαζον. Ὀλογητὸς εἶ,
καὶ αἰνετὸς ὁ Θεὸς πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πεδίῳ δεηρᾶ ποτέ ὁ τύραννος κάμινον ἔ-
νησε, πρὸς τιμωρίαν πῶν Θεοφόρων, ἐν ἧ οἱ ἔξεις
παῖδες ὑμνολόγην εὐὰ Θεόν, ἔριστῶς αὐμόνου λέ-
γοντες. ὁ πῶν Πατέρων Θεὸς Ὀλογητὸς εἶ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰσραήλ, κατανήσαντες παῖδες ἐν

Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίσει τῆς τριᾶδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν Θεὸς δόλογητὸς εἶ.

Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἐν πυρὶ καμίνου, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ὄδῳ ἀνέμελλον λέγοντες, ὁ ὑπερυψόμενος τῷ Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς δόλογητὸς εἶ.

Ὁ δὲ Ἀγγέλῳ παῖδας ἐκ πυρὸς ἔλασας, ἐπὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς δρόσον, δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ ἔρανος ἐπὶ λόγῳ σεριώσας, δόλογητὸς εἶ εἰς τὰς αἰῶνας Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὰς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ παρθένον φυλάξας τὴν τεκῆσαν ἡμῶν μὴ τύκον, δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι Θεῷ ὁπίσασίᾳ, οἱ παῖδες ὑπέψαλλον, δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τὰς παῖδας ἔλασας, δόλογητὸς εἶ εἰς τὰς αἰῶνας Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Μιμητὰς τῷ τριῶν σε Κύριε παίδων, ποίει ἡμᾶς ἀντικαθισαμένους πρὸς ἀμαρτίαν, ἐπὶ τὸ πῦρ τῶν ἡδονῶν πατρῶν ἐψάλλοντας, δόλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ἀποβλεψάμενος ὁ τύραννος τῷ τετάρτῳ τῆς μορφῆς, ἔλεγε τοῖς μετ' αὐτῶν, Ἔξεις ἐβάλομεν ἐν τῇ φλογί, καὶ δὲ τέσσαρας ὄρω, τῷ εὐδὲς ἢ μορφῇ ἐξῆς μετὸν νῦν, ἐκπλήττει μετὸν λογισμὸν, τῷ ἔξω ὁ χορὸς ὑμνεῖσε εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῶν παιδῶν ἐν καμίνῳ βληθέντων, θεασάμενος ὁ τύραννος, τῷ τετάρτῳ τῆς μορφῆς, ἐν εἶδει τῶν Θεῶν, συὸ αὐτοῖς ἐκραύγασεν, ὄλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω, Δ Η, Η. Η Χ Ο Σ, πλ. Δ'.

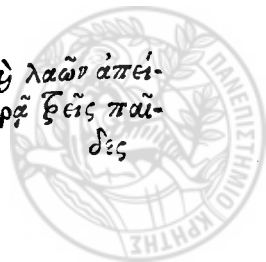
Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυτε. δυνάμει δὲ κρείττονι περὶ σωθέντας τῆς ἰδῶν, τῷ δὲ μιαιφῶν, καὶ λυξωτῇ αἰεβόα. οἱ παῖδες ὄλογητ. τ. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑψοῦσθε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τῶν Σπαυρῶν.

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς ξιάδος ἰσάριθμοι, δὲ μιαιφῶν πατέρα Θεόν. ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑψοῦσθε τὸ πᾶσι ζωὴν, παρέχον Πνεῦμα πανάγιον εἰς τὰς αἰῶνας.

Τῆς Οὐκωήχης.

Μησικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπειρών προσκυκούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δειρᾷ ἔξεις παῖ-

θες μὴ πειθεύεις, τὸν Κύριον αὐτόνου, ἔ-
δοξολόγησι εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυραίνης, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γε-
γονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι
παῖδες ἐβόων. ἄλλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ἀπαγορόντες χρυσολαβείαν οἱ παῖδες, Βα-
σιλέως κατεφρόνησαν. ἐγνώρισε γὰρ αὐτὸς τὸ πῦρ
δέλης θεῆς, ἀνεβράπη βοῶντας. ἕμνεῖτω ἡ κτί-
σις τὸν Κύριον, ἔψαλτε εἰς πάντα τὰς αἰῶ-
νας.

Ἀσεβείας ὄργανα, ἀλλ' οἶον μέλος. ἀσεβείας
δὲ αἰφρόγγοι ἐκελάδων φόρμιγγες. ἄλλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα Κυρίου, Χεῖρόν εἰς τὰς αἰῶνας.

Οἱ θεωρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺ πῶ
πυρὶ, καὶ τῷ φλόγα καταπατῆντες ὑπέφαλλον,
ἄλλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προαιώνων ἡγιασμένον, καὶ ἐκ μη-
τρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς ἄλλογεῖτε,
λαὸς ἕψαλτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξαζόμενον, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ
πῶ τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυσήριον γνωρί-
σαντα, Κύριον ἕμνεῖτε, καὶ ἕψαλτε εἰς πάντα
τὰς αἰῶνας.

Τὸν ἀρχὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ἐν φεῖταισιν
ἐρατῶν αἰ δυνάμεις, ἕμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ἕψα-
λτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὁ σιγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ, ὁ τι-
θεὶς θαλάσῃ ὄρειον φάμμον. καὶ σιωέχων τὸ παῦ-
σέ ὑμνεῖ ἥλιος. σέ δοξάζει σελῶν. σοὶ προσ-
φέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις. ὡς δημιουργῶ τῆς
ὄλων, εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄγγελοι, καὶ ἔρανοι, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης
ἐποχέμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον.
ἐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ χορείᾳ ἔσησαν νεανίαί. τὴν ἐναρμό-
νιον τάξιν διεξιόντες. τῆς κτίσεως προσκυνοῦντες δοξά-
ζειν. τὴν πανουργικὴν σοφίαν, Χριστὸν ἀναμέλλον-
τες. ἐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἰερουσαλήμ ἡγιασμένη. ἐλογεῖς ὄντες παῖδες
ἐδείχθησαν. οἱ τῆς ἐν αὐτῇ θείων θρησκιδμα-
των, μὴ λαβόντες λήθην ὀλώλυτον. ἀλλὰ τὸ Βα-
βυλώνιον, πῦρ ἐν αὐτοῖς, ὁσεβεῖσι προσκνήσαν-
τες. ἐν ᾧ προσκυνοῦντες ἔφαλλον. ἐλογεῖτε τὰ ποιή-
ματα τὸν Κύριον.

Ἐκκύσατε τὴν κάμινον ἐπὶ τὰ πλασίως, ἕως ἔ-
εις τέλος ἐκκεί, ὁ τύραννος ἔφη τοῖς Καλδαίοις.
τὸν Ἀβανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, ἐμβάλετε
αὐτὸς ἐν αὐτῇ. οἵτινες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἐπρο-
σκυώησαν, ἀλλ' ἔλεγον. ἡμεῖς Θεὸν ἔχομεν ἐν
ἔρανοῖς, ὃν λαβόμεν, καὶ προσκυώμεν εἰς τὰς
αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶσα ἡ κτίσις Κύριε. ἐδοξολόγησαν

σε ἑραυῶν αἰδυναίμεις σὺ τοῖς παισὶ, καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν, καὶ ὑπερυψώσωμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναρχὸς Θεὸς λόγος ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βάπτισμα, ἐτέλει τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐν Ἰορδανῇ, καὶ τῷ ποροδρόμῳ ἔλεγε, σύμε βαπτίζεις ὕδατι, καὶ γὰρ δέσσε ἐν Πνεύματι, μή τῳ ἐν πίσει βοώντων μοι, εὐλογοῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγέλων, ἀπαύτως δοξαζόμενον, εὐλογοῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα τῶν ἑραυῶν, ὃν ὕμνεσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω, Δ Η, Θ. Η Χ Ο Σ, πλ. Δ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τῷ οὐρανῷ, καὶ τῆς γῆς κατεπλήγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ᾤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρσιν γέγονεν ἐρυχωρότερα τῶν ἑραυῶν. διόσσε Θεοτόκον, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίας μεγαλιώσων.

Τῷ Σταυρῷ.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλασήσασα Χριστόν. ὑπὲρ τὸ τῷ σταυρῷ ζωηφόρον ἐν γῆ πεφυτέργηται δῶδρον. διὸ νῦν ὑψεμνίσαι, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλιώσωμεν.

Ὁ δὲ βρώσεως τῷ ξύλῳ, τῷ γένει προσγενόμενος θανάτος, δὲ σταυρῷ κατήργηται σήμερον. τῆς γὰρ φορομήτορος ἡ παγγενῆς κατὰρα δαλέλυται, τῷ
βλα-

βλασφῶ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ὡς πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς ἐραπῶν μεγαλιώσιν.

Τῆς Οὐκωήχης.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῶς συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος ἐκὼν κατῆλθε μέτρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος αἰθρωπος. διὸ τὴν ἀχραντον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλιώμεν.

Εὐλογητὸς Κύριε ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τῆ παιδὸς αὐτῆς, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἕξ ὕψους, Ἐ κατέβηκε ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Κυεῖως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ θεοὶ σὲ σεσωσμένοι παρθενέ ἀγνή, σὺ ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλιώοντες.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεῶ Μητέρα τῆ ὕψις, σὲ τὴν ὑπὲρ πάντων κηύσασαν, θεὰ λόγῳ τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῆς ἀχραντῶν δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλιώμεν.

Ὡς παρθενίας ἀκρότης, Θεοτόκε Φαλμοῖς δὲ δὲ κλείσει, ἑορτὰς ὑψῆσα χαρίων σα, Ἐ νῦν πλέον τῆ παρθενικῆ τῆ λόγῳσ μνήμη, φωτίσει μουσικῆ κοσμεῖσα, τὸς ἐν αὐτῇ σὲ μεγαλιώοντες.

Ὅρας παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν δημιουργὸν συλλαβῆσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῶ κόσμῳ γέγονας. διόσε Θεοτόκε ἀκαταπαύτως μεγαλιώμεν.

Με-

Μεγαλιώμενύ σε τὴν Μητέρα τῶ Θεῷ, καὶ δεξιά-
ζομένύ σε Θεοτόκε παρθένε, ὡς σωτήρα τεκῆσαι
τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν ἀόρατον μορφῇ θεϊκῇ δεξαμένη, ἀπειρό-
γαμε παρθένε καὶ μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σε με-
γαλιώμεν.

Μεγαλιώμενύ σε τὴν πανάμωμον, Μητέρα Χριστοῦ
τῶ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ἣ ἐπεσκίασε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῶ νομοθέτη, ἐν πυρὶ
ἐβάπτω τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῆς πι-
στῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν.

Ἡ ἀνάστασις εἰς τὰ ἅγια τῆς ἀγίων, καὶ τε-
κῆσαι τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης, κεχαριτωμένη χαῖ-
ρε, ὕμνοις τὸν τόκον σε μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἔραν καὶ γῆς μεσίτην, πᾶσαι αἱ γυναι-
κακαρίζομεν. σωματικῶς ἦ ἐνώκησεν ἐν σοὶ,
τὸ πλήρωμα παρθενε τῆς θεότητος.

Ἀλόγιον τῆς Μητέρας ἡ παρθενία, καὶ ξυνο-
ταῖς παρθένους ἡ παιδοποιία. ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε,
ἀμφοτέρα ὠκομηθή. δίδου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς, ἀπαύτως μεγαλιώμεν.

Σὲ τὴν ἀφλεκτον, ὑὸ προεώρα Μωϋσῆς, ἀκα-
ταφλέπτως καιομένην ποτὲ, τῆς τῆς θεότητος πυ-
ρὶ, ὡς ἀφλέπτως κηύσασαν τὸν Κύριον, σεσαρ-
καμένον Θεόν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλιώ-
μεν.

Ἐν ἄφροσυνῇ πάντες, τῇ παρθένῳ τὸ χαῖρε
βοή-

βοήσωμεν, ἡ κεχαριτωμένη Μαρία Θεόνυμφε,
σὲ ὡς Μιτέρα τῶ Θεῷ, οἱ πιστοὶ ἅπαντες ὁμο-
φρόνως μεγαλιώομεν.

Σιγάτω αἰρετικῶν τὰ σίφη, τῷ μὴ κυρίως Θεο-
τόκον ὁμολογούντων σε. σὲ γὰρ ἄνωθεν οἱ Προφῆται
προεκήρυξαν, Μιτέρα γενέσθαι Θεῷ, Ἐμεισίτω
τῶ γενεῆς ἡμῶν, διό σε παρθεῖν μεγαλιώομεν.

Τὸν λησιῶ μιμέμενος ὁ πάλας ἐγὼ, ὁμολογῶν
σοι κραυγάζω εἰς τὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ ἐκ παρθεῖν,
ἀφράσως σαρκωθέντα, καὶ δι' ἐμὲ γεγονότα κατ'
ἐμὲ, ἀλλ' ὡς φῶς νοερὸν ἦλθε, ἀμνημονήσας τῷ
κακῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε μνήσθητί με, ὅταν κρι-
τῆς Κύριε, καθίσῃς ἐπὶ Θρόνου.

Σωματώσεως θείας ὄργανον παρθεῖν γεγονός,
καὶ τῆς τῶ λόγου πρὸς τὴν ἐκ σε σάρκα μίξεως νυμ-
φών. ὠμωμένας γὰρ ἐστίαις, διπλαῖς ἐνεργείαις,
καὶ θελήσει δεικνύμενον τέτοκας. ὃν ὑμνῶντες σὲ
Θεοτόκε μεγαλιώομεν.

Τὴν ἀγνίαν ἐνδόξως τιμήσωμεν λαοὶ Θεοτόκον,
τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος δεξαμενίαν ἐν γαστρὶ ἀ-
φλέπτως, ἐν ὕμνοις μεγαλιώομεν.

Σὲ τὴν πλατυτέραν τῷ ἔρειπῶν Θεοτόκε, καὶ φω-
τεινότεραν τῷ ἡλίῳ, ὕμνοις μεγαλιώομεν,

Τέλος τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῷ Θεῷ Χάρις.

ΜΕ-

Μ Ε Γ Α Λ Τ Ν Α ΄ Ρ Ι Α ,

Ψαλλόμενα ἐν ταῖς θείαις, ἔῃ ἱεραῖς
 Λειτουργίαις, ἔῃ ὅπως αὖ βέλῃ,
 πρὸς τὴν τιμιωτέραν.

Εἰς τὴν ἀγίαν Τριάδα.

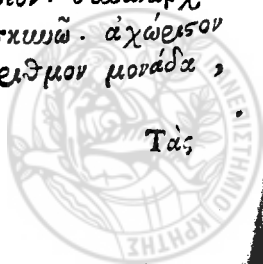
ΥΜΝΗΣΩΜΕΝ πάντες Θεοφρεπῶς, ἅσµασιν ἐν
 θεοῖς, τὸν Πατέρα καὶ τὸν υἱόν, καὶ Πνεῦμα
 τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασι-
 λείαν, ἔῃ κυριότητα.

Ἦν ὑμνεῖσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολο-
 γῆσιν αἱ δυνάμεις τῆς ἐραῶν, τὴν ὑπὸ τῆς πάν-
 των, πιστῶς προσκυνησύνῃ, μονάδα κατ' ἐσῆας
 τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν Κυριαρχίαν τῆς Χερουβίμ. καὶ τὴν Θεαρ-
 χίαν ἀσυγκρίτως τῆς Σεραφίμ. τὴν ἀδιαίρετως
 Τριάδα ἐν μονάδι, καὶ ὄντως Θεαρχίαν σὲ μεγα-
 λυώμεν.

Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ Θεόν. συνανάρχον
 λόγον, σὺν τῷ Πνεύματι προσκυνηῶν. ἀχώριστον
 μίαν, ὑψωσύνῃ ἐσῆας. τρισάρεθρον μονάδα,
 ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰς

Τὰς ἀκτινοβολήσασα ἀσραπάς, λάμψον μοι θεέ
 με ἔισυπόσατε πωπεργέ. καὶ εἰκόνα δεῖξον, τῆς
 σῆς ἀφροσίτε δόξης. φαιδρόν, καὶ φωτοφόρον, καὶ
 ἀλλοίωτον.

Ὡ ἑξίας ἀγία, καὶ φωταυγής. δεῖξαιμε τὸν ἄσω-
 τον, Ἰησοῦ με ἐποιητά. σῶσον μὴ παρίδης, τῆς
 σῶν χειρῶν τὸ πλάσμα. οἰκτίρμων ἐλεήμων,
 Κύριε σῶσόν με.

Ἀξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τὸ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν
 λόγον. ὃν φεῖττει, καὶ ἑμεῖ τὰ Χερεβίμ, καὶ
 δοξολογῶσιν αἱ δυνάμεις τῆς ἔρανῶν. τὸν ἔξανα-
 σάιτα, ἑρήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότῳ
 φόβῳ δοξάσωμεν.

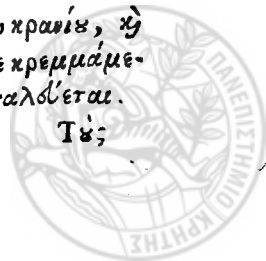
Ὁν φεῖσαι καὶ ἑμεῖ τὰ Χερεβίμ, καὶ δοξο-
 λογῶσι τῆς Ἀγγελῶν αἱ στρατιαί. τὸν ἐκ τῆς παρ-
 θούς, ἀφράσως σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν ζωοδό-
 τῳ φόβῳ δοξάσωμεν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Ἰησοῦ. Ἰησοῦ σωτήρ με τῆς ψυ-
 χῆς με τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον πάθη Χριστέ με
 Ἰησοῦ με. ἐ σῶσον Ἰησοῦ με τὴς ἀνυμνήντάς σε.

Δέσποτα φιλανθρώπε Βασιλεῦ, μὴ ἀκῆσω τό-
 τε, ἐν ἡμέρᾳ τῆ φοβερά, φωνῆς τῆς ὀργῆς σου,
 εἰς πῦρ ἀποπεμπέσης, ἀλλ' οἰκτεῖρον, καὶ σῶσον
 ὡς ὑπεράγαθος.

Τὸν ἀνύφωθέντα ἐν τῆ σαυρῶ, ἐν τόπῳ κρανίς, καὶ
 σαλόσαντα πᾶσαν γῆν, Ἡλίου ὡς εἶδε κρεμμάμε-
 νον ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς διεκλονήθη, ἐ γῆ σαλόεται.

Τὴς

Τὴς πειχισμῶν τῆς σαυρῶ, καὶ ἐγκαυ-
χωμῶν τοῖς παθήμασί σου σωτήρ, σήρεξον ἐν
πέτρα τῶν ἐντολῶν σου λόγε, ἡμῶν ἀναδείξας
τῆς Βασιλείας σου.

Χαῖρε σκῆπτρον ἅγιον τῶ Χειρῶ, σαυρὲ ζωηφόρε,
καύχημα τῶν Χριστιανῶν, ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ δοξα
ιερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, σαυρὲ πανάγιε.

Χαίροις τὸ ξιπόδιον τοῦ σαυρῶ, πανάγιον
ξύλον, ζωηφόρε θεῖε σαυρὲ. ἐν σοὶ γὰρ ὁ πᾶν-
των Θεός τε καὶ δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας, ἵνα
τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σταυρὲ τεισμάκρεισε τῶ Χειρῶ, σὲ πάντες τι-
μῶμεν, προσκυνῶμεν πανδύσεβῶς, καὶ φόβῳ, καὶ
πόθῳ, καὶ χαρᾷ, καὶ ἀγάπῃ, χεῖλεσιν ἀνάξιοις
καταπαζόμεθα.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Θέλων ἐπιδείξαι τοῖς μαθηταῖς, δυνάμιν ἐξ
ἑώρας, καὶ σοφίαν παρὰ Πατρὸς, εἰς ὄρος ἀγί-
θες Χειρὲ τῶ Θαβωζίῳ, καὶ λάμπας ὡς δεσπό-
της πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκία.

Ἐκ νεκρῶν ἰδέσσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε παρ-
θεῖε, ἀνασάντα θεοπαρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστῃ,
ἢ κτίσις ἐπληρῆτο, αὐτὸν δοξολογῆσα, καὶ σὲ
γεραίρῃσα.

Πόκον σε φορεῖδον ὁ Γεδεών, βλασφήσασαν ῥάβδον,
ὁ Θεοῦτος Ἀαρών, Μωσῆς ὁ θεόπτης, σάμνον τὸ

Μαί-

Μαίνα φέρων, ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ὅταν με ἐκ τέτε τῆ ταπεινῆ, σώματος χωρίσῃ, τῆ προσάξει ὁ σὸς Ὑὸς, φωνήδ' ἰμοι τότε, προσάτης Θεοτόκε, εἰς θείας ἀναπαύσεις καθοδηγῆσά με.

Γ'λεως χροῖμοι τῆ ταπεινῆ, ὅτι πλὴν σε ἄλλω ἐγινώσκω καταφυγὴν, τὸν ἐν ἀμαρτίαις παντοίας ὑπαχθούτῃ, ἐλέησόν με μόνη Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Ὡ ἦ ὑπὲρ ἐννοιασ δωρεῶν, ὡ τῆς ὑπορρήτης, καὶ ἀφράσε διαγωγῆς, ἧς κατηξιώθη τὸ γένος τῆ ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε διὰ τῆ τόκε σε.

Τῶν ἀσωμάτων.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τῆ Χειρῆ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων ἀγριώτατος ἐπ' ἐμέ, μὴ δὲ τὴν ψυχὴν με ἀρπάσῃς ὡς σαρδίον, ἐν ᾧρα τῆ θανάτω σύμοι βοήθησον.

Ἐχῶσε προσάτλι καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ σκέπλι τῆς ψυχῆς με τῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτάρχα, καὶ μέγα Ταξιάρχχα, ἐν ᾧρα τῆ θανάτω σύμοι βοήθησον.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριὴλ, χαίροις πρωτοστάτα, τῆ Ἀγγέλων προμύστα, χαίροις ὁ τὸ χαῖρα μύσας τῆ παρθούω, ἐν Ναζαρέτ τῆ πόλει, σὲ μεγαλιώμεν.

Δεῦτε ἀφημήσωμεν οἱ πισοὶ, τὰς δύο φωσῆρας τὰς μεγάλας καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ τὸν μέγαν, ἔ Γαβριὴλ τὸν θεῖον, τὰς δύο Ταξιάρχχα τῆ παντοκράτορος.

L

Τῆ

Τῷ Προδρόμῳ.

Τὸν τῷ Ζαχαρίᾳ θεῖον βλασόν, καὶ τῆς Ἐλισάβητ τὴν παγκόσμιον χαρμονίαν, τὴν φωνὴν τῶ λόγῳ, τὴν λύχον τῆς ἡλίου, τὸν ποδῶρον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μεῖζονα κειθούτα τῷ Προφητῷ, σὲ τὸν τῆς ἐρήμια μέγαν ἔπος καθηγητῶν, κήρυκα τὸν θεῖον, καὶ βαπτιστῶν Κυρίου, τὸν ποδῶρον τὸν μέγαν ὕμνοις δοξάσωμεν. Τῶν Ἀποστόλων.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, ἑρανίε Παῦλε, ὄχημάτε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλώσσα τῷ θεοφράσει λόγῳ, πυρός με τῆς γενίης ἀπολυξώσαθε.

Τὰς δὴχες σάλπιγγας τῷ Χριστῷ, νῦν τῶν Ἀποστόλων δὲφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῶ τὴν οἰκουμενίαν διδάξαντας πισθεῖν, τὴν σάρκωσιν τῶ λόγῳ, καὶ τὴν ἀνάσασιν.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἡγαπημένον Γωάννην καὶ μαθητῶν, τὸν ἐπὶ τὸ σῆθος Χριστῷ ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τῷ δοξάζειν σε τὸν θεογόρον, καὶ Πατέρων τὸν θεῖον ὑπαπανιστῶν. καὶ τῆς Ἀχαιῆς ἀντιλήπτορα τὸν θερμὸν, Ἀνδρέαν τὸν μέγαν, καὶ μύστω τῷ σωτήρος, πρωτόκλητον φανέρτα, πάντες ὑμνήσωμεν.

Τῷ ἁγίῳ Γεωργίῳ.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαινόν, ἐκ τῆς Καππαδοκίαν, ὁ πολυάθλος τῷ Χριστῷ, μάρτυς καὶ φωτίζει πιστῶν ἅπαν.

ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ἐν νῦν γεραί-
ρομεν.

Φύλαττε τὰς δ' ἄλλας ὡς ἀθλητὰς, τὰς ἀθροισμομένας
ἐν τῷ οἴκῳ σου τῷ σεπτῷ, καὶ μετ' ἀλαβείας καὶ πόθῳ
σε ὑμνῶντας, Γεώργιε ἱερομόναχε, ἀξιοθαύμασε.
Εἰς Μάρτυρας.

Τὸν ἐν ἀθλοφόροις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν αἰάγ-
καις ἀποροσμάχῃτον βοηθόν, τὸν θεῖον ὀπλίτην, καὶ
μάρτυρα Κυρίη, Γεώργιον τὸν μέγαν, πάντες τιμή-
σωμεν. Τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητῶν, καὶ σεφανηφόρον
ἐν τοῖς μάρτυσι θαυμαστὸν, τὸν λόγχῃ ἔωθότα
πλευρᾷ ὡς ὁ δεσπότης, Δημήτριον τὸν θεῖον, ὕμνοις
τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν μαρτύρων κλέος σεφρόν, ὅπως ἀθλο-
φόρε, μυροβλήτα, ὁ τῶν πιστῶν, ὁ λόγχῃ πλευρᾷ
σε νυγείς ὡς ὁ δεσπότης, ρείθροις τῶν σῶν αἱμάτων
πάντας ἁγίασον.

Τῷ ἁγίῳ Θεόδωρῳ.

Φέρει τὴν σὴν ποιμνίαν ὡς ἀθλητὰς, μάρτυς τῆς Κυ-
ρίης, τὰς τιμῶν τὰς σε δισεβῶς, καὶ πανδουχαρίσως, καὶ
λαῶν ἐγκλημάτων, Θεόδωρε ἱερομόναχε ἀξιοθαύμασε.

Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον. ρ.

Τὸν ἔρανοφώτορα τῆς Χερσῆ, μύστω τε Δεσπότης
τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ
Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες
ὑμνήσωμεν.

Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν
Θεολόγον.

Τῆς Θεολογίας τὸν θισκυρὸν, καὶ τῆς Θεολό-
γων αἰεπίλιπτον ὁδηγὸν, τὸν θεῖον ποιμένα
καὶ λειτουργὸν Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν παύ-
τες ὑμνήσωμεν.

Εἰς τὸν ἅγιον Γεωργίου τὸν Χρυσόσομον.

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος ποταμὸς, ὁ τὴν οὐ-
κεκρίτων καταρδύων ἰάμα χρυσῶν, χαίροις ὁ τὴν
γλῶτταν χρυσῆς, καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόσομε
τεισμάκαρ, Πατριάρχων ἢ κρηπίς.

Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Δεῦτε δόξησάμεν οἱ πιστοὶ, τὰς ἄγίας Ἱεράρ-
χας, τὰς μεγάλας, καὶ φωταυγεῖς, Βασιλείου ἁ-
μα, τῆς σοφῆς Γρηγορίου, τὸν μέγαν Γεωργίου,
παύτες δοξάσωμεν.

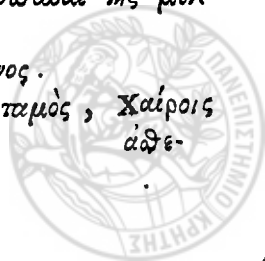
Τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ.

Ὁρφανῶν προσάτιλσε καὶ χηρῶν, πεινόντων
ξοφία, ποιμένω τε πλετιστῶν, αἰχμαλώτων ῥύ-
σιω, καὶ πλεόντων σωτῆρα, κεκτῆμεθα παμμακά-
καρ, σοφὲ Νικόλαε.

Υψωσον παλάμας σου πρὸς Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ
λαῶσ, Ἱεράρχα Πάτερ σοφὲ, Ἐ παράχε λύ-
σιν, πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυθίῳαι τῆς μελ-
λέσης φεικτῆς κολάσεως.

Τῷ ἁγίῳ Σπυριδωνοῦ.

Χαίροις τῆς θαυμάτων ὁ ποταμὸς, Χαίροις
ἀδελ-

ἀδουέντων, καὶ παχόντων ὁ ἰαφεὺς, Χαίροις τῶ
 λογίων τῶ πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Ἐπι-
 μηθεύτος ποιμὴν Ἑισόλβιε.

Εἰς τὸν ἅγιον Μηξοφάβι, τὸν πρῶτον
 Πατριάρχην Κωνσταντινέπλεως.

Χαίροις τῶ πατέρων ἡ καλλουή, Χαίροις τῶ
 ὁσίων κανῶν θεῖος ἐν ἀρετῇ, Χαίροις Ἐκκλη-
 σίας, ὠραίισμα καὶ κλέος, Βάθρον Παξιαρ-
 χείας, Πάτερ Μηξόφανες.

Ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι τῶ Χριστῷ, Μάρτυρες Κυ-
 εῖς καὶ πανθαύμασοι ἀθληταί, Προφητῶ ὁ Δῆ-
 μος, Ἱεραρχῶν ὁσίων, ποιήσατε πρεσβείαν ὑ-
 πὲρ ἡμῶν πρὸς Θεόν.

Τὲς ἀγίας πάντας ἀνδριμῶ, Προφῆτας ὁσίους,
 Ἀποστόλους καθηγητάς, Μαρτύρων τῶ πᾶσαν
 ὁμήγειν συμφώνως, καὶ πάντας τὲς ἀγίας πό-
 σω Ἐ φόβῳ ὑμῶν.

Εἰς τῶ ἀγίαν Ἀνναν.

Δεῦτε δριμησώμην οἱ πισοί, Ἀνναν τῶ ἀ-
 γίαν, τῶ προμήτορα τῶ Χριστῷ, τῶ ἀξιωθεῖ-
 σαν γρηῖσαι τῶ παρθένον, τῶ μόνῳ θεοτό-
 πον, καὶ παναμώμητον.

Εἰς τῶ ἀγίαν Μαρίαν. Λέγεται δὲ καὶ
 εἰς ἑτέρας γυναῖκας ἀγίας
 Μάρτυρας.

Τῶ λαμπάδα πάντες ἡ φαιενῶ, καὶ τῆς παρθουίας

τὸν ἀσύλητον Θησαυρὸν, τὴν νύμφην Κυρίε, καὶ
ἀσπίλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, πάντες
ὕμνήσωμεν.

Τὴν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐν
ἀνάγκαις ἀποροσμάχητον βοηθὸν, τὴν νύμφην
Κυρίε, καὶ ἀσπίλον ἀμνάδα, Παρασκώλι τὴν
θεῖαν πάντες ὑμνήσωμεν.

Χαίροις Θεοδώρα πανδκλεῖς, χαίροις δισεβείας
ἀνακίρυξις ἀληθῆς, Χαίροις παρρησίαν ἐν Θεῷ
κεκτημένη, Αὐγῆσα καὶ ὅσια ἀειμακάρισε.

Μεγαλιωτέρα τῆς ἐβδομάδος. τῆ β'.

Τῶν ἀσωμάτων.

Τῆ Ἀρχιερατῆρος καὶ Μιχαὴλ, καὶ τῆ Ἀρχαγγέλου
γέλου τὸ μελώδημα Γαβριὴλ, μυστήριον ἕσιον τῆ
Θεῶ τὸ δοχεῖον, Χαρά καὶ τῆ Ἀγγέλων, πι-
σῶν τὸ καύχημα.

Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀρχαί, ἑξουσίαι
Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβίμ, Σεραφίμ, δυνά-
μεις, ἑξάπτερυγα θεῖα, Ὁ πολυόμματά τε, φρε-
ροίμα γίνεθε. Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπὲρ τὴν ψάμμον τῆ ὁ θαλασσῶν, ὑπὲρ
ἀειθμῶν τε τῆ ἀσέρων τοῦ ἔραυθ, μόνος ἀμαρ-
πίσας, μόνος καὶ κατεκείθην. Ὁ Δέσποινά τῆ κόσ-
μου, σύ με δεσώσων.

Τῆ Γ'. τῆ προδρομῆ.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ τῆ μονα-
ζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρερόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας
μητρὸς

μηξὸς ἡγιασμένων, τὸν πορόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Πᾶσαι ὡς πορέφης αἱ γενεαὶ, σὲ μακαριῶ-
μων παμμακάρισε Μαριάμ, καὶ γὰρ ἐσθλασεὶς
τῇ μακαρίᾳ Κόρῃ, ἐχώρησας τὸν πάντων μακα-
ριώτατον. Θεοτοκίον.

Πρόσδεξαι Κυρία Μήτηρ Χριστοῦ, ὕμνον σοῦ
οἰκίετα ταπεινῶ καὶ ἀμαρτωλῶ, κατακεκρυμμένου
καὶ βεβορβορωμένον, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ μὴ
παρίδῃς με.

Τῇ Δ'. Τῶ τιμὴν σαυρῶ.

Ἰμνωσὲ τὴν σαύρωσιν ἀγαθῆ, ὕμνωσὲ τὰ
πάθη, προσκυῶσὲ καὶ τὴν ταφὴν, τὴν ἦλθες
τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον τὸν ἀόγγον, τὰ
πάντα προσκυῶσὲ, Σῶτερ μακρόθυμε.

Τῶ σαυρῶ τὸ ξύλον πάντες πίσοι, δεῦτε ἀνυ-
μῶμεν, ἔθρῶμεν περιχαρῶς. αὐτὸς ἦν καθεῖ-
λε, τὴν πλάνην τῶ εἰδώλων, ἔῤωσσε τὴν πί-
σει, μακαριῶντας αὐτόν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε παρθένε Μήτηρ Θεῶ, καὶ δεδοξασμένη
ὑπὲρ πάντων φύσιν βροτῶν, ἀκήρατα κόρη, ἁγία
Θεοτόκε, περὶσῶζε τὴν πίσει, σὲ μεγαλύνον-
τας.

Τῇ ε'. τῶ Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔ τῶ
Ἁγίου Νικολάου.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον, σὺν τῷ Λεκά, Φί-
λιππον Ματθαῖον, Ἰωάννην Σίμωνα Θωμᾶν,

τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν, σὺν θεῷ Ἰσκώβω, καὶ τὸν
Βαρθολομαῖον πάντες ὑμνήσωμεν.

Νικόλαον πάντες τὸν ἰατρὸν, ψυχῶν καὶ σω-
μάτων ἀφημέσωμεν οἱ πιστοὶ, Χαίροις Ἱεράρ-
χα Μυρέων τῆς Λυκίας, Περίσωζε τὸς πίσει,
σὲ μεγαλιύοντας. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἑρανῶν, καὶ καθαρωτέραν
λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυξωσαμοσίω ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας, τὴν δέσποιναν τῶ κόσμῳ ὑμνοῖς
τιμήσωμεν. Τῇ παρασκυῖ.

Θέλων ἐσαυρώθης ὡς λυξωτά, καὶ ἑξαυματί-
θης ὑπεράγαθε δι' ἐμέ, καὶ λόγῳ ἑβώθης τὴν
ἀχράντον πλῆραίσου, ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς
σῆς θεότητος.

Τὴν ζωὴν ὀρώσα ἐν τῷ σαυρῶ, Κόρη κρεμ-
μασίω, ἀειτάλαζες μητρικῶς, τὴν τῶ Ἰσδαί-
ων ἀπάλειαν θρῆνῆσα, τῇ μὴ ὁμολογουύτων
Θεῶν καὶ Κύριον.

Τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσεῖν, τὴν σάμνον πὴν
ράβδον, τὴν λυχνίαν τὴν θεαυγῆ, τὸν τόμον
τὸν θεῖον, ἐν ᾧ Θεὸς δακτύλῳ, ὁ λόγος ἐγε-
γραφή, σὲ μεγαλιύομεν.

Τῷ Σαββάτῳ νεκρώσιμα.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς, τῶν προκοιμη-
θεῖτων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν τῷ ἁγίῳ,
ἐν χώρᾳ τῶν δικαίων, ὅπως τὸ φῶς λαμπραῖ,
πάντες κατὰ τάξιν.

Ταῖς

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σε προσδραχῆς, Προφη-
τῶν Μαρτύρων, καὶ ὁσίων Ἱεραρχῶν, πάντων
τῶν ὁσίων, ψυχὰς ἅς προσελάβε, ἀνάπαυσον
οἰκτίρμων, ὡς Ἰσραήλ.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονῆ, καὶ τῶν Ἀ-
ποστόλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύ-
ρων ὁσίων, καὶ πάντων τῶν δικαίων, Ἀνύμφου-
τε Παρθένε, σκέπε τὴν πόλιν σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, πόροδρομε
Κυρία, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, Οἱ ἅγιοι πάν-
τες μετ' ἧς Θεοτόκε, Ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

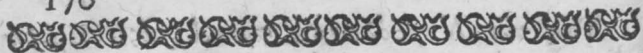
Κατανοκτικόν.

Καὶν Ἰσρέβελ, καὶ Μανασιῶ, ἄσωτον καὶ
πόρνῳ, τὸν τελώνῳ καὶ τὸν ληστῷ, Ἐ τῶ Φα-
ρισαῖς, τὴν ὑψηλοφροσύνην. διὸ ἐν μετανοίᾳ
Κύριε σῶσόν με.

Ἐπερον, Ἡχος, Β'.

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρ-
τωλῶν. ὡς προσεδέξω Ἀβραάμ τὴν θυσίαν,
καὶ Πέτρον τὴν μετανοίαν, τῶ τελῶνι τὸν συναγ-
μὸν, καὶ τῆς πόρνῆς τὰ δάκρυα, μυροφόρων γυ-
ναικῶν τὰ θυμιάματα, τῶ ληστῆ τὴν ὁμολογίαν
ἐπὶ τὸν σταυρὸν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς Σωτὴρ δεομέ-
νης σε. τῆς ἐργῆς σε τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρή-
νην μετέβαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σε, μόνε
φιλάθρωπε.

ΜΕ-

Μ Ε Γ Α Λ Υ Ν Α Ξ Ι Α ,

Ψαλλόμενα κατὰ τάξιμ εἰς τὰς δεσπο-
 τικὰς ἑορτὰς, εἰς τὴν ἑμμάτιω ᾠδῷ.

Μὴνὶ Νοεμβρίῳ.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ἦχος, Α΄.

Μεγάλων ψυχῆμου, τὴν προσνεχθεῖ-
 σαν ἐν τῷ ναῷ Κυρίας, καὶ ὀλογηθεῖσαν
 χερσὶ τῆς ἱερέων.

ἦχος, Δ΄.

μεγαλυνάρια

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγου, ὁρῶντες
 ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσέδου εἰς τὰ ἁ-
 γία τῆς ἁγίων.

Τῶν Χειρῶν γονυῶν.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὴν τιμιωτέρων, καὶ ὀ-
 δοξοτέρων τῆς αἰῶν στρατευμάτων.

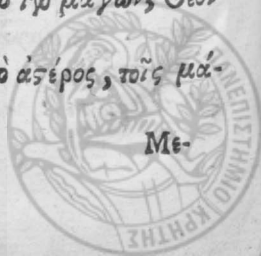
Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἐκ τῆς παρθένου,
 Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχ-
 θέντα Βασιλέα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ὑπὸ τῆς μάγων, Θεὸν
 προσκυνηθέντα.

Μεγάλων ψυχῆμα, τὸν ὑπὸ ἀέρος, τοῖς μά-
 γοις μωυθέντα.

Με-

Μεγάλων ψυχίμα, τὴν ἀγνὴν παρθένον,
καὶ μόνω θεοτόκον, τὴν γεννησαμένην Χειρὸν
τὸν Βασιλέα.

Μάγοι ἔποιμνές, ἤλθον προσκυῶσαι, Χει-
ρὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει.

Σήμερον ἡ παρθένος, τίκει τὸν δεσπότην ἐν-
θον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ἐπὶ
Μητὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ ποιμνές, βλέπασιν τὸ σωτήρα, απαρ-
γαίοις εἰλημηθέντα, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ δεσπότης, ῥάκει ἀπαργυνῆται, ὡς
ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χειρὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς παρθένου κόρης.

Οὐραναῖαι δυνάμεις, τεχθέντα τὸν σωτήρα,
Κύριον καὶ δεσπότην, μιλύσασιν τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλων ψυχίμα, τῆς τρισυποστάτου, καὶ
ἰδιαυρέτου, θεόπητος τὸ κράτος. Θεοτοκίον.

Μεγάλων ψυχίμα, τὴν λυξωσαμένην, ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κατάρτας.

Εἰς τὴν περιτομήν.

Μεγάλων ψυχίμα, τὸν κατὰ τὸν νόμον
σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ἐν τῇ ὀγδοῇ περι-
τομῇ λαβόντα.

Σήμερον ὁ δεσπότης, τέμνεται τῷ σάρκα, ὡς
βρέφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ
Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Εἰς τὸν μέγα Βασίλειον.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βα-
σίλειον τὸν μέγα.

Μεγάλων ψυχών, τὸν τῆς οἰκονομίας, ὑπέρ-
λαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βα-
σίλειον τὸν μέγα.

Μεγάλων ψυχών, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστῷ
τῷ Ἐκκλησίαν.

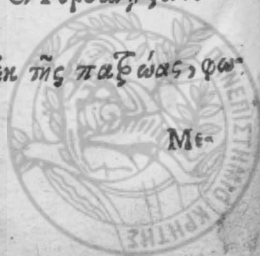
Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Μεγάλων ψυχών, τῷ τιμιωτέρῳ, τῶν
αὐτῶν στρατομάτων.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ὑπὸ πρυθρόμα, τὸ
βάπτισμα αἰτῆντα.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόν-
τα βαπτισθῆναι.

Μεγάλων ψυχών, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φω-
στῆς μαρτυρηθεῖντα.

Μεγάλυων ψυχίμκ, τὸν εὔα τῆς ἑιάδος, κλί-
σαντα τὸν αὐχρία, κὲ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα,
κὲ βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα ἄφες ἄρτι, κὲ βάπτισόν με θέλων,
πληρῶσαι κὲ ἡ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύλω.

Σήμερον ὁ δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχρία, ὑπὸ
χειρὸς ποροδρόμκ.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν δεσπότην,
ἐν ρείθροις Ἰορδάνκ.

Σήμερον ὁ δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βρο-
τῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ δεσπότης, ἀνώθεν μαρτυρεῖται, γιὸς
ἡγαπημένος.

Σήμερον ὁ δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύ-
σιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει,
χειρὶ τῆ τῆ ποροδρόμκ.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Α Κατάλιπτόν ἔστι, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ,
καὶ Ἀγγέλοις, καὶ βροτοῖς μηξοπάρθε-
σε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεών,
τὸν τοῦ νόμου ποιητῶν, καὶ δεσπότην τοῦ πα-
τρός.

• Βεληθεῖς ὁ πλαστεργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
Μήψαυ ᾤκησε τὴν σὺν, τῆς παρθένου καὶ ἀγνῆς.

• Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζεσαι ἀγνή, καὶ
δοξάζεσαι πισῶς, ὡς Μητέρα τῆ Θεῆ.

• Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν δεσπότην τῆ παντός, ὃν
βασάζει Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῶ.

• Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γλῶσσαν, καὶ ποιεῖς ἔμμεν αὐ-
τῷ, καὶ πᾶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσίν;

• Ζήσας ἔτι Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν. καὶ ἐβόα
πρὸς αὐτὸν, νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μουσική, ἡ τὸν ἀΐθρακα Χριστὸν, συλ-
λαβῆσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

• Θεῶν ἐνλωθράπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ
ναῶ προσφέρεισαι τεσσαρακονθήμερος.

• Κατελθὼν ἐξ ἑραῶν, ὁ δεσπότης τῆ παντός, ὑ-
πεδέξατο αὐτὸν Συμεῶν ὁ ἱερός.

• Λάμπρυνόν με τὴν ψυχῶν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰδητόν,
ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

• Μησοπάρθνε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον
βρέφος ἄποδός, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

• Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σε τῆ πλαστεργῆ, ὅτι
εἶδόν σε Χριστὸν, τὸ σωτήριόν με φῶς.

• Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, ἔστω λιτανύσσει, κάτω
νῦν ὁ Συμεῶν, ἀγκαλίζεται χερσίν. Δόξα.

• Ἡ τῆ φύσει μετὰ μονάς, τοῖς προσώποις δὲ
τετράς, φύλαττε τοὺς δούλους σε, τὰς πισθόντας

εἰς σέ. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῆς Χριστιανῶν, σκέ-
πε φέρει φύλαττε, τὸς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εἰς τὸ Ἄγιον
Πάσχα.

Μεγάλων ψυχῆμου, τὸν ἔξανασαιτα,
τελήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζω-
δότῳ.

Μεγάλων ψυχῆμου, τὸν ἐθελουσίως πα-
θόντα καὶ ταφόντα, καὶ ἔξανασαιτα τελήμερον
ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόφυτον θυμα,
ἀμνὸς Θεῶ ὁ αἶρων, τῷ ἀμαρτίαν κόσμῳ.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή
παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε. ὁ σὸς Υἱὸς
ἀνέστη, τρίήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ,
καὶ τὸν Χριστὸν ἰδεῖσα, ὡς κηπερὸν ἠρώτα.

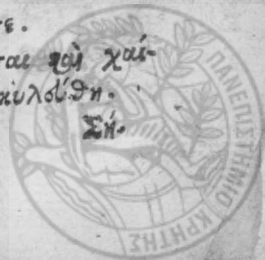
Ἄγγελος ἔξασράπτων, ταῖς γυναιξίν ἐβόα,
παύσαθε τῆς δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκρὸς τὸς ἀπ' αἰῶνος,
Βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰέρδα λέων.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ
τὸς νεκρὸς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαί-
ρει. ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλόθη.

Σί.

Σήμερον ὁ δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ἄδυσ, ἐ-
γείρας τὰς δεσμίας, ἕς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς
κεκρατημένους.

Δόξα.

Μεγάλων ψυχίμα, τῆς ξισυποσάτε, καὶ
ἀδιαρέτε, θεόπιτος τὸ κράτος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, Χαῖρε δόλοημένη,
Χαῖρε δεδόξασμένη, σὸς γὰρ γιὸς ἀέση, ξιή-
μίρος ἐκ πάφω.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τῆ δεσπότη, ὀρῶντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς μὲν δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Αἱ ἀρεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομένω, τὴν μόνω
Θεοτόκον.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς πανάγου, ὀρῶν-
τες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ
τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΓΑΙ ΦΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΕΝ ΟΪΩ, ΤΩ, ΧΡΟΝΩ.

Μηνὶ Νομβεῖω, καὶ τὸ Χριστὸς γεννᾶται.
καὶ φάλλεται ἕως τῆς πρώτης τῆς Γενναρίου
Μηνός.

Μηνὶ

Μὴν Ἰαννουαρίῳ, ἀ. Βυθῆ ἀνεκάλυψε πυθ-
μένα. Ἐ φάλλεται ἕως τῆ, ε δ'. τῆ αὐτῆ Μῆως.
ἀπ' αὐτῆς δὲ, Χέρσον ἀβυασοτόκον. Εἰ δὲ τύχη
ἔξ ἡμέσῃ ἢ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίῃς, λέγομεν,
Βοηθός καὶ σκεπασῆς. Τὰς δ' ἄλλας κυριακάς τῆς
ἀγίας Τεσσαρακοστῆς. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Κυριακῇ τρίτῃ τῶν νηστειῶν. Ὁ Θεότατος πορε-
τύπωσε.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων. Ὁφθισαν αἱ πηγαί.

Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῆ Πάχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ καθεξῆς ἕως εἰς τὴν

Πεντηκοστήν.

Μετὰ δὲ Πεντηκοστῶν, τὸ Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Τῇ πρώτῃ τῆς Αὐγύστου λέγομεν, Σταυρὸν χα-
ράξας Μωσῆς.

Τῇ 5. τῆ αὐτῆ Μῆως. Χοροὶ Ἰσραήλ. μὴ
δὲ τὴν ἄποδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως, Ἀνοίξω
τὸ σῶμα μου.

Τῇ 16. τῆ αὐτῆ Μῆως, ἥτοι τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ
δόξῃ. Ἀπ' αὐτῆς δὲ, Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Τῇ ἀ. τῆ Σεπτεμβρίου Μῆως, Σταυρὸν χα-
ράξας Μωσῆς, καὶ καθεξῆς ἕως εἰς τὴν ἀπό-
δοσιν τῆς τιμῆς Σταυροῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδο-
σιν, Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Καὶ πληρώσει.

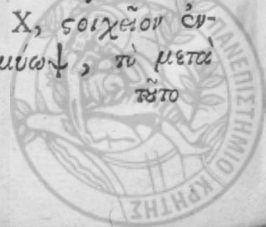

ΝΙΚΟΛΑΪΟΥ ΓΕΡΕΩΣ

Τῷ Μαλαξῷ, Πρωτοπαπᾶ Ναυπλοῖς,
 περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐνδεκνῶν δα-
 κτύλων τῆς χειρὸς τῷ Γερέως,
 ἐν τῷ ἀλογεῖν αὐτὸν τὸν
 Χειρῶν μου λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τῷ λιχανῷ δακτύλῳ, καὶ τὸ
 ὀπκαμπὲς τῷ μέσῳ, τῷ κὲ σφακέλῳ λε-
 γομῆς, τὸ Ἰησῶς ὄνομα ποροδήλως χαρακτηί-
 ζει. τῷ ὄρθιῳ τὸ Ι, παρειαῶντος, τῷ δὲ καμ-
 πύλῳ τῷ ὄρθιῳ κὲ ἔγγισα ἀλλήλων οἱ δύο ἐπι-
 δάκτυλοι ἐπὸς ἄλλους, ἀειδήλως τῷ
 το ἐμφαίνουσιν. Ἡ δὲ τῷ ἀντίχειρος, κὲ τῷ πα-
 ραμέσε, τῷ κὲ ὀπβάτε καλεμῆς, πρὸς ἀλλή-
 λους πλαγία εἴωσις, κὲ αἰδῆς τὸ ἔγγισα τῷ
 πῶν καμπύλων τῷ μίωπος, τὸ Χειρῶν ὄνομα
 σημαίνουσιν ἀμφότερα. Ἡ γὰρ πλαγιότης τῷ
 ἀντίχειρος κὲ τῷ ἐπιβάτε, τὸ Χ, σοιχεῖον ἐν-
 δείκνυται. Οἱ δὲ κυρτόχημος μίωψ, τὸ μετὰ

τῷ

τὸ Σ, δι' ὧν τὸ Χειρὸς ὄνομα ὡς εἴρηται δείκνυται. ἵνα δὲ σαφέστερον τὸ πρὸς ἐξήγησιν ἔχη ὁ βελόμενος, χεῖρα σάτω τὴν χεῖρα δύλογεσαν, καὶ ἀειδήλως τὸ λεγόμενον, οὐδὲν ἄλλο παραδήλην εὐρήσει, ἢ τὸ τῆ δύλογημεία Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἐν ᾧ δύλογεῖνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ἡ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐπαγγελία γέγονεν. Ενδύλογηθήσονται γάρφισιν ἐν τῇ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπε δέφισιν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος ἐν πῖς σπέρμασιν. ἀλλ' ἐν τῇ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χειρὸς. ἐχρῶν ποιγαρουῦ καὶ τὸν χηματοισμὸν τῆς δύλογεσης χειρὸς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δύλογημείας, ἐδὲν ἄλλο σημαίνει, ἢ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆ ἐν ᾧ δύλογεμέθα. Διὰ τὸ γὰρ οἶμαι καὶ Θειοτέρα προνοία, ἕως ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτῆ τῇ ὅλων δημιουργῶ οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτωται, καὶ ἔ πλείεις, ἐδ' ἐλάττωες, ἀλλ' ὅσοι αὐ μὴ περιτῶς, μὴ δὲ ἐλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκέντως πρὸς τὴν ποιαύτην σημασίαν ἔχοντες.

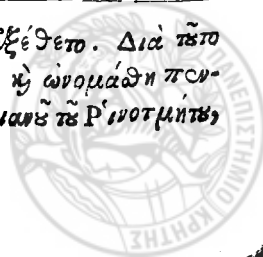
Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις.

Αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πότεαι, πότε, ἔπῃ, ἔεις τίνων Βασιλέων ἡμέρας, καὶ τίνων Πάπων, ἔ Πατριάρχων, ἔ καὶ τίνων αἰρετικῶν γεγονόασιν. Ταῦτα δὲ

Σύνοδοι.	Βασιλεῖς.	Πάπιδες, καὶ τοποπριταί.	Πατριάρχαι.
α.	Κωνσταντῖν. ὁ Μέγας.	Σίλβεστρος Βίτων Βικωντιῶν.	Μηθούφνης Κωνσταντινῆ πόλεως.
β.	Θεοδόσιος ὁ Μέγας.	Δάμασος παρῶν.	Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.
γ.	Θεοδόσιος ὁ μικρός.	Κελεσίνοσ.	Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος τῆς Πάπα.
δ.	Μαρκιανός.	Λέων Παχασίνος, καὶ Λακκιανός.	Ἀνατόλιος Κωνσταντινῆ πόλεως.
ε.	Ισινιανός ὁ Μέγας.	Βιγίλιος παρῶν.	Εὐτύχιος Κωνσταντινῆ πόλεως.
ς.	Κωνσταντῖν. ὁ Παγονάτος.	Ἀγαθων, Θεόδωρος, καὶ Γεώργιος.	Εὐτύχιος Κωνσταντινῆ πόλεως.
ζ.	Κωνσταντῖν. καὶ Εἰρηνῆ.	Ἀδριανός, Πέτροσ, καὶ Πέτροσ.	Ταράσιος Κωνσταντινῆ πόλεως.

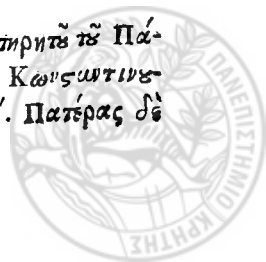
Ἡ' ε. καὶ ς'. Σύνοδος Κανόνας ἐκ ἐξέδετο. Διὰ τῆτο ἐγράφετο ἡ ἐν Ἑλλάδι Σύνοδος. καὶ ὠνομάθη πνευθεκτη, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰσινιανῆ τῆς Ρ' ἰνοτμήτης.

πάντα δ' ἄρῃσεις ἀκριβῶς ἐν τοῖς παρῶσι Κανόνιοις.
 Γίνωσκε ὅτι εἰς τὸ τρίτον Κανόνιον τὰ αὐτὰ ὀνόματα
 εἰσὶ τῶ Παπῶν, τὰ δὲ κάτω τῶ τέτων τοποτηρητῶ.

Πόλεις εἰς	Κατὰ τίνων.	Πατέ- ρες.	Κανό- νες.	Ἐτεία πὸ ΧϞ.
Νίκαιαν.	Ἀρεῖς κτίσμα τῆ Υἱὸν λέγοντος.	τιή.	κ'.	τιή.
Κωνσταντι- νέπολιν.	Μακεδονίᾳ τῆ Πυλματομάχῃ.	ρβ.	ζ'.	τξβ'.
Ἐφεσον.	Νεσοσίᾳ τῆ Ἀν- θρωπολάξῃ.	ρλ.	ή.	υδ'.
Χαλκηδό- να.	Διοσκορῃ τῆ Μονοφυσίτῃ.	χλ.	λ'.	υκέ.
Κωνσταντι- νέπολιν.	Ὠλεγκίῃς τέλος τῆς κολλάσιως ληρῆιπῃς.	ρξέ.		φκζ'.
Κωνσταντι- νέπολιν.	Σεργίῃ, καὶ Πύρρῃ τῆ μονοθελητῆ.	ρό.		χνς'.
Νίκαιαν.	Κατὰ τῶ Εἰκο- νομάχων.	τξζ'.	κβ.	ψοή.

Βασιλεῖς τῆ Μητροπόλεως Κρήτης τοποτηρητῆ τῆ Πά-
 πα Παρόντος, ἔ Παύλος Πατριάρχης Κωνσταντινῆ-
 πόλεως. ἔξέδοντο δὲ Κανόνας, ρβ'. Πατέρας δὲ
 εἶχε, σκζ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΩΝ.

Καὶ τί ἔστι συνοίκησις.

Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἀρμοθῇ εἷας ἀνθρώπος μίαν γυνῶκα, μετὰ τὸ ὅλον ὅπερ ποτὲ ἔτε τὴν εἶδον, ἔτε τῆς ὠμίλισσον, ἀφ' ἧ τὴν ἀλογηθῆ, πέρνειτῶ εἰς τὴν κατοικίαν τε, καὶ συνοικεῖ μετ' αὐτῆ, τῆτεςι κατοικῆν καὶ οἱ δύο εἰς εἷα οἶκημα.

Ἐτι δὲ λέγεται συνοίκησις, ὅτι σμίγνεται, καὶ γίνονται μία σάρκα καὶ τὸν ὄρισμὸν τῆ Θεῶ, μετὰ δὲ χαῖς καὶ ἱερολογίαις τῆ ἱερέως νομίμως.

Πῶς ὀρέπει νὰ γίνεταὶ τὸ συνοικέσιον.

Πρῶτον μὲν θέλει νὰ εἶναι ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης συγγενείας, δευτὴν νὰ εἶναι νόμιμον καὶ ἅγιον τὸ μυστήριον. Δεύτερον νὰ φυλάττεται τὸ ἄπορεπὲς εἰς τὴν ἡλικίαν, νὰ μὴ εἶναι ὁ ἀνὴρ γέρον, καὶ ἡ γυνὴ νέα, ἔτε ἡ γυνὴ γεῖρα, καὶ ὁ ἀνὴρ νέος, ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο πρόσωπα σύγχρονα, ἢ αὐτὴν περὶ τὸ εἷα μέρος τῆ ἀνθρώπου ὀλίγον, καὶ πάλιν ἄπορεπὲς εἶναι, ἀλλὰ ὅταν ἀπερνεῖ ἡ γυνὴ πλέον χρόνος ἀπὸ τὸν ἀνδρα, εἶναι ἀτακτον.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Ἡ συγγένεια μερίζεται εἰς πέντε τάξεις.

Πρῶτον μόν.	ἐξ Αἵματος.
β.	ἐξ Ἀγχισείας.
γ.	ἐκ Τριφυλείας.
δ.	ἐκ τῆ ἀγίας Βαπτίσματος.
ε.	ἐξ Υἱοθεσίας.

Ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια χωρίζεται εἰς τρία,
Εἰς ἀιόντας, εἰς κατιόντας, καὶ εἰς πλαγίως.

ΚΑὶ ἀιόντες μὲν εἶναι ὁ Πατήρ μὲν, ὁ Πάππος, καὶ ὁ Προπάππος. Κατιόντες δὲ εἶναι ὁ Υἱός μὲν, ὁ ἔγγονος, ὁ δισέγγονος καὶ οἱ ἐξῆς.

Πλάγιος δὲ εἶναι, ὁ ἀδελφός μὲν, ὁ ἐξάδελφος, ὁ δισεξάδελφος.

Καὶ ἡ αὐτὴ συγγένεια λύεται ἕως τὸν ἔγδοον βαθμόν.

Ἡ ἐξ ἀγχισείας συγγένεια εἶναι ὅταν συμβαίῃ ἀπὸ δύο γυνή.

ΤΟΥΤΕΣΙΝ Εἰς ἀνδρῶπος πέρνει γυναικα, καὶ ὅλοιπης οἱ συγγενεῖς γίνονται καταχρηστικῶς συγγενεῖς καὶ τῆ ἀνδρὸς, ἐπειδὴ γίνονται

σάρκα μία, καὶ ὅσας συγγενεῖς ἔχει ἡ γυναῖκα, εἶναι καὶ τῷ ἀνδρὶ.

Η Ἐκ τῆς γένεως γίνεται καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀπὸ τῆς γένεως. ἄλλο γὰρ γένος εἶμαι ἐγὼ, καὶ ἄλλο γένος ἡ γυναῖκά μου καὶ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἄλλο ἡ γυναῖκά μου. Δύναμαι γὰρ πάρω τοῦ γυναικαδελφῆ μου τὴν γυναικαδελφίδα, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτῆς δὴν πέρνω.

Ἡ συγγένεια τῶ ἀγίῳ Βαπτίσματος εἶναι σημαντοτέρα τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας. Ὡς τοῦτο πρέπει γὰρ φυλάττεται μὲν μεγάλῳ ἀκρίβειαν, καθὼς οὐδεὶς ὁ Χριστός κωνὸν τῆς ἕκτης Συνόδου. καὶ ὡς τῆτο φυλάττεται καὶ αὐτὴ ἕως τὸν ὄγδον Βαθμὸν, καὶ μεξεῖται ἕως ὡς κάτωθεν.

Εἰς ἄνθρωπος ἐβάπτισε δύο παιδία, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, δὴν δύνονται γὰρ συνέλθωσαν εἰς γάμον. Ἐπειδὴ εἶναι υἱὸς ἀναδόχου τέκνον, καὶ λέγονται ἀδελφία πνευματικά. ἕτε τὰ τέκνονα μου, ἕτε τὰ ἔγκονά μου δύνονται γὰρ ἀρμωθῆναι ἕως τὸν ὄγδον Βαθμὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

Ὅταν εἰς ἄνθρωπος γὰρ ἀναδέχθῃ τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶ ἀγίῳ βαπτίσματος, ἐκεῖνος λέγεται ἀδελφός μου πνευματικός, καὶ ὁ υἱός μου ὅπως ἀναδέχθῃ εἶναι καὶ υἱὸς αὐτῆ πνευματικός. Τὰ δὲ ἄλλα μου τέκνονα ὅπως δὴν ἀναδέχθῃ εἶναι μετ' ἐκείνον Χριστὸν Βαθμῶν, ὡσανὲν τέκνονα τῶ ἀδελφῶ μου,

καὶ

καὶ ἕτε ἐκεῖνα δυνάμωται νὰ σὺελθῶσιν εἰς γάμον, ἕως τὸν ἕγδοον Βαθμόν.

Εἰς δὲ τῶ ἀδελφῶ αὐτῶ τὰ τέκνα δὴ εἶναι καὶ μίᾳ συγγένειᾳ, ἕτε μὲ τ' ἐμὲ, ἕτε μὲ τῶ τέκνα μῆ, μόνον εἰς ἐμὲ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπῃ μὲ τῶ ἱερολογίᾳ τῶ ἀγίῃ βαπτίσματος ἀναδέχθη τὸν Υἱόν μῆ, ἐμεσίτῳσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐποίησέν μῆς ἀδελφῶς, εἶναι μεγάλη συγγένειᾳ, καὶ εἰς τῶς κατιόντας ὅξ ἡμῶν, εἰς δὲ τῶς ἐκ πλαγίῃ δὴ βλάπτει.

Η Συγγένειᾳ τῆς Υἱοθεσίας ὅπῃ γίνεται μὲ ἱερολογίᾳ ὅταν τῶ ἀνδρῶπος δὴ κάμνει παιδία, ἢ ἕκαμῃ ἕ ἀπέθανον, ἕ πέρνει ἕνα παιδί ξένον, καὶ κάμνειτο πνευματικὸν αὐτῶ τέκνον μὲ ἱερολογίᾳ, ὡσαύ ἐκεῖνο ὅπου ἐγέννησεν σαρκικῶς, εἶναι σερκτῆ καὶ εἰς τῶς Βαθμῶς, καὶ εἰς τῶ κληρονομίᾳ. Λέγει γάρ ὁ νόμος.

Οὐ δύναμαι νὰ πάρω τῶ Πάππου μου τῶ θετῶ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι ἀδελφὴ πνευματικὴ τῶ Πατρός μῆ.

Οὐδὲ τῶ θετῶ μῆ Υἱὸς τῶ θυγατέρα δύναμαι λαβεῖν γυναῖκα.

Οὐδὲ θετῶς Υἱὸς τῶ θετῶ αὐτῶ Πατρός τῆς γυναῖκα.

Καὶ καθεξῆς δὴν λαμβάνει, ἕτε τῶν θυγατέρα αὐτῶ, ἕτε τῶ ἐγγένῳ, ἕως ἕ νὰ τελειω-

Ἐν ὅ ὄγδοος βαθμὸς εἰς τὴς κατιόντας μόνον, εἰς δὲ τὴς πλαγίας δὲν ἐμποδίζεται, καθὼς καὶ εἰς τὴν συγγένειαν τῆ ἀγίης βαπτίσματος.

Ταῦτις εἰς ἀνδρῶπος ἔχει θετὴν θυγατέρα. ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ καὶ ὁ ἑξάδελφος δύναται νὰ πὴν λάβῃ ἕξ νόμιμον γυναικα.

Ὅτι καὶ καλογραῖαι, καὶ παρθενοὶ γυναικες ἴσο-θετῶτιν ἀκωλύτως. Τὰ ὅποια παιδία λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶ πληρονομίαν χωρὶς τινὸς κείσεως.

Ἐὰν ἔχω παιδίον σαρκικόν, καὶ βαπτίσω καὶ ἓνα ὅπερ μὲ γίνεται πνευματικόν, δύναται νὰ πάρην δύο ἀδελφὰς ἀνεμποδίσως.

Ὅμοίως ἐὰν βαπτίσω δύο παιδία ξένα ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀνεμποδίσως δύναται νὰ πάρην δύο ἀδελφὰς, ὅτι ἡ συγγένεια τῆ ἀγίης Πνεύματος εἶναι μόνον εἰς τὰ δύο πρόσωπα ἐκεῖνα, καὶ εἰς τὴς κατιόντας ἕξ αὐτῶ, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δὲν ἐμποδίζει.

Μαρκὴλ τῆ Σαρδιῆ, ἔ μέγαλς Χαρτο-
 φύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας
 περὶ συγγενείας περιγραφῆ.

Οὐ δώαται λαβεῖν γυναικα τῷ ἀδελφῷ
 αὐτῆ. Πέτρος ἐγέννησεν.

Γεώργιον. Ἀδελφ. καὶ Μαρίαν.

Οὐ δώαται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τῷ Μαρίαν
 εἰς γυναικα, ὅτι εἶναι Βαθμός. Β'.

Οὐδὲ τῷ ἀνεψιῶν αὐτῆ δώαται λαβεῖν.
 Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.

Εἰρήων

Οὐ δώαται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τῷ Εἰρήων
 ὅτι εἶναι Βαθμός. Γ'.

Οὐδὲ τῷ ἑξαδέλφῳ αὐτῆ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.

Θωμᾶς. ἑξαδελ. Εἰρήων.

Οὐ δώαται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τῷ Εἰρήων.
 ὅτι εἶναι Βαθμός. Δ'.

Οὐδὲ τῷ θυγατέρα τῆς ἑξαδέλφης αὐτῆ.

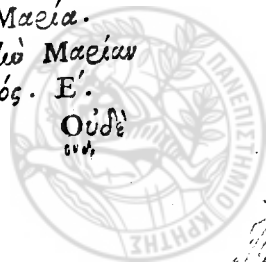
Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης

Θωμᾶς. ἑξαδελ. Εἰρήων

Μαρία.

Οὐ δώαται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τῷ Μαρίαν
 εἰς γυναικα. ὅτι εἶναι Βαθμός. Ε'.

Οὐδὲ
 ἑξῆς

Οὐδὲ τὴν δὲ ἑξάδελφον αὐτῶν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Γεωργίου.

Θωμᾶς. ἑξάδελ. Εἰρήνη.

Δημήτριος. δὲ ἑξάδελ. Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Μαρίαν
εἰς γυναῖκα. ὅτι εἶναι Βαδμὸς. 5'.

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς δὲ ἑξαδέλφης αὐτῶν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Γεωργίου.

Θωμᾶς. ἑξάδελ. Εἰρήνη.

Δημήτριος. δὲ ἑξάδελ. Μαρία.

Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Ἄνναν εἰς
γυναῖκα. ὅτι εἶναι Βαδμὸς. Ζ'.

Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐ-
γένετο ἀκωλύτως, ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης, Κύριος Ἀλέξιος Συνοδικῶς ἐμπόδι-
σεν ἐγγράφως καὶ μὴ γίνεται. ὅμως ἀν' φθάσῃ,
ἢ γυνὴ ἑξ ἀγνωσίας, κανονίζεται παρὰ τῶν Ἀρ-
χιερέων, ἢ δὴ χωρίζεται.

Δαμβάνει δὲ τὴν τρεῖς ἑξαδέλφον αὐτῶν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Γεωργίου.

Θωμᾶς. ἑξάδελ. Εἰρήνη.

Δημήτριος. δὲ ἑξάδελ. Μαρία.

Ἀλέξιος. τρεῖς ἑξάδελ. Ἄννα.

Ὁ Ἀλέξ.

Ο' Αλέξιος λαμβάνει τὴν Ἄνναν εἰς γυναικα, ὅτι εἶναι Βαθμός. ἢ Ἐῶς τῆς ὀκτῆς Βαθμῶν ἢ ἐξ αἵματος Συγγένεια διαλύεται, καὶ εἰς αἰόντας, καὶ εἰς κατιόντας.

Περὶ τῆς ἐξ ἀγχιστείας συγγενειῶν, τῆστιν ἀπὸ δύο συγγενείας.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν μητέρα, καὶ θυγατέρα.

Πέτρος ἀρμόδιη τὴν Μαρίαν καὶ ἀπέθανε,
Ἡ Μαρία ἐγέννησεν Εἰρῶν.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρῶν
εἰς γυναικα, ὅτι εἶναι ἀπόγονός τε,
καὶ εἶναι Βαθμός. Β'.

Οὔτε μᾶμμιω, καὶ ἐγγόνω.

Πέτρος ————— Μαρία.

Εἰρῶν.

Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ
εἶναι ἐγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμός. Γ'.

Οὔτε Μᾶμμιω, καὶ δισηγγόνω.

Πέτρος ————— Μαρία

Εἰρῶν

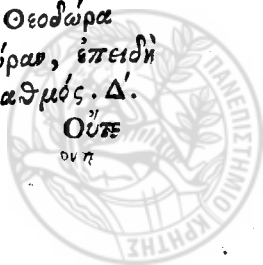
Ἄννα

Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ
εἶναι δισηγγόνη τῆς Μαρίας, Ἐῶς εἶναι Βαθμός. Δ'.

Οὔτε

ου η

Ούτε μάρτυρ, κὴ τρισεγγόνω.

Πέτρος — Μαρία.

Εἰρήνη.

Ἄννα.

Θεοδώρα.

Εἰσὴ.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην,
ἐπειδὴ εἶναι τρισεγγόνω τῆς Μαρίας,
καὶ εἶναι Βαδμὸς. Ε'. οὐκ ἔστι

Ούτε θείω μεγάλω κὴ ἀνεψιᾷ.

Πέτρος — Μαρία. Ἀδελ. Θεοδώρα.

Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην,
ἐπειδὴ εἶναι Ἀνεψιᾷ τῆς Μαρίας,
καὶ εἶναι Βαδμὸς. Γ'.

Ούτε τὴν ἐγγόνω τῆς γυναικαδελφῆς αὐτῆς.

Πέτρος — Μαρία. Ἀδελ. Θεοδώρα.

Εἰρήνη.

Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ
εἶναι ἐγγόνω τῆς Θεοδώρας τῆς γυναικαδελ-
φῆς αὐτῆς, καὶ εἶναι Βαδμὸς. Δ'.

Ούτε δύο ἑξαδέλφας.

Πέτρος — Μαρία. ἑξαδέλ. Θεοδώρα.

Οὐ-

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν,
 ἑξαδέλφω τῆς Μαρίας τῆς πρώτης γυναι-
 κὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς. Ε΄.

Οὔτε μικρὰν θείαν, ἢ ἀνεψιαν.
 Πέτρος---Μαρία. ἑξαδέλ. Θεοδώρα.
 Εἰρλών.

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρλώνην θυγα-
 τέρα τῆς ἑξαδέλφης Μαρίας τῆς πρώτης γυ-
 ναικὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς. Σ΄.

Οὔτε δύο δις ἑξαδέλφας.
 Πέτρος---Μαρία. ἑξαδέλ. Θεοδώρα.
 Εἰρλών. δις ἑξαδέλ. Εἰρλών.
 Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρλώνην δις
 ἑξαδέλφω Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς
 αὐτῆ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς. Ζ΄. ο) (α)

Λαμβάνει δὲ τὴν θυγατέρα τῆς δις
 ἑξαδέλφης αὐτῆς.

Πέτρος---Μαρία. ἑξαδέλφ. Θεοδώρα.
 Εἰρλών. δις ἑξαδέλ. Εἰρλών.
 Ἄννα.

Δύνάται δὲ λαβεῖν τὴν θυγατέρα τῆς δις
 ἑξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτῆ,
 ὅτι εἶναι Βαθμὸς. Η΄.

ο) (α)

Οὐ
 γινώσκω

Οὐ δύνάται Πατήρ, καὶ υἱὸς λαβεῖν Μητέρα,
καὶ θυγατέρα.

Πέτρος ————— Μαρία.

Γιωάννης. Θεοδώρα.

Οὐ δύνάται ὁ Γιωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν
Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι προγονὴ τῆ
Πέτρος τῆ Πατρὸς αὐτῆ, καὶ εἶναι
βαθμὸς. Β΄.

Οὐδὲ Πατήρ, καὶ υἱὸς Μάμμλι, καὶ ἐγγόνλι.

Πέτρος ————— Μαρία.

Γιωάννης. Θεοδώρα.

Ἄννα.

Οὐ δύνάται ὁ Γιωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν
Ἄνναν ἐγγόνλι Μαρίας τῆς γυναικὸς
τῆ Πατρὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι
βαθμὸς. Γ΄.

Οὐδὲ Πατήρ, καὶ υἱὸς μάρμιλι, καὶ δις ἐγγόνλι.

Πέτρος ————— Μαρία.

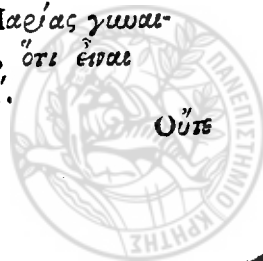
Γιωάννης. Θεοδώρα.

Ἄννα.

Εἰρλίω.

Οὐ δύνάται ὁ Γιωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆν
Εἰρλίων δισεγγόνλι, Μαρίας γυναι-
κὸς τῆ Πατρὸς αὐτῆ, ὅτι εἶναι
βαθμὸς. Δ΄.

Οὕτε

Οὕτε μάμμιω, κῆ τρεῖς ἐγγόνιω.

Πέτρος	Μαρία
Γωάννης	Θεοδώρα
	Άννα
	Εἰρήνη
	Εἰσακή

Οὐ δύνάται ὁ Γωάννης λαβεῖν γυναικα τῆω
Εἰσακῆω τρεῖς ἐγγόνιω Μαρίας τῆς
γυναικὸς τῆ Πατρὸς αὐτῆ. ὅτι
εἶναι Βαθμὸς. Ε΄.

Οὐδὲ Πατῆρ, κῆ υἱὸς δύο ἀδελφάς.

Πέτρος	Μαρία	Αἰδελ.	Θεοδώρα
Γωάννης			

Οὐ δύνάται ὁ Γωάννης λαβεῖν γυναικα τῆω
Θεοδώραν. ἐπειδὴ εἶναι γυναικαδελφῆ
τῆ Πατρὸς αὐτῆ, καὶ εἶναι
Βαθμὸς. Γ΄.

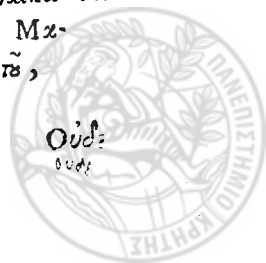
Οὐδὲ Πατῆρ, καὶ υἱὸς, μεγάλω θεῶω,
καὶ ἀνεψιῶω.

Πέτρος	Μαρία	Αἰδελ.	Θεοδώρα
Γωάννης			Εἰρήνη

Οὐ δύνάται ὁ Γωάννης λαβεῖν γυναικα τῆω
Εἰρηκῆω. ὅτι εἶναι ἀνεψιῶ τῆς Μα-
ρίας γυναικὸς τῆ Πατρὸς αὐτῆ,
κῆ εἶναι Βαθμὸς. Δ΄.

N

Οὐδὲ
οὐδὲ

Οὐ δὲ Πατὴρ, καὶ υἱὸς δύο ἑξαδέλφας.
 Πέτρος—Μαρία ἑξαδέλ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρή-
 νην ἑξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ
 Πατρὸς αὐτῆ. ὅτι εἶναι Βαδμὸς. Ε΄.

Οὐδὲ Πατὴρ, καὶ υἱὸς μικρὰν! θείων, καὶ ἀνεψία
 Πέτρος—Μαρία ἑξαδέλ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν
 Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας τῆς ἑξαδέλ-
 φης Μαρίας γυναικὸς τῆ Πατρὸς
 αὐτῆ. ὅτι εἶναι Βαδμὸς. Σ΄.

Οὐ δὲ Πατὴρ, καὶ υἱὸς δύο δις ἑξαδέλφας
 Πέτρος—Μαρία ἑξαδέλ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης Ἐλεὼν δις ἑξάδελ. Εἰρήνη

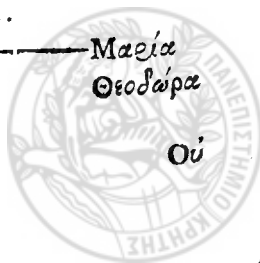
Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην
 δις ἑξαδέλφ. Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ Πα-
 τρὸς αὐτῆ. ὅτι εἶναι Βαδμὸς. Ζ΄.

Οὐδὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, Μητέρα,
 καὶ Ουγατέρα.

Πέτρος
 Ἰωάννης
 Γεώργιος

Μαρία
 Θεοδώρα

Οὐ

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώ-
 ραν, προγονῶν τῆ Παππε αὐτῆ.
 ὅτι εἶναι Βαδμός. Γ'.

Οὐ δὲ Πάππος, Ἐγγονος, μᾶμμιω, Ἐγγόνω.

Πέτρος ————— Μαρία

Γιάννης ————— Εἰρήνη

Γεώργιος ————— Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄννω
 Ἐγγόνω Μαρίας τῆς γυναικὸς τῆ Παππε
 αὐτῆ. ὅτι εἶναι Βαδμός. Δ'.

Οὔτε Πάππος, καὶ Ἐγγονος, μᾶμμιω, καὶ
 Ἐγγόνω.

Πέτρος ————— Μαρία

Γιάννης ————— Εἰρήνη

Γεώργιος ————— Ἄννα

Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεο-
 δώραν δις Ἐγγόνω Μαρίας, τῆς γυναικὸς
 τῆ Παππε αὐτῆ. ὅτι εἶναι Βαδμός. Ε'.

Οὐ δὲ Πάππος, καὶ Ἐγγονος, δύο ἑξαδέλφας.

Πέτρος — Μαρία ἑξαδελ. Θεοδώρα

Γιάννης

Γεώργιος

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τῷ
 Θεοδώρῳ ὀξαδέλφῳ Μαρίας γυναικὸς
 τῆ πάππῃ αὐτῆ. ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς. 5'.

Οὐδὲ πάππος, καὶ ἔγγονος, μεγάλῳ θείῳ,
 καὶ ἀνεφιά.

Πέτρος—Μαρία	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης		Εἰρήνη
Γεώργιος		

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τῷ
 Εἰρηῶνι ἀνεφιά Μαρίας γυναικὸς
 τῆ πάππῃ αὐτῆ. ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς. Ε'.

Πάππος δὲ καὶ ἔγγονος λαμβάνει μικρῶν
 θείῳ, καὶ ἀνεφιά.

Πέτρος—Μαρία	ὀξαδέλ.	Θεοδώρα
Ἰωάννης		Εἰρήνη
Γεώργιος		

Δύναται δὲ λαβεῖν ὁ Γεώργιος γυναῖκα τῷ
 Εἰρηῶνι, θυγατέρα Θεοδώρας ὀξα-
 δέλφῃς Μαρίας γυναικὸς τῆ
 Πάππῃ αὐτῆ. ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς. Ζ'.

Πάππος καὶ Δισέγγονος, δὲν πέρναν δύο
ἑξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία ἑξαδέλ. Θεοδώρα

Γιάννης

Γεώργιος

Δημήτριος

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος γυναικα
τῶ Θεοδώραν, καλὰ καὶ εἶναι

Βαθμός. Ζ'.

Ἀλλὰ διὰ τὸ ἄπορεπές ἐ γίνεται.

Δύο ἀδελφοὶ δὲν λαμβάνειν δύο ἀδελφάς.

Παῦλος—Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τῶ Θεοδώραν
εἰς γυναικα. ὅτι εἶναι γυναικαδέλφη

Πέτρος τῶ ἀδελφῆς, καὶ εἶναι

Βαθμός. Δ'.

Οὔτε μεγάλῳ εἶναι, καὶ ἀνεψιῶν δὲν πέρναν
δύο Ἀδελφοί.

Παῦλος ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία ἀδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τῶ Εἰρήνῳ εἰς
γυναικα. ὅτι εἶναι ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας

νόμφης, καὶ εἶναι Βαθμός. Ε'.

Οὔτε δύο ἑξαδέλφοι δὲν πέρναν δύο ἀδελφάς

Παῦλος ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία ἀδελφ. Θεοδώρα

Εἰρήνη ἑξαδέλ. Εἰρήνη

Οὐ δύ-

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην,
ὅτι εἶναι ἑξαδέλφη τῆς Μαρίας τῆς νύμφης
αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμός. 5'

Δύο ἀδελφοὶ λαμβάνουσι μικρὰ θείαν,
καὶ ἀνεψία.

Παῦλος ἀδελφ. Πέτρος—Μαρίας ἀδελ. Θεοδώρα
Εἰρήνη ἑξαδέλ. Εἰρήνη
Ἄννα

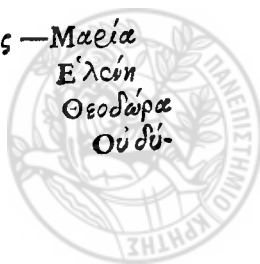
Ὁ Παῦλος δύναται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Ἄνναν
θυγατέρα τῆς ἑξαδέλφης Μαρίας τῆς
νύμφης αὐτοῦ ὅτι εἶναι
Βαθμός. Ζ'.

Δύο ἀδελφοὶ ἑνὸς πέτρου Μιτέρα, καὶ θυγατέρα
Παῦλος. Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία
Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Εἰρήνην
γυναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι θυγατέρα
Μαρίας τῆς νύμφης αὐτοῦ, καὶ
εἶναι Βαθμός. Γ'.

Δύο ἀδελφοὶ ἑνὸς πέτρου Μάμμιν,
καὶ ἐγγόνου.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία
Εἰρήνη
Θεοδώρα
Οὐ δύ-

Οὐ δύνάται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Θεοδώραν
 γυναικα, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη Μα-
 ρίας τῆς νύμφησ τε, καὶ
 εἶναι Βαθμός. Δ'.

Δύο ἀδελφοὶ δὲ πέρνουι μάρμω,
 καὶ δισεγγόνω.

Παῦλος

Α' δέλ.

Πέτρος — Μαρία

Ἐλσὴν

Οὐ δύνάται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Ἀνναν Θεοδώρ
 γυναικα. Ἀννα

Ὅτι εἶναι δισεγγόνη Μαρίας τῆς νύμφησ τε,
 καὶ εἶναι Βαθμός. Ε'.

Δύο ἀδελφοὶ δὲ πέρνουι Μάρμω,
 ἔ τεισεγγόνω.

Παῦλος Α' δέλφ. Πέτρος — Μαρία

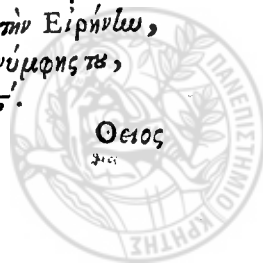
Ἐλσὴν

Θεοδώρα

Ἀννα

Εἰρήνη

Οὐ δύνάται ὁ Παῦλος λαβεῖν τὴν Εἰρήνην,
 Ὅτι εἶναι τεισεγγόνη τῆς νύμφησ τε,
 καὶ εἶναι Βαθμός. ς'.

Θεῖος καὶ ἀνεψιὸς λαμβάνουσι Θεῖαν, καὶ
 ἀνεψιῶν, ἥγουσιν γὰρ παρὴν ὁ Θεῖος τῶν
 Θεῖαν, καὶ ἀνεψιὸς τῶν ἀνεψιῶν,
 διὰ τὸ ὁμοειπές.

Παῦλος ἀδελφ. Πέτρος — Μαρία ἀδελ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης Εἰρήνη

Διώταται δὲ ὁ Ἰωάννης λαβεῖν τῶν Εἰρήνης
 εἰς γυναῖκα. ἐπειδὴ ὁ Θεῖος τε ὁ
 Πέτρος ἔχει τῶν Μαρίαν Θεῖαν
 τῆς Εἰρήνης, καὶ εἶναι
 Βαθμός. Ζ.

Δύο ἑξαδέλφοι λαμβάνουν δύο ἑξαδέλφους.
 Παῦλος ἑξαδέλφ. Πέτρος — Μαρία ἑξαδέλφ. Θεοδώρα
 Διώταται ὁ Παῦλος λαβεῖν εἰς γυναῖκα
 τῶν Θεοδώραν. ἐπειδὴ εἶναι
 Βαθμός. Η'.

Π Ε Ρ Ι Τ Ρ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α Σ .

Οὐ δύναμαι λαβεῖν τῶν γυναῖκα τῆς γυναι-
 καδέλφου μου. λαμβάνω δὲ τῶν
 ἀδελφῶν αὐτῆς.

Πέτρος-Μαρία ἀδελφ. Γεώργιος-Εὐκλείη ἀδελ. Εἰρήνη

Ὁμοίως

Ὁμοίως κὴ ὁ ἀδελφός με λαμβάνει τὴν γυναῖκα τῆς
 γυναῖκα τῆς γυναिकाδελφῶς, κὴ εἶναι
 Βαθμός. Δ'.

Τὴν γυναῖκα τοῦ προγοῦμου ἐγὼ εἰ λαμβάνω.
 Λαμβάνει δὲ ταύτην ὁ ἐμὸς
 ἀδελφός. Βαθμός. Δ'.

Πέτρος—Α' δελ. Παῦλος—Θεοδώρα ἕως Ἰωάννης—Α' υἱός

Λαμβάνω δὲ τὴν προγοῦν τῆς γυναικα
 δελφῶς μου, κὴ εἶναι
 Βαθμός. Δ'.

Πέτρος—Μαρία Α' δελφ. Γεώργιος—Εἰρήνη
 —Ε' υἱός

Ἀποθανέσης τῆς γυναικὸς με λαμβάνω τῆς
 θείας αὐτῆς τὴν γυναῖκα
 Βαθμός. Δ'.

Πέτρος—Μαρία θείας αὐτῆς Ἰωάννης—Α' υἱός

Ε' υἱός
 υἱός

Ἔχω εἰς τὴν ἀδελφὴν μου Γαμβρόν, καὶ λαμβανῶ τὴν ἀδελφὴν τὴν γυναῖκα.

Βαθμὸς. Δ'.

Πέτρος. ἀδελ. Εἰρήνη—Γεώργ. ἀδελ. Γεωργ. Μαρία

Ἡς γυναῖκός μου ὁ παρῶτος ἄνδρας ἔλαβε νύμφην εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. ἐκείνῳ δὲ πέρνω, λαμβανῶ δὲ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς,

ἢ εἶναι Βαθμὸς. Ε'.

Πέτρος. Α' ἄνδρας Μαρία. ἀδελ. Παῦ. Θεοδ. ἀδελ. Εἰρήνη. Γεωργ. Β' ἄνδρας Μαρίας.

Γαμβρός, καὶ γυναῖκα ἀδελφός λαμβανῶν δύο ἀδελφάς. Βαθμὸς. Ε'.

Πέτρος—Μαρία ἀδελ. Γεώργ. Εἰρήνη ἀδελ. Ἄννα

Δύο ἀδελφοὶ ἔχον γυναῖκα ἀδελφόν, καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν, καὶ ἔρχονται εἰς γάμον.

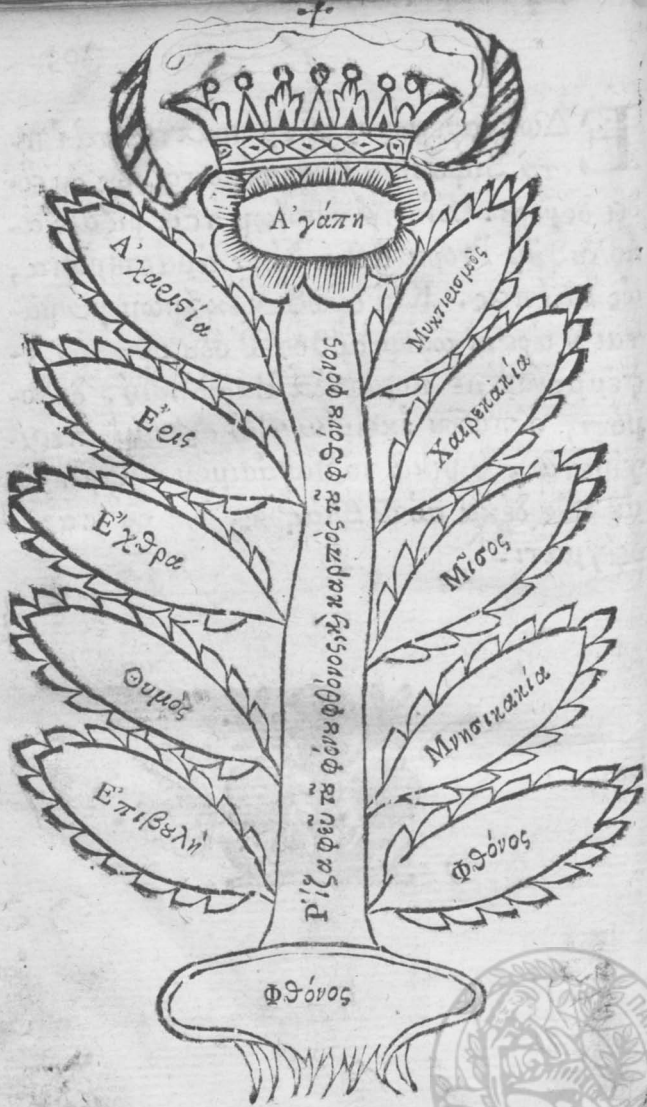
Πέτρος. Μαρία ἀδελ. Γεωργ. Παῦλ. Ἄννα ἀδελ. Εἰρήνη

Βαθμὸς. Ε'.

Ἐδὼ

Ε'Δὴ φαμερώμεν ἐμπράκτως τὰ ἐπ-
 τὰ θαλάσσια ἀμαρτήματα, ὡς ἐν εἴ-
 δει δένδρῳ. Εἰς τῆς ὁποίων ταις ρίζαις ἀ-
 κολυθῶν ἔτορα ἄλλα δέκα ἀμαρτήματα,
 ὡς βλέπεις. Καὶ ἀνωθεν ἐκείνων γεννᾶ-
 ται ἡ ἀρετὴ ὡσαύτ' ἀφ' οὗτος ῥ' ὁδὸς ἀνωθεν ἐ-
 γεμνῶν μὲ κορωνίδα Βασιλικῆ. δηλο-
 ρότι, ὁ ποιῶν ἐκείνῳ τῷ ἀρετῷ περ-
 γίγεται, ἔρικα τὸ θαλάσσιον ἀμάρτημα
 μὲ τῶν δέκα αὐτῶν βλαστῶν, ὡς ἐν παρα-
 δείγματι.

Αγάπη

Αγαπεία

Μυκτηρισμός

Εὐε

Χαιρεκακία

Εὐχθρα

Μῖσος

Θυμὸς

Μηστικακία

Ἐπιβελή

Φθόνος

Ῥίζα φεύ τὸ φθόνος, καὶ καρπὸς τὸ φθόνος φόνος

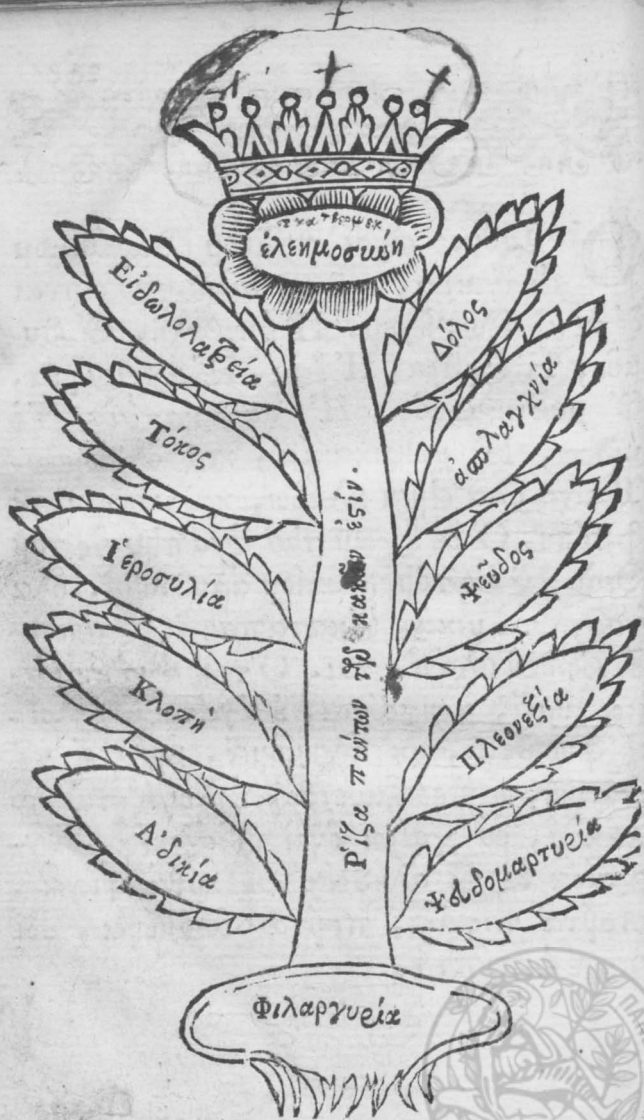
Φθόνος

Ο Φθόρος εἶναι πρῶτον θαλάσσιμος
 ἀμάρτημα, καὶ ἔξ αὐτῆ γυνῆται
 δέκα κλάδοι, ἢ γιν. Ἡ ἐπιβελή, Ὁ θυ-
 μός, Ἡ ἔχθρα, Ἡ ἔρις, Ἡ ἀχαιεῖα,
 Ὁ μυκτηρισμός, Ἡ χαιρεκακία, Ἡ
 μῖσος, Ἡ μνησικακία, καὶ ὁ φόρος.
 Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆ
 φθόρου. Ὁ δὲ ἔχωρ τῷ ἀγάπῳ εἰς τὸν
 Θεόν, ἔ εἰς τὸν πλησίον ἀληθινῶν, ὅλα
 ταῦτα τὰ μικᾶ, ἔ καταπατεῖ, ἔ ἀπ' ἔ-
 δονός δὲν βλάπτεται. Ὅτι ἡ ἀγάπη μα-
 κροθυμεῖ, λησάται, ἡ ἀγάπη ἔ ζηλοῖ,
 ἔ φυσιδται, ἔκ ἀχνημορεῖ, ἔ ζητεῖ τὰ
 ἑαυτῆς, ἔ παροξινεται, ἔ λογίζεται τὸ
 κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγ-
 χαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα γέγει,
 πάντα πιγάει, πάντα ἔσομερει, ἔδὲ
 ποτε ἔκπίπτει.

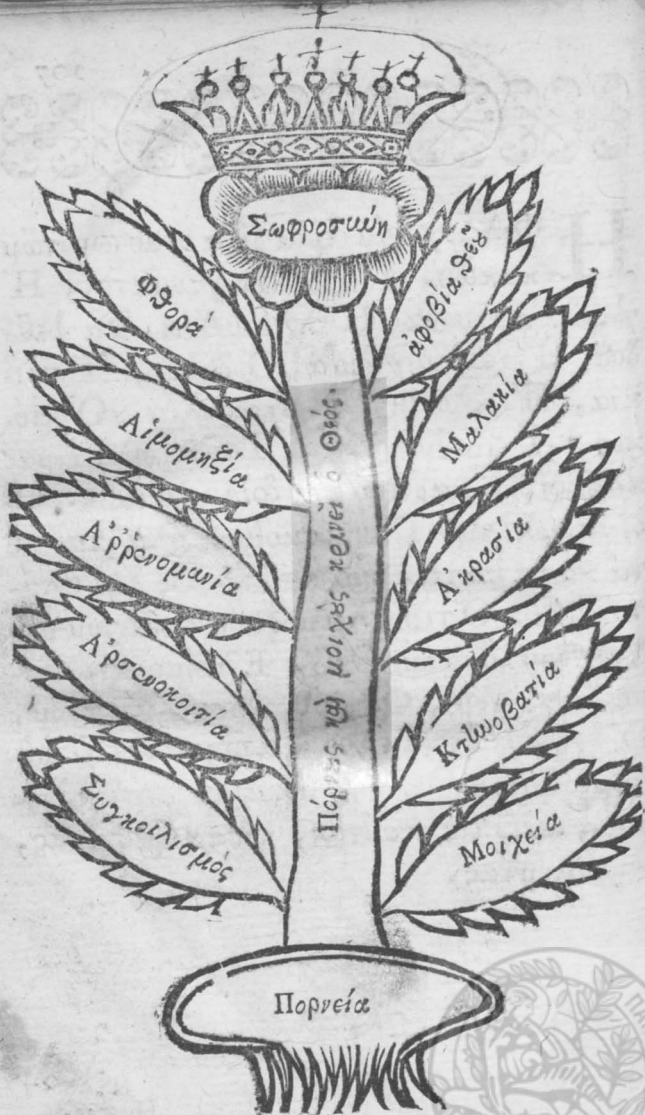

Η Φιλαργυεία εἶναι ρίζα πάντων τῶν
κακῶν, ἔξ αὐτῆς γιννᾶται, Ἡ
ψάδομαρτυεία, Ἡ πλεομεξία, Τὸ ψευ-
δος, Ἡ ἀππλαγχρία, Ὁ δόλος, Ἡ ἀδι-
κία, Ἡ κλοπὴ, Ἡ ἱεροσυλία, Ὁ τό-
κος, Ἡ εἰδωλολαφεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι
κλάδοι, ἔ καρποὶ τῆς φιλαργυείας. Ὁ
δὲ ποιῶν τὴν ἐλεημοσίαν, ὅλα ταῦτα
τὰ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' ἕδουδός δὲν βλά-
πτεται. Ὅτι ἡ ἐλεημοσίη ποιεῖ τὸν ἀψ-
θρωπομ ὁμοιομ Θεῶ, Εὐλεήμομα, Εὐ-
ππλαγχρομ, Φιλαψθρωπομ, Ἰλαρομ,
Οἰκτίρμομα. Τέλος, ἀποκαθιστᾶ αὐ-
τὸν, φίλομ Θεῶ, ἔ ἀκρομ ποιεῖ τὸ ὁ-
μομα αὐτῆ εἰς πάντας, τῆς τε ἐμεφ ὦτας,
ἔ μέλλομας.

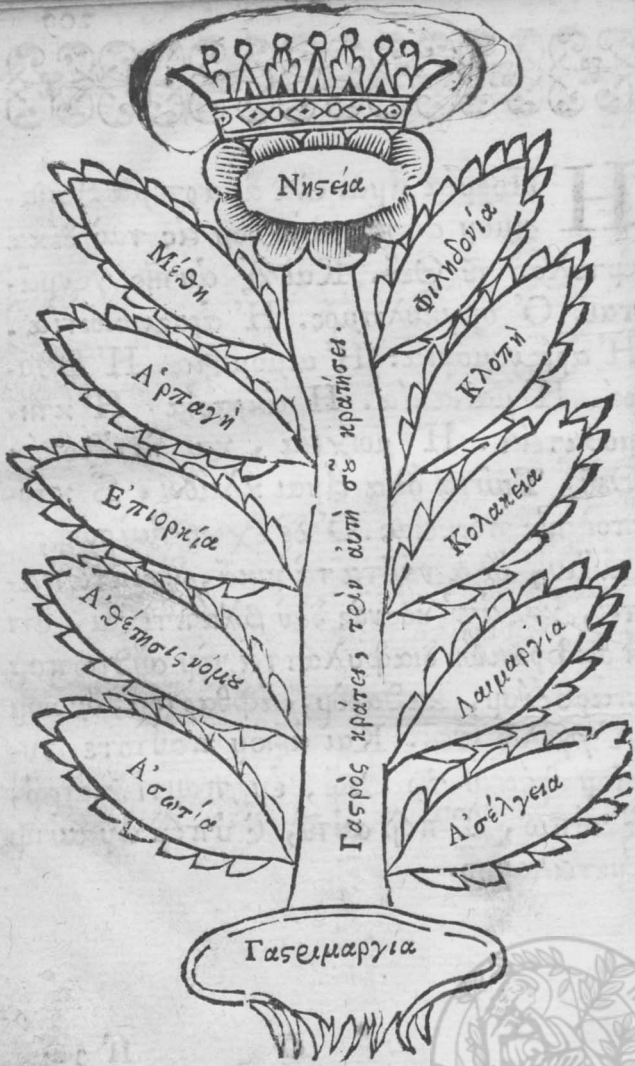

Η Πορνεία εἶναι ἓνα ἀμάρτημα θαυμά-
 σιμον ἀπνηγορεύμενον εἰς τὰς δέκα
 ἐπιτολάς τῆ Θεῆ. Καὶ ἔξ αὐτῆς γεννᾶ-
 ται. Ὁ συγκυλισμός. Ἡ ἀρσενικοιτία.
 Ἡ ἀρρενομαφία. Ἡ αἰμομιξία. Ἡ φθο-
 ρά. Ἡ μαλακία. Ἡ ἀκρασία. Ἡ κτη-
 ροβατεία. Ἡ μοιχεία, καὶ ἡ ἀφοβία
 Θεῆ. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, ὧς καρ-
 ποὶ τῆς πορνείας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν σωφρο-
 σιμίαν, ὅλα ταῦτα τὰ μικᾶ, ἐκαταπα-
 τεῖ, καὶ ἀπ' ἕδενός δὲν βλάπτεται, ὅτι
 ἡ σωφροσύνη διαφυλάττει τὸν ἀνθρώπου
 παρθένον, καθαρὸν, ἀφθαρτον, ὅμοιον
 Ἀγγέλῳ Θεῆ. Καὶ ἄξιον πάντοτε θυ-
 σίαν φέρειν τῷ Θεῷ, ἐν παντὶ καιρῷ,
 ἐν τόπῳ, Ἐπὶ αὐτῆ, ἐν ὑπόδ' ὧν αὐτῷ
 ἐμετείλατο.

Νησεΐα

Μίση

Φιλιδονία

Ἄρπαγή

Κλοπή

Ἐπιτορκία

Κολακεία

Ἀθέμιστον

Λαιμαργία

Ἀσωτία

Ἀσέλγεια

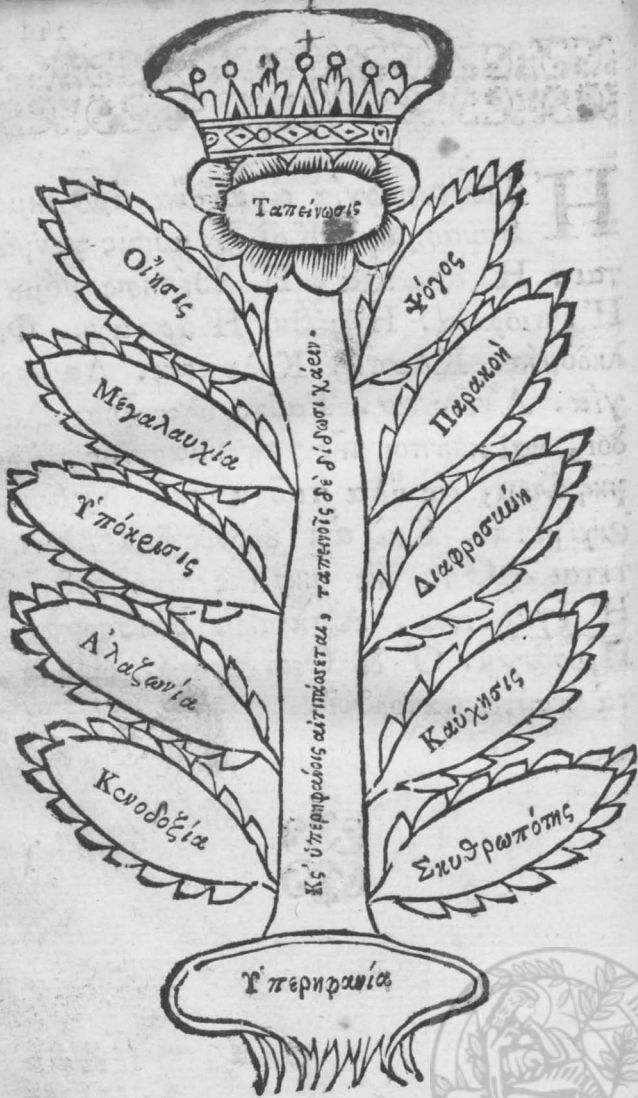
Γασρός κράτες, τὴν αὐτὴν σὺ κράτῃσει.

Γασειμαργία

Η Γαστριμαργία εἶναι εἷς ἄμαρτημα
 θαλάσσιμον. Καὶ δεξ αὐτῆς γυνᾶ-
 ται. Ἡ ἄσωτεία. Ἡ ἀθέτησις νόμου.
 Ἡ ἐπιπορκία. Ἡ μέθη. Ἡ ἄρπαγὴ. Φι-
 ληδομία. Κλοπὴ. Κολακεία. Λαιμαρ-
 γία. Ἀσέλγεια. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλά-
 δοι, καὶ καρποὶ τῆς γαστριμαργίας, ὁ δὲ
 μηδύνων, εἰς ὅλα ταῦτα μικᾶ, καὶ πε-
 ρεγίμεται. Καὶ ἀπ' ἕδουὸς δὲν βλάπ-
 τεται. Ὅτι τῆς μηρείας ἀκολουθεῖ.
 Ἡ ἐγκράτεια. Ἀσκησις. Καθαρότης.
 Προσάχη. Ὁ δὲ Θεῶ προσάχόμενος,
 τὰ πάντα κατορθοῖ.

Ταπεινωσις

Οἴσις

Ψόγος

Μεγαλαυχία

Παρακοή

Ἵπόκεισις

Διαφροσύνη

Ἀλαζονία

Καύχησις

Κενοδοξία

Σκυθραπότης

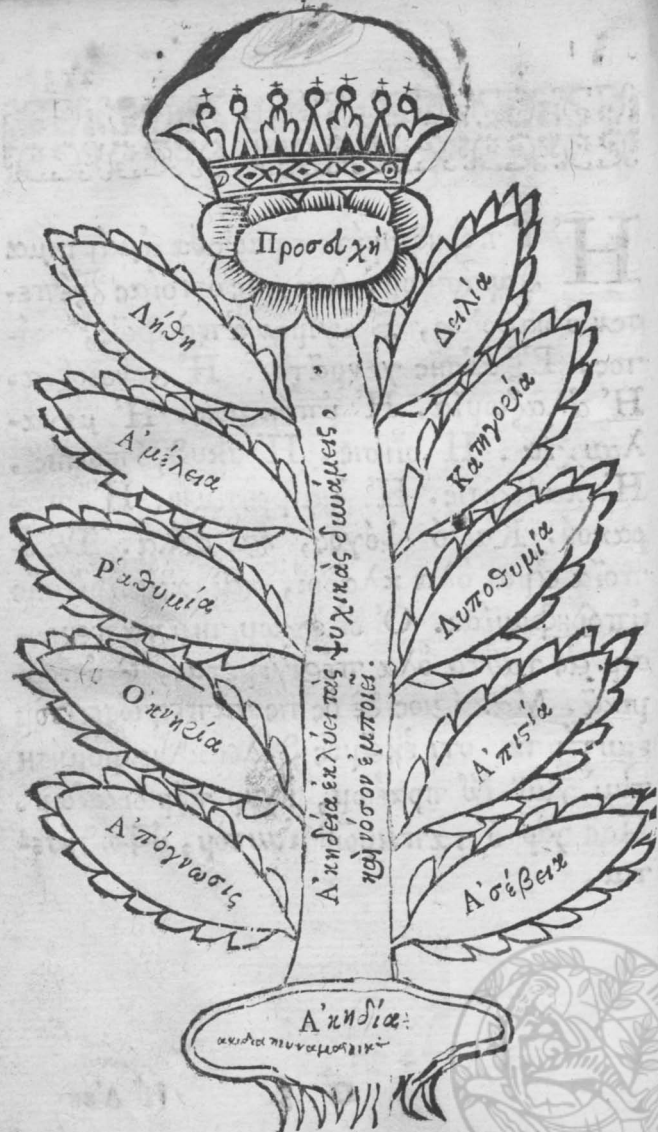
Κς ὑπερφανούς αἰτιπύκαεταε, ταπεινοῖς δὲ διδωσι χάεν

Ἵπερηφανία

Η Ἐπὶ ὑπόρηφαία εἶμαι εἷνα ἀμάρτημα
 θαλάσιμον. Διὰ τῆς ὁποίας ὄξεπε-
 σεν ὁ διάβολος, ὅ ἐγινεν ἀπὸ φῶς, σκό-
 τος. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται. Ἡ κενοδοξία.
 Ἡ ἀλαζωγία. Ἡ ὑπόκρισις. Ἡ μεγα-
 λωχία. Ἡ οἴησις. Ἡ σκυθρόπρωτης.
 Ἡ καύχησις. Ἡ διαφροσύνη. Ἡ πα-
 ρακοή. Καὶ ὁ ψόγος, καὶ ἄλλα. Τὰ ὁ-
 ποῖα εἶμαι ὅλα κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς
 ὑπόρηφας. Ὁ δὲ ἔχωρ τῆρ ταπείνω-
 σιν εἰς ταῦτα ὅλα περιγίγεται, ἔ ὑπόρ-
 μικᾶ. Μακάριος δὲ ὅς τις ταπεινώσει τὸν
 ἑαυτὸν τε. ὅτι ἐκεῖνος θέλει κληρονομήσει
 τὴν γλῶσσαν ἡσπραέων, ἢ γὰρ τῶν δικαίων.
 Πας γὰρ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσε-
 ται.

Προσδχή

Δίψη

Δελία

Ἀμίλια

Καρυγία

Ραθυμία

Αὐτοθυμία

Οκνηγία

Ἀπίσια

Ἀπόγνωσις

Ἀσέβεια

Ἀκιδεία ἐκλύει τὰς ψυχικὰς δυνάμεις,
καὶ νόσον ἐμποιοῖ.

Ἀκιδία

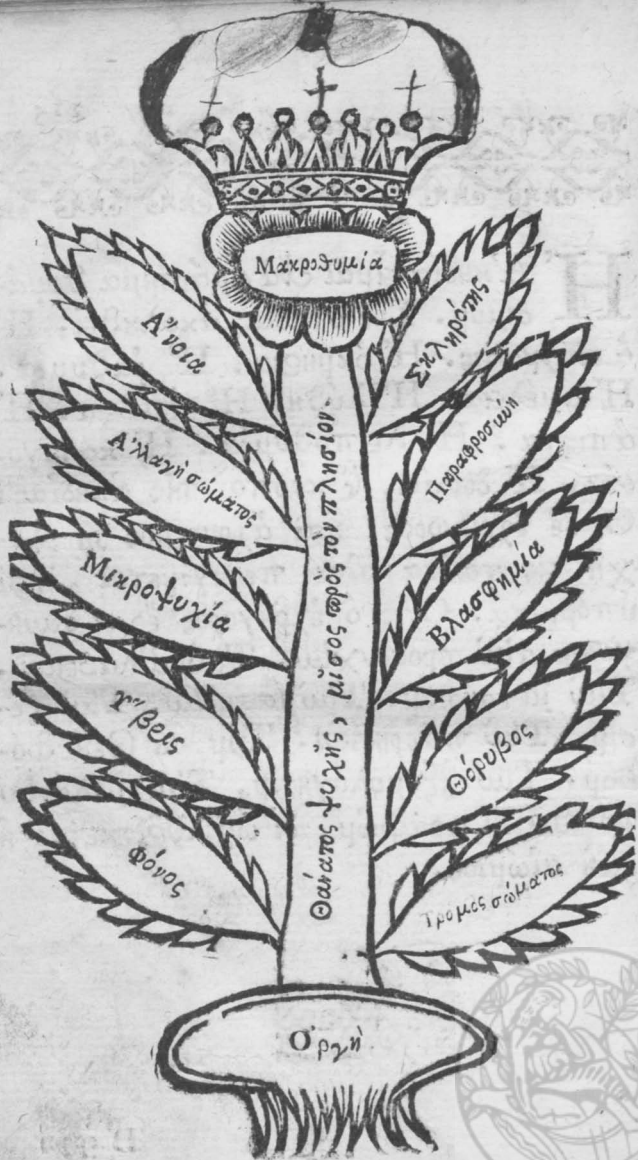
ακιδία πυναμοσική

Η Α'κηδία εἶναι εἷνα ἀμάρτημα θαλά-
 σμου. Τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ, Η' ἀ-
 πόγνωσις. Η' ὀκνησία. Η' ῥαθυμία.
 Η' ἀμέλεια. Η' λύθη. Η' ἀσέβεια. Η'
 ἀπιθία. Η' λεπτοθυμία. Η' κατηγο-
 ρία. Η' δειλία, ἔ καρποὶ τῆς ἀκηδίας.
 Ο' δὲ ἐρῆγορος, καὶ ἄρτυπος τῆ ψυ-
 χῆ εἰς ταῦτα ὅλα περιγίμεται, καὶ
 ὑπόβριμα. Ο'τι ὁ ἐρῆγορος ἔχει σιγή-
 γορον τὴν προσάχλῳ. Τὴν ἀλάβειαν.
 Τὴν μεταφοίαν. Τὴν πωιδιῳ. Τὴν ζέ-
 σιν. Τὴν παρρησία. Τὸν τῆ Θεῶ φό-
 βομ. Τὴν ὄξομολόγησιν. Τὴν μελέτιν
 τῆς θείων γραφῶν, δι' ὧν ἀείσκεται ἡ
 ζωὴ αἰώμιος.

Η Ὅργη εἶναι εἷς ἀμάρτημα θαυάσι-
 μου, ἀποὶ τῶ ὁποῖαυ γυνῶται .
 Η' παραφροσιῶν . Η' βλασφημία . Η'
 σκληρότης . Ο' θόρυβος . Ο' φόμος τῆ σώ-
 ματος . Η' ὕβρις . Η' μικροψυχία . Η'
 αἴσια . Η' ἀλλαγή τῆ σώματος, Σ' ὁ φό-
 μος, ἔ ἄλλα ἔτορα . Τὰ ὁποῖα ὅλα εἶναι
 κλάδοι, ἔ καρποὶ τῆς ὀργῆς, καὶ τῆ θυ-
 μῆ . Ο' δὲ μακρόθυμος αἰθρωπος πάντα
 ταῦτα ὑποφέρει , καὶ τὰ μικῶ . Ὅτι
 ἀποὶ τῶ μακροθυμίαυ γυνῶται ἡ ἀκα-
 κία, καὶ ἡ ἀμεξικακία, καὶ ἡ ὑπομορνή .
 Δι' ἧς τὰ πάντα μικοῦνται, καὶ δραπε-
 τάσιμ .

ΤΑ ἙΠΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ,
Τῶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Πνεῦμα,	Σοφίας.
Πνεῦμα,	Σωτέσεως.
Πνεῦμα,	Φόβου Θεοῦ.
Πνεῦμα,	Γνώσεως.
Πνεῦμα,	Εὐσεβείας.
Πνεῦμα,	Βαλῆος.
Πνεῦμα,	Ἰσχύος.

ΤΑ ἙΠΤΑ ἌΜΤΣΤΗΡΙΑ
Τῆς Ἐκκλησίας.

Βάπτισμα.
Χείσμα.
Γερουσίαν.
Γάμος ἄνομος.
Μεταφορία.
Ἡ δόξα κοινωρία.
Καὶ τὸ ὄχαιλεον.

ΑΙ' ΤΕ' ΣΣΑΡΕΣ | ΑΙ' ΤΕ' ΣΣΑΡΕΣ

γυμναϊκὰ ἀρετὰ
τῆς ψυχῆς.

γυμναϊκὰ ἀρετὰ
τῆς σώματος.

Ἀνδρεία.

Φρόνησις.

Δικαιοσύνη.

Καὶ Σωφροσύνη.

Ρώμη.

Ἀρτιότης.

Κάλλος.

Καὶ Ἰγεία.

Ἡ Ρώμη, ἀναλογεῖ τῆ ἀνδρείᾳ. Ὅτι καθὼς ἡ Ρώμη τῆ σώματος εἶναι ἰσχυρὸς ἀκαταγώμιτος. Οὕτω ἔῃ ἡ ἀνδρεία ἐστὶ Ρώμη ψυχῆς κατὰ παθῶν ἰχυρῶν, ἐ δειμῶν, Θανάτου, Ταλαιπωρίας, πόμου, ὅμοιων.

Σ

ΣΣΑΡΕΣ
ΣΣΑΡΕΣ

Ἡ ἀρ-

Ἡ ἀρτιότης ἀψαλογεῖ τῆ φρονησει. Καθως ἡ ἀρτιότης ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν τῆς ψυχῆς ὀρθῶν καταλήψεων, ὡσπερ ἐ τῶν μελῶν. Οὕτω δὴ καὶ ἡ φρόνησις, ὁμοίως ἐστὶ συμπλήρωσις.

Τὸ κάλλος ἀψαλογεῖ τῆ δικαιοσυνῆ. Καθως τὸ κάλλος ἐν συμμετείᾳ μελῶν μετ' ἄχροίας μοεῖται. Οὕτω ἐ ἡ δικαιοσυνῆ ἐν συμμετείᾳ τῶ ὑπερβάλλοιτος ἐκάστῃ, ἀπομεμητικῆ γάρ ὀρετι ἐκάστῃ τὰ πρὸς ἀξίαμ. Οἷου Θεῶν, Γομεῦσι, συγγενέσι, Φίλοις, Οἰκείοις, Καὶ πᾶσι δικαίως ἀπομέμει τὰ δέορτα.

Ἡ ὑγεία ἀψαλογεῖ τῆ σωφροσυνῆ. Καθως ἡ ὑγεία ἐστὶν ἀκραςία σώματος, καὶ σύφασις. Οὕτω ἡ σωφροσυνῆ, Τὸ καθάραιμ παμτὸς πάθῃς τῶ ψυχῶ, Ἡδουῆς, Φόβῃς, Λύπῃς, ἐ ἐπιθυμίας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

